

18th July 1962]

III.—GOVERNMENT BILLS

THE MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION AND DISTRICT MUNICIPALITIES (AMENDMENT) BILL, 1962.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1962-63—cont. DEMAND XXVI—IRRIGATION

DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : On the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,43,77,000 under Demand XXVI—Irrigation.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,43,77,000 under Demand XXVI—Irrigation.”

திரு. ஆ. தங்கவேலு : சார், என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரே பணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 5,43,77,000 under Demand XXVI—Irrigation be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Cut motion moved—

“ That the allotment of Rs. 5,43,77,000 under Demand XXVI—Irrigation be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI V. RAMAIAH : On the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,53,59,600 under Demand XLI—Capital outlay on irrigation.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,53,59,600 under Demand XLI—Capital outlay on irrigation.”

[18th July 1962

SRI A. RAGHAVA REDDI : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 7,53,59,600 under Demand XLI
—Capital outlay on irrigation be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Cut motion moved—

“ That the allotment of Rs. 7,53,59,600 under Demand XLI
--Capital outlay on irrigation be reduced by Rs. 100.”

* திரு. ஆ. தங்கவேலு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய நீர்ப்பாசனத்திட்ட மானியத்தின் மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். கனம் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் “ முதலாவது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை பாசனத் துறையில் வெகுவாக முன்னேறித்தான் உள்ளது. இரண்டு திட்டங்களிலும் இத் துறையில் சாதித்துள்ள சாதனைகளை நாம் பார்த்துப் பெருமிதம் கொள்ளலாம் ” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நீர்ப்பாசனத் துறையில் மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியாகிய என்னுடைய பகுதியில் உள்ள ஒரு ஏரிக்கு நீர்ப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமா என்று இன்று ஒரு கேள்வி கேட்டதற்கு, அதிலும் 1962-63-ல் விவசாயத் திற்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டதற்கு, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி ஒன்றும் உறுதி கொடுக்க முடியாது என்ற நிலையில் பதில் அளித்தார். அந்த நிலைமையில் என்னைப் பொருளவர்கள் எப்படி அறிக்கையில் கூறியபடி பெருமிதம் கொள்ள முடியும் என்பதைப் பார்த்து வருத்தப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக நம்முடைய மாநிலத்திலே ஆற்றுப் பாசனம், ஏரிப் பாசனம் கிணற்றுப் பாசனம் ஆகியவை இருந்து வருகின்றன. நாம் ஆறுகள் ஏரிகள் கிணறுகள் மூலமாக நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்து கொடுக்கிறோம். ஏரிகள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் நம் முடைய மாநிலத்தில் 37 ஆயிரம் ஏரிகள் இருக்கின்றன. அதிலே அநேக ஏரிகளுக்கு ஆற்றுக் கால்வாய் மூலமாகத் தண்ணீர் நிரப்பப்படுகிறது. பாக்கி பெருவாரியான ஏரிகள் மழைபெய்தால் தான் நிரம்பும் என்ற நிலையில் இருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக மாகாணத்தில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. மழை பெய்தால் தான் ஏரி நிரம்பும். அதுவும் ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வரக்கூடிய கால்வாய்கள் தூர்ந்து கிடக்கின்றன. ஏரிகள் ஆழப்படுத்தப்படாமல், கரைகள் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன.

அதிலும் குறிப்பாக நான் சென்ற பொது விவாதத்தின்போது குறிப்பிடிகையில் என்னுடைய வட்டத்திலுள்ள சில ஏரிகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆல கிராமம், அடங்கல், ஸூர்மா பேட்டை போன்ற இடங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அத்தகைய ஏரிகளைப் பற்றி இங்கே மறுபடியும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து விட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

18th July 1962]

[திரு. ஆ. தங்கவேலு]

திண்டிவனம் வட்டத்தில் தாதாபுரம் பகுதி இருக்கிறது. நாலாயிரம் மக்களுக்கு மேல் உள்ள இடம். அங்கே சிற்றேரி என்று ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அதற்குத் தண்ணீர் வரவேண்டிய ஊற்றுக்கால் ஓடை, மலையூற்று ஓடைக்கால், காட்டேரிக் கால்வாய் போன்ற பகுதிகள் தூர்ந்து கிடக்கின்றன. முன்பெல்லாம் சிறு மழை பெய்தால் கூட அந்தக் கால்வாய்களின் மூலம் ஏரி நிரம்பும். இப்பொழுது பெரு மழை பெய்தால்கூட ஏரி நிரம்புவது இல்லை. அதற்குத் தண்ணீர் வரும் கால்வாய்கள் உடனடியாகச் செப்ப னிடப்படவேண்டும்.

எங்கள் வட்டத்தில் ராயல் ஏரி இருக்கிறது. அது இரண்டு வகையில் பயன்படுகின்றது. அந்த ஏரியில் தண்ணீர் நிரம்பினால் பாசனத்துக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது. ஆகவே அந்த ஏரி பாசனத்திற்குப் பயன்படுகிறது ஒன்று. அதோடு அந்த ஏரியின் கரை வழியாகத்தான் தாதாபுரம் என்ற ஊருக்குப் போக முடியும். தாதாபுரம் போவதற்கு அந்த ஏரியின் கரை ரோடு மார்க்கமாகவும் இருந்து உதவுகிறது. ஆகவே அந்த ஏரியின் கரையை அகலப்படுத்தி, அந்த ஊருக்குப் போக ரோடு வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. சென்ற பொதுத் தேர்தலின்போது நிதி அமைச்சராக இருக்கக்கூடியவர் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக அந்த ஊருக்குப் போனபோது ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு வரவேற்பு வாசித்துக் கொடுத்தார்கள். அதிலே அந்த ஊருக்குப் பஸ் போக்குவரத்துச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும், பஸ் போக்குவரத்து இல்லாமல் அந்தப் பகுதி மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாகவும், சொல்லியிருந்தார்கள். பஸ் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்றால் உடனடியாக அந்த ராயல் ஏரியின் கரை அகலப்படுத்தப்பட்டு, கிராவெல் போட்டுக் கெட்டியாகப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது இதுவரையிலும் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. அதை உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வந்தவாசிக்கும், திண்டிவனத்திற்கும் இடையில் பட்டணம் ஏரியிருக்கிறது. அதற்கு பாமுண்டி ஏரிக் கோடி வரைத் தண்ணீர் போனால்தான் கோடிக் கால்வாய் மூலமாக, பட்டணம் ஏரிக்குத் தண்ணீர் வரும். அந்தக் கால்வாய் தூர்ந்து கிடப்பதனால், கோடிக் கால்வாய் சரியில்லாத காரணத்தால் பட்டணம் ஏரி நிரம்பாமல் அடிக்கடி சாவி ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இவ்விஷயத்திலும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உளத்தூர் ஏரி இருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய கிராமம். நாலாயிரம் மக்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். அந்த ஏரியின் கரை மண் மிருதுவாக இருக்கிறது. சிறு மழை பெய்தாலும் கூட கரை அரித்துக்கொண்டு போகப்படுகிறது. இதனால் சில சமயம் உடைப்பு எடுத்து ரயில்வே லைன்களைக் கூட அடித்துக் கொண்டு போயிருக்கிறது. அந்த ஏரிக்கரையைக் கருங்கல் போட்டு நன்றாகக் கெட்டிப்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் விவசாய மக்களுக்கு மிக்க

[திரு. ஆ. தங்கவேலு] [18th July 1962]

பயனாக இருக்கும். பயிர்கள் அடித்துக்கொண்டு போகப்படாமல் இருக்கும். உடைப்பு ஏற்பட்டு ஏரியில் தண்ணீர் வறண்டு போகாமல் இருக்கும்.

மற்றொன்று. ஆவணிப்பூர் ஏரி பெரிய ஏரி. கொஞ்சம் தண்ணீர் வந்தாலும் உள்ளே நிற்காமல் வெளியே போகின்ற நிலைமையில் இன்று அது இருக்கிறது. சென்ற மே மாதம் 28-ஆம் தேதி திண்டிவனத்தில் ரயத்துக்கள் மகாநாடு ஒன்று நடந்தது. அப்போது கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் கூட இதுபற்றிக் கூறப்பட்டது. தவனிப்பதாகக் கூறினார்கள். இந்த ஆண்டிலாவது இந்த ஆவணிப்பூர் ஏரிக் கரையைச் செப்பணிட்டு அந்த ஏரியினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும்படி செய்ய வேண்டும். இப்படி நான் ஒவ்வொன்றாகக் கூறிக்கொண்டிருந்தால் கூறிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். காரணம் என் பகுதிகளில் உள்ள எல்லா ஏரிகளுமே கவனிக்கப்படாமல் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் வறண்டு எவ்வித வசதியும் அற்று அடிக்கடி பஞ்சம் ஏற்படுகிற நிலையில். இருக்கின்றன. நம் சர்க்கார் பின் தங்கிய மக்களுக்கும், ஹரிஜன மக்களுக்கும் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி வழிசெய்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் இப்படிப்பட்ட ஏரிகளை உடனடியாகச் செப்பணிட்டு, பாசனத்திற்கு ஒழுங்கு செய்து கொடுப்பது தான் உண்மையான முன்னேற்றத்தை, உண்மையான பொருளாதார வளர்ச்சியை அவர்களுக்கு உண்டாக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைவிட்டு ஆற்றுப் பாய்ச்சல் உள்ள பகுதிகளில் மட்டும் உதவி செய்துகொண்டிருந்துவிட்டு பின் தங்கிய இந்தப் பகுதிகள் கவனிக்கப்படாமல் இருப்பது உண்மையில் வருந்தத்தக்கதாகும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறலாம், திண்டிவனம் பகுதியில் வீடுநீர்த்தேக்கம் இருக்கிறது என்று. உண்மையில் அதனால் திண்டிவன வட்டத்திற்கு பயன் இல்லை. புதுவைப் பகுதிதான் அதனால் பயன்பெறுகிறது. ஆகவே எந்த வசதியும் இல்லாத திண்டிவனப் பகுதி முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்பதைக் கருதி நமது பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ள எல்லா ஏரிகளையும் உடனடியாகச் செப்பணிடுவதற்கும், கரைகளை மராமத்து செய்வதற்கும் கால்வாய்களைச் சீரமைப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ஆம் ஆண்டுக்கான நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுச் சிலவார்த்தைகள் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

“நீரின்றி அமையாது உலகு”

என்பது திருவள்ளுவர் வாக்கு. பயிர் செழிக்கவும், மக்கள் வாழ்வு கொழிக்கவும் நீர் இன்றியமையாதது. ஆதிகாலத்தில் கூட வெள்ளமிகு காவேரி நீரைச் சோழன் கரிகாலன் தடுத்து, அணை கட்டி நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்துகொடுத்தான். நம் நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன் இரண்டு நீர்த்தேக்கங்கள்தான் இருந்தன. பெரியார் அணை ஒன்று, மேட்டூர் அணை ஒன்று. அடுத்த படியாக நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிற்பாடு, உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டு, மக்கள் தொகையும் அதிகரித்த காரணத்தினால் பஞ்சம்

18th July 1962] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

உண்டாகும் நிலைமை ஏற்பட்டு வெளிநாடுகளில் இருந்து ஏராளமாக உணவு தானியம் இறக்குமதி செய்யவேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டதால் இந்த அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் உணவு அபிவிருத்திக்காகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவிட்டுப் பல அணைகளைக் கட்டத் திட்டமிட்டார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ், கீழ்பவானி, வைகை ஆறு அணைகள் கட்டப் பட்டன. பிறகு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சாத்தனூர் அணை, கிருஷ்ணகிரி அணை போன்ற திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. காவேரி டெல்டா வேலை நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. பரம்பிக்குளம், ஆரியாற்றைத் தவிர மற்றத் திட்டங்களை எல்லாம் நமது சர்க்கார் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா பாசன வசதியைப் பெற்றிருக்கிறது. உதாரணமாக மூன்றாவது திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், பாலாறு அணைக்கட்டையும் கால்வாய்களையும் அபிவிருத்தி செய்தால், சாத்தனூர்த் திட்டம், ராமநதித் திட்டம், சித்தாறுப்பட்டணம்கால் திட்டம், வைகைக்கால்வாய்களைப் புதுப்பித்தல்; கோமுகி நதித் திட்டம், மஞ்சளாறு திட்டம், கடானா நீர்த் தேக்கத் திட்டம், மணியுத்தா நதித் திட்டம் இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டக் காலத்தில் சிறு பாசனங்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பது சர்க்காருடைய அபிலாஷை. நம்முடைய நாட்டில் ஈறக்குறைய 37,000 ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளெல்லாம் சரியான முறையில் ஜில்லா ததால், மேடிட்டு தண்ணீர் தேங்க முடியாமல் சரியான பாசன வசதி, இல்லாமல் இருந்தன. அவைகளில் தூர் வாரி, நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்ய அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டங்கள் மூலமாகப் பல ஏரிகளைச் சீர்திருத்த முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஏரிகளின் மராமத்து வேலையை அந்த அந்த ஊரிலுள்ளவர்களுக்கே 'காண்ட்ராக்ட்' கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். அப்போது தான் அவர்களுக்குத் தங்கள் தங்களுடைய ஊருக்கு வேண்டியதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டிய அக்கறை இருக்கும். அவர்கள் நல்ல முறையிலே பணத்தைச் செலவிட்டு சீர்திருத்தம் செய்வார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக, விருத்தாசலம் தாலுகாவில் வெல்லிங்டன் ரிஸர்வாயர் இருக்கிறது. அது 28,005 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி தருகிறது. மேலும், அதிக நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கொண்டு வருவதற்காகத் தொழுதூர் அணைக்கட்டுக்கு மேற்கே எட்டாவது மைலில் கொரக்கைவாடி கிராமத்திற்கு அருகே வெள்ளாற்றின் குறுக்கே அணை கட்டி நீரைத் தேக்கினால், வெல்லிங்டன் ரிஸர்வாயரில் நீர் இல்லாத காலத்தில், கொரக்கைவாடி ரிஸர்வாயரிலிருந்து மேலும் தண்ணீரை வெள்ளாற்றில் விட்டு, வெல்லிங்டன் ரிஸர்வாயருக்குக் கொண்டுபோகலாம். மேலும், 50,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கொண்டுவர முடியும்.

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை] [18th July 1962]

அதேபோல், விருத்தாசலம் தாலுகாவில் பெலாந்துறை மேல் மார்த்தூர் அணைக்கட்டைச் சீர்திருத்தம் செய்கிறார்கள். இதற்குச் சர்க்காருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில் பாக்கம் பாடிக்கு அருகே அதே வெள்ளாற்றுக்குக் குறுக்கே அணை கட்டித் தேக்கினால், அந்தத் தண்ணீர் ஐயாயிரம் ஏக்கருக்குப் பாயும். அதேபோல், நாங்கூர் ஓடை, உரங்கூர் ஓடை, பில்லூர் ஓடை பாசார் ஓடை பெரிய ஓடை இவைகளுக்கெல்லாம் குறுக்கே அணைகட்டி அவ்வப்போது நல்ல முறையிலே நீரைத் தேக்கினால் விருத்தாசலம் தாலுகாவிலே சற்றேறக்குறைய இன்னும் இருபது ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் 200 ஏக்கருக்குக் குறைந்து பாசன வசதி அளிக்கும் சிறிய பாசனங்கள் எல்லா வற்றையும் பராமரித்து வரும் பொறுப்பைக் கலெக்டரிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 200 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நீர்ப்பாசனங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்யும் பொறுப்பைப் பொதுப் பணித் துறையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1958-ம் வருஷத்திய பஞ்சாயத்துச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு, 85 (1), (2) செக்ஷனின் கீழ் மைனர் இரிகேஷன் வேலைகளையும், குடி மராமத்து வேலைகளையும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எடுத்து நடத்த அதிகாரம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது போற்றத் தகுந்தது.

நம் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா நதிகளின் குறுக்கேயும் அணை கட்டியபிறகு, அண்டை ராஜ்யத்தில் குறிப்பாக கேரள ராஜ்யத் தில், மேற்கு நோக்கிச் சென்று அரபிக் கடலில் வீணாகப் போகும் நதித் தண்ணீரைத் தேக்கி, நல்ல முறையில் நம் ராஜ்யத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-62-ம் ஆண்டு நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். குறிப்பாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் பழைய பாசனப் பகுதிகள் நீங்கலாக, லி.எம்.பி. தண்ணீர் பாயும் பகுதிகளில் பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு அறந்தாங்கி பகுதிகளில் டெயில் எண்டு ஏரியா'விலே போதுமான அளவு தண்ணீர் கிடைப்ப தில்லை. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டத்தின் (ஜி.எம்.எப்.) அடிப்படையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக இந்த வாய்க்கால்களின் ஆரம் பத்திலே உள்ள கிராமங்களில் அதிகமாக டெம்பரரி பெயிட் கொடுத்த காரணத்தினாலே பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு தாலுகா களில் போதுமான அளவு கடைநிலைக் கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வருவதில்லை. அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஏரிகள் சாகுபடிக்கு லாயக்கானவை என்று கூறி அப்பொழுது சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுவிட்டது. அந்த அடிப்படையில் ஏரிகளைப் பெருக்கி

18th July 1962] [திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

தண்ணீர் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. டெயில் எண்டு ஏரியாவுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு அதிகமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால், “நாங்கள் ஆரம்பத்திலே கல்லணையிலே எவ்வளவு தண்ணீர் எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு தண்ணீர் எடுத்து வருகிறோம், இன்னும் அதிகமாக எடுப்பதற்கு வழி இல்லை” என்று அதிகாரிகள் கூறி வருகிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு அதை மறு பரிசீலனை செய்து கல்லணையிலிருந்து அதிகமாகத் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு வசதி செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இதற்கு முன்பு கொடுத்திருக்கும் டெம்பரரி பைப்பை எடுத்துவிட்டால் கடைசிக் கிராமங்களுக்குப் பாசன வசதிக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். இந்த நிலையை மாற்றாவிட்டால் குறிப்பாக, தஞ்சாவூர், பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு தாலுகாக்கள் கடுமையாக, பாதிக்கப்படும். ஏறத்தாழ தண்ணீர் திறந்து 20, 25 நாட்கள் ஆனபோதிலும், இன்னும் பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் பல பகுதிகளுக்குத் தண்ணீரே வந்து சேரவில்லை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். இதைக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்து, இனியாவது அந்தத் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர் அவர்கள் பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவுக்குச் சமீபத்தில் விஜயம் செய்தபோது, பழஞ்சார் என்ற கிராமத்தில் அக்கினி ஆற்றில் ஒரு அணை கட்டித் தேக்கினால் 7 கிராமங்களிலுள்ள 1,500 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி ஏற்பட வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அதைப் பரிசீலனை செய்து, இந்த ஆண்டிலேயே அந்த வேலையைத் துவக்க முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தம்பிக்கோட்டை வாய்க்கால் பாசனத் திட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு எஸ்டிமேட் தயாரித்து, வேலை துவக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அது பாசனத்திற்கும், வடிகாலுக்கும் உபயோகப்படுவதாக இருப்பதால், தற்போது தயாரித்திருக்கும் எஸ்டிமேட் மிகவும் குறைவான தொகையாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்பொழுது தயாரிக்கிறாக்கும் அடிப்படையில் நிறைவேற்றினால், தண்ணீர், வடிகாலாக உபயோகப்படுமேயொழிய அது பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. அதை மறு பரிசீலனை செய்து தண்ணீர் பாய்வதற்கும் பல கிராமங்களுக்கு வடிகாலாக அமைவதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. அ. ராகவ ரெட்டி தலைமை)

மகராஜசமுத்திரம் ஆற்றில் ஒரு சிறு அணை கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அணைக்கட்டின் உயரத்தை ஒரு அடி குறைத்திருப்பதன் காரணத்தால், அந்த அணைக்கட்டின் நோக்கம் நிறைவேறாத நிலையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது கட்டியிருக்கும் அணைக்கட்டின் மேல் ஒரு அடி அளவுக்கு மணல் மூட்டை

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [18th July 1962]

வைக்கப்பட்டு, தூக்கி, தண்ணீர் பாய்ந்து வருகிறது. அந்த அணைக்கட்டை ஒரு அடி மேலும் உயர்த்தினால் பாசனத்திற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக, அமைச்சர் அவர்கள் மதுக்கூர் பிரிக்காலிலே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள். சொக்க னாஜர், புளியங்குடி கிராமங்களுக்கு வசதியாக கண்ணன் ஆற்றின் இரண்டு பக்கங்களில் கரை அமைக்கவேண்டும். ஒரு பகுதிக்குக் கரை அமைத்துவிட்டார்கள். மற்றப் பகுதிக்குக் கரை இல்லாமல், மழை காலங்களில் சாகுபடி பாதிக்கப்பட்டு, வடிகால் வசதி இல்லாமலும் இருக்கிறது. அந்தக் கரையை அமைத்து, தம்பிக் கோட்டை வாய்க்காலிலே தண்ணீர் வடிய ஏற்பாடு செய்தால், அந்தக் கிராமங்களுக்கு நலமாக இருக்கும்.

கடைசியாக, ஓரத்தநாடு பகுதியில் பம்பிங் ஸ்கீம் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சைக்கு வந்திருந்த போதுகூட, நேரிலே அவரிடம் இதுவிஷயம் எடுத்துக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பம்பிங் ஸ்கீமை இந்த ஆண்டில் முடித்துக் கொடுத்தால் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும்.

பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு பகுதிகளுக்கு லி.எம்.பி. தண்ணீர், நிச்சயமாக குறிப்பிட்டகாலத்தில் வருவதில்லை. வந்தாலும் போதுமான அளவு தண்ணீர் வருவதில்லை. தண்ணீர் திறந்தாலும், கடை நிலைப் பகுதிகளுக்கு வரவில்லை. இந்த நிலையை மாற்றி, போதுமான அளவு தண்ணீர் அந்தப் பகுதிக்குக் கிடைக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

10-09
a.m.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Chairman, Sir, as most of the water resources in our State have been tapped, I request the Government to make an approach to the sister State to give us the waters of the Krishna and also make available the waters of the Krishna to the Madras City. These water resources will serve the Madras City for drinking purposes. Also when the waters of the Krishna are brought to the Madras City, I request that they may be given to the Chingleput district also where contour and geographical conditions allow water to be flown there.

As regards minor irrigation schemes in the ex-zamin villages we see that most of the schemes are now taken up, only repairs of tanks are attended to. There are mostly abandoned resources which give water to the tanks, supply channels and head works. They are not being repaired and the concerned authorities say that the repairs connected with the water resources should be done according to Kudimaramath. As the cost of repairs is heavy, it is beyond the purview of Kudimaramath. I welcome Kudimaramath and the provisions of the Kudimaramath Act must be properly enforced and strictly adhered to. The water resources which

18th July 1962] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

do not come within the purview of the Kudimaramath Act must be taken up by the Government and the Government must instruct the authorities concerned to see that proper estimates for the abandoned resources are made available and the repairs to the tanks are executed.

Regarding the River Pumping Scheme, if ryots come forward to form themselves into a society and utilise the facilities under the river pumping scheme, it must be taken up because it has been tried successfully in certain places. In this connection, I also request that schemes relating to spring channels must be reviewed.

Now coming to my constituency, Tirutani, the irrigation position there is rather anomalous. The Head Works are retained in the Andhra Pradesh though it is an accepted principle that the irrigation sources and the ayacut must be in one State and on which also Shri Pataskar has given his award. But that has been ignored and we see that most of the head works are today retained in the Andhra Pradesh. So we are not able to execute the projects connected with the river Kushashali. Some of the works taken up by the Andhra Pradesh Government including the construction of anicuts across the Kushashali river at Chattravadi and the Bugga Anicut Scheme would certainly deprive water to the Poondi Reservoir and also to the ryots in the Tirutani taluk which is in the Madras State. This aspect of the matter has to be seriously considered and taken up with the Andhra Pradesh Government. After all, we are demanding our legitimate rights. The rights of the ryots in the Tirutani taluk have to be protected. We are not encroaching on the rights of the other State. In the Government records, the rights over the waters are specifically mentioned and they should be looked into. The proposed anicut at Chattravada must be stopped. They also propose to take the waters downwards to the Ariniar Project which will deprive waters to the Poondi Reservoir. In this connection, I suggest that the Kunchuvairipalli Project, the Runimangadu Anicut Scheme to facilitate Nellaoor and Chirvada and the Arumbakkam Scheme may be taken up and executed. They are remunerative schemes and returns are calculated on a profitable basis. So, I request that they may be taken up immediately and I also appeal to the other Government not to encroach on the rights of this taluk. As they are definitely beneficial schemes, if they are taken up, they will go a long way to help the ryots of the Tirutani taluk.

Regarding the Special Minor Irrigation Programme, we see that certain new tanks are being formed. Formerly this taluk formed part of the Karvetnagar and Chettinad estates. With regard to new tanks mentioned in the concerned list, about 39 schemes have been thought of for the formation of new tanks and if they are taken up for execution, they will be of much use to the ryots in that taluk and they would be able to irrigate about 200 to 300 acres of land under each proposed tank.

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [18th July 1962]

As regards pilferage of water by the ayacutdars of dry lands. I would point out that even though the Government may get some revenue by allowing water to the dry lands, depriving water to the ayacutdars of wet lands in certain places is not healthy practice because they are paying wet assessment rates. This sort of practice should definitely be put an end to.

Once again I request that certain facilities like forming new tanks may be provided in the Tirutani area and the most important river which is supplying water to the taluk must be properly utilised for the benefit of the whole taluk. These matters have been referred to in the several meetings of the Zonal Council and the respective Chief Engineers have considered them and they have to be taken up with the Andhra Pradesh Government. Again I request the Government to go into all these matters and see that the people of my taluk are benefited. With these words, I conclude my speech, Sir.

* திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது வைக்கப்பட்டிருக்கும் நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கையை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். காரணம், இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தினால் முழுப் பயன் அடைந்த ஒரு பகுதியில் இருந்து வருகிறேன் என்பதால்தான், நான் இதை அவ்வளவு உற்சாகத்தோடு வரவேற்கிறேன்.

“நீரின்றிமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே.
உடம்பெனப்படுவது உணவின் பின்டம்
உணவெனப்படுவது நிலத்தோடு நீரே.
நிலத்தோடு நீரைப்புணர்த்தியோர் ஈண்டு
உடலும் உயிரும் புணர்த்தியோரே.
வித்தி வான் நோக்கும் புன்புலம் கண்ணகன் ஞாலம்
வைப்பிற்றாயினும் மன்னி ஆளும் இறைவன்
தாட்க்கு உதவாதே”.

என்பது புறநானூற்றில் உள்ள ஒரு செய்யுள். உடம்பு என்று கூறுகிறோமே அது உணவினால்தான் வந்தது. அந்த உணவு எதிலிருந்து வந்தது? அது நிலத்தோடு நீரைப் பாய்ச்சியதால் தான் உணவாக வருகிறது. அப்படி நிலத்தோடு நீரைப் பாய்ச்சியதன் நிலைமையானது உடலையும் உயிரையும் சிருஷ்டிக்கக்கூடிய வகையாக அமைகிறது. இதுதான் புறநானூற்றுப் பாடலுடைய கருத்து. ஆகையால் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைவிட மக்களுக்குப் பெரிய நன்மை புரியக் கூடிய திட்டம் இருக்க முடியாது. காரணம், அது உடலையும் உண்டாக்குகிறது, உயிரையும் உண்டாக்குகிறது. இது பழங்காலச் செய்யுள்.

இந்த முறையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே நாட்டிலே உள்ள இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்தி எங்கெங்கு ஆற்று நீர் வினாகக் கடலிலே போய்க் கலக்கிறதோ, அவைகளைப் பெல்லாம் கவனித்து அணை கட்ட வேண்டிய பகுதிகளில் அணைகளைக் கட்டி, வாய்க்கால் வழியாக மேட்டுப் பாங்கான நிலங்களுக்கு

18th July 1962] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

கெல்லாம் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது. அந்த முறையில் அமைந்ததுதான் ஈரோடு பகுதியில் இருக்கும் கீழ் பவானித் திட்டம் என்பது. கீழ் பவானித் திட்டத்தினால் சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பயன் ஏற்படவில்லையென்று சென்ற இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் முழு மனதோடு மறுக்கிறேன். வேண்டுமானால் அந்த அங்கத்தினர் என்னோடு வந்து என்னுடைய ஊரிலேயே நான்கு நாட்கள் தங்குவார்களேயானால், அவரைக் கூட்டிக் கொண்டு எல்லா இடத்தையும் காண்பிக்க ஆசைப் படுகிறேன். உண்மையாகவே அங்கு முழுப் பயனையும் எய்து பவர்கள் 10 ஏக்கருக்கும் குறைவாக உடைய விவசாயிகள்தான். முழுப் பயனும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது என்பது பெரிய உண்மை. இன்னொன்றையும் அதே கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் திருமதி பார்வதி அர்ஜுனன் அவர்கள் இருக்கும் பகுதியில் வாய்க்காலத் திருப்பி விட்டதாகச் சொன்னார். அதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். அப்படித் தனிப்பட்ட முறையில் யாருக்கும் இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் சலுகை கொடுப்பதில்லை.

கீழ் பவானி ஆயக்கட்டு பற்றிய சில ஆலோசனைகளைச் சர்க்காருக்குக் கூற விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, கீழ் பவானித் திட்டத்திலே காளமங்கலம், நஞ்சை ஊத்துக்குளி, நல்லகவுண்டன் பாளையம் ஆகிய மூன்று கிராமங்களும் ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் சேர்க்கப்படாமல் விடுபட்டிருக்கிறது. உடனுக்குடன் இந்தக் கிராமங்களை ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் சேர்த்து தண்ணீர் பாயக் கூடிய வழிவகைகளை அமைத்துக் கொடுக்குமாறு இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ் பவானி வாய்க்கால் வெட்டிய பிறகு அங்குள்ள ஓடைகளிலே நீர் பெருக்கெடுத்து ஓடி காவேரியில் போய்க் கலந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்தெந்த இடத்தில் சிறு சிறு அணைகளைக் கட்டித் தண்ணீரைத் தேக்கி பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கு முடியுமோ, அங்கெல்லாம் வழிவகைகளை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக குரங்கம்பள்ளம் என்று ஒரு ஓடை இருக்கிறது. ஈரோடு நகருக்கருகில் பெரும்பள்ளம் என்று ஒரு ஓடை இருக்கிறது. அங்கு வருடத்தில் பத்து மாதங்கள் தண்ணீர் ஓடுகிறது. அது காளிங்கராயன் வாய்க்காலில் விழுந்து காவேரியில் சென்று கலக்கிறது. அதையெல்லாம் பார்த்து வேண்டியதைச் செய்தால் விடுபட்ட பகுதிகள் சேர்க்கப்பட அவை உதவும். பவானி ஆற்றில் நேரடியாக மின்சார பம்பு செட்ஸ் வைத்து தண்ணீர் இறைத்துக் கொள்ள வழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காளிங்கராயன் வாய்க்காலில் வாய்க்கால்தோட்டம் என்ற பகுதி இருக்கிறது. அது அந்த ஆயக்கட்டில் சேர்ந்ததுதான். ஆக, அந்த காளிங்கராயன் வாய்க்கால்தோட்டங்களில் உள்ள கிணறுகளுக்கு மின்சார பம்பு செட்

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [18th July 1962]

வைக்க அனுமதித்து பாசனத்திற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கீழ் பவானி ஆயக்கட்டு பகுதிகளில் ஏராளமான கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் உற்றுப் பெருக்கு எடுத்திருக்கிறது. வாய்க்காலில் தண்ணீர் போகாத காலங்களில் தண்ணீர் இறைத்து பாசன வசதி செய்து கொடுக்க தனியாக ஒரு ஸ்தாபனம் அமைத்து மின்சார பம்ப்செட்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சார பம்ப் செட் வைப்பதற்கு சின்ன வாய்க்கால்களுக்கு ஒரு பர்லாங், பெரிய வாய்க்கால்களுக்கு இரண்டு பர்லாங் தூரம் என்று இருக்கிற நிபந்தனையை மாற்றி சிறிய வாய்க்கால்களை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் விதிவிலக்களித்து பெரிய வாய்க்கால்களுக்கு ஒரு பர்லாங் என்று இருந்தால் போதும் என்ற அளவில் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கீழ் பவானி ஆயக்கட்டு பகுதிகளில் பத்து ஆண்டு அனுபவம் பெற்றவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். இந்த பயிர் கட்டுப்பாடு முறை விவசாய களுக்குத் தொந்தரவு அளிக்கும் முறையில்தான் அமைந்து இருக்கிறது. புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் திட்டங்களில் இந்த பயிர் கட்டுப்பாடு ஸிஸ்டம் வேண்டாம். அது விவசாயிகளுக்கு தீங்கு விளைவிக்கிறது. அதனால் ஒரு பலனும் இல்லை. விவசாயிகளுக்குத் தெரியும், எப்படி என்னென்ன முறையில் எந்தெந்த விதத்தில் எப்போழுது என்ன பயிரை விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்பதெல்லாம். அவர்களுக்கு தொந்தரவு கொடுக்க வேண்டாம். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஆக, புதிதாக அமைக்கப்பட்டயிருக்கும் திட்டங்களில் பயிர் கட்டுப்பாடு இல்லாத முறையில் புதுத் திட்டங்களை உருவாக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நேரமாகிவிட்டதால் இதோடு என் சிற்றுவரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. நெ. சா. இராமலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற துறைகளைப் போல் நீர்ப்பாசனத்துறையும் நம் மாநிலத்தில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருப்பதுபற்றி நாம் பெருமிதப்படுகிறோம். அதற்காக அது சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் பாராட்டுகிறோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தஞ்சை ஜில்லாபற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 1924-ல் மைசூர் அரசாங்கத்தோடு ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஒப்பந்தத்தை மறுபடியும் புதுப்பிக்க ஏற்பாடுகள் நடப்பதாகவும், இன்னும் சில புது அணைகள், நம் மாநிலத்திலும் மற்ற மாநிலங்களிலும் கட்ட உத்தேசிக்கப்படுவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். தஞ்சை வாசிகள், தங்களைப் பாதிக்காத வகையில் மற்றவர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கும், வசதிகளை, தற்போது கொடுக்கப்படும் வசதிகளில் குறைபாடு ஏற்படாது கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். புது ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும்போதும், புது அணைகள் கட்டும் போதும் நிபுணர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்கும்போதும், அதனால் பாதிக்கப்படக்கூடிய விவசாயிகளையும், நிலச்சொந்தக்

18th July 1962] [திரு. நெ. சா. இராமலிங்கம்]

காரர்களையும் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள், “The wearer only knows where the shoe pinches.” என்று. நிபுணர்கள் ஆலோசனைகள் கூறினாலும் கூட, நிலச் சொந்தக்காரர்கள், கோண்டிவிருந்து வரும் ஆலோசனைகளையும் கேட்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டமன்ற பிரதிநிதிகளையும் கலந்து கொண்டு செய்யவேண்டும். அவர்கள் ஆலோசனையையும் கேட்கவேண்டும். அடுத்து, பிற மாநிலங்களை, கேரளா போன்ற ராஜ்யங்களை தண்ணீருக்காக பிச்சை கேட்கும் பொழுது நமது மாநிலத்திலேயே அதற்குரிய வசதிகள் இருக்கின்றன. வினாக கடலில் செல்லும் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள பல வசதிகள் இருக்கின்றன. எனது தொகுதியில் மானங்கொண்டாறு திட்டம் ஆறு ஏழு ஆண்டுகளாக பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதை சீக்கிரத்தில் எடுத்து முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மரக்காசுறையாறுத் திட்டம் 1951-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1958-ல் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு வேலை துவங்கி ஆண்டுகள் 4 ஆகியும் இன்னும் வேலை முடியவில்லை. அதனால் 1,000 ஏக்கர்களுக்கு மேல் பாசன வசதி ஏற்பட முடியும். அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், அடப்பாறு ஸ்கீம் இருக்கிறது. அதையும் சீக்கிரத்தில் முடித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், தகடூர் ஸ்கீம்படி 1951-ல் போட்ட தீர்வையை ஒன்பது ஆண்டுகள் கழிந்து 1960-ல் அதை இரட்டிப்பாக்கியிருக்கிறார்கள். அதை ஆட்சேபித்து முந்திய ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடம் ஸ்டே வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. எனது தொகுதிக்கு வந்து சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து, அங்குள்ள நிலையை புரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி நேரில் பார்த்து அந்த ஸ்டேவை ஊர்ஜிதப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக மேட்டூர் டாமை ஜூனில் திறந்து விடுவார்கள். மழை வரும் என்று எதிர்பார்த்து செய்கிறார்கள். ஆனால் உறுதியாக, நிச்சயமாக டெயில் எண்ட் வரையில் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும் என்ற நிலை வரும்போதுதான் திறந்து விடவேண்டும். ஜூலை மாதத்தில் திறந்து விட்டாலும் சரி, டெயில் எண்ட் வரை தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு மட்டுமல்ல, இன்னும் திருத்துறைப்பூண்டி போல பல இடங்களுக்கு தண்ணீர் வருவதில்லை. அப்படி அவசரப்பட்டு திறப்பதினால் உணவு உற்பத்தி குறைவதோடு விவசாயிகள் கஷ்டநஷ்டத்திற்கும் ஆளாகிறார்கள். விதைகளைப் போட்டு தண்ணீர் வராததால் அவர்கள் நஷ்டம் அடைய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே 15, 20 நாட்கள் கழித்து ஜூலையில் திறந்தாலும், நிச்சயமாக டெயில் எண்ட் வரை தண்ணீர் கொடுக்க முடியும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் தான் அப்படித் திறக்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு, நான் சொன்ன விஷயங்களை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[18th July 1962]

* திரு. க. ர. நல்லசிவம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் உதகமண்டலத்தில் நடந்த மத்திய நீர்விழ்ச்சி கமிஷன் கூட்டத்தில் நமது மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்த தேசத்திலுள்ள ஆறுகளை எல்லாம் இணைப்பதுபற்றி மிக விரிவாக பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த உணர்வு புதுமை பெற்று கவர்னர் அவர்களது பிரசங்கத்திற்கு ஒரு ஆதாரமாக இருந்ததற்காக அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது தேசத்தில் தேசிய ஒருமைப்பாடு வேண்டுமென்ற உணர்வானது அநேகமாக எல்லா இடங்களிலும் அகில இந்திய அடிப்படையில் மேல் மட்டத்தில் எல்லோருடைய உள்ளங்களிலும் இருக்கிறது. தேசிய ஒருமைப்பாடு வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அதற்குள்ள வழிவகைகளை சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சில கட்சிகளைத் தடை செய்யலாமா, மத்திய அமைப்பிலேயே போலீஸ் இலாகாவை ஏற்படுத்த முடியுமா என்றெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் நமது சர்க்கார் இதில் புத்திசாலித்தனமாக ஒருசில நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இப்போதுள்ள வாய்ப்பை பயன்படுத்தி, இன்னும் சிறந்த முறையில் நீர்ப்பாசன வகையில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வற்புறுத்துவதின் மூலமாக நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய நீர்விசை கமிஷன் கூட்டத்திற்கு செல்லும்போது, நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய வசதிகளை எல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில், தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வற்புறுத்துகின்ற வகையில் நான் முன்னால் குறிப்பிட்ட ஆறுகளை எல்லாம் ஒன்றாக இணைப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, தற்போது இருக்கின்ற நிலையில் பவானியாறு, காவேரி போன்ற நதிகளிலிருந்து புதிதாக கால்வாய்கள் வெட்ட வேண்டுமானால், அதற்கெல்லாம் மைசூர் ராஜ்யத்திலுள்ள வர்களின் உரிமை குறுக்கிடுகின்றது. ஆகவே மத்திய அடிப்படையில் ஒரே சீரான முறையில் ஆறுகள் எல்லாம் அடுத்த ராஜ்யத்திலும் பயன்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முறையில் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காளிங்கராயன் வாய்க்காலைப்பற்றி, சண்முக நதி வாய்க்காலைப் பற்றி, எல்லாம் நாம் பேசுகின்றோம். ஆனால் இவைகளில் ஏதாவது மாற்றம் செய்யவேண்டுமானால் அதற்கு வேறு பல அடிப்படையில் முட்டுக்கட்டைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இதற்கும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் அடிப்படையில் ஏற்படுகின்ற லாபத்தை பயன்படுத்தி இன்னும் அதிக அளவு தண்ணீர் பெறுவதற்கு தக்க விதத்தில் நாம் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, நமது மராமத்து, நீர்ப்பாசன அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை நான் வரவேற்கிறேன். காவேரியைப் பொறுத்தவரையில் தண்ணீர் வாய்ச்சுகின்ற முறையைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்றுள்ள கருத்தை தெரிவித்திருப்பதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன்.

18th July 1962] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

தாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. பொதுவாக இன்று பழைய கால்வாய்களிலிருந்து விவசாயத்திற்கு பழைய முறையிலேயே தண்ணீர் பாய்ச்சுகின்றார்கள். புதிய திட்டங்களை எல்லாம் நாம் கொண்டு வரும்போது, பாசனத்திற்கு புதிய முறைகளையும் நாம் கண்டுபிடிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இப்போதுள்ள பழைய கால்வாய்களின் மூலமாக வருகின்ற தண்ணீரை நாம் ஏராளமாக உபயோகிக்கின்றோம். இவற்றை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, காவேரி, பெரியாறு போன்ற நதிகளிலுள்ள வாய்க்காலிலுள்ள அமைப்பையும் பரிசீலனை செய்து இதில் ஏதாவது மாற்றம் செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையில், ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு எத்தனை காலன் தண்ணீர் உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்றெல்லாம் பல நிபுணர்கள் முடிவு செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஏனென்று சொன்னால் இருக்கின்ற தண்ணீர் வாய்ப்புக்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, குறைந்த அளவில் எவ்வாறு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும் என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மூலம் விவசாயிகள் நல்ல பலன் பெற முடியும் என்ற காரணத்தினால் இதற்காக துரிதமாக பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, கோவை ஜில்லாவில் காளிங்கராயன் வாய்க்கால், சேலம் ஜில்லாவில் ராஜா வாய்க்கால், திருச்சி ஜில்லாவில் அமராவதி வாய்க்கால் போன்றவைகள் எல்லாம் இன்னும் எவ்வளவோ சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். இவைகளை சீர்திருத்தம் செய்வதின் மூலமாக மேலும் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு நாம் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது என்றே நினைக்கிறேன். இன்னும் அதிகம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் பெரிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் எல்லாம் நமக்கு மிகவும் குறைந்து வருகின்றன. ஆகவே ஒரு சொட்டு தண்ணீர் கூட வீணாகப் போகாத அளவுக்கு சிறு பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் தண்ணீரை எல்லாம் காப்பாற்றி பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால், இன்னும் பெருவாரியான விவசாயிகளுக்கு நாம் உதவி செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, ராஜ்யத்தில் இருக்கின்ற சில ஆறுகள் எல்லாம் கவலை ஏற்றம் மூலம்தான், தண்ணீர் இறைக்கவேண்டும் என்று இருந்து வருகிறது. இந்த முறை இப்போது படிப்படியாக மறைந்து வருகிறது. இன்ஜின்கள், மின்சார மோட்டார் மூலம் தண்ணீர் எடுப்பதை தடை செய்திருக்கிறார்கள். இந்த தடையை நீக்குவதற்கு சர்க்கார் விரிவாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேல் பவானியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கருத்தை மட்டும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேல்பவானியின் மூலமாக கோவை தாலுகா, அவினாசி தாலுகா, ஈரோடு

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [18th July 1962]

தாலுகா இவைகள் எல்லாம் பயன்பெறும் என்று இருக்கிறது. முக்கியமாக ஈரோடு தாலுகாவுக்கு இது பயன்பட வேண்டும். முக்கியமாக இந்த தாலுகாவிலுள்ள குளங்களுக்கு எல்லாம் தண்ணீர் கிடைக்கின்ற. அளவுக்காவது நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காளிங்கராயன் வாய்க்காலில் தண்ணீர் விடுகின்ற விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மாதம் 5-ம் தேதி தண்ணீர் விட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கிடையில் உடைப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை அறிந்ததும் தண்ணீர் விடுவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். இதனால் நட்ட நடவை எல்லாம் நிறுத்திவைக்கவேண்டியதாயிற்று. பொதுவாக இங்கே இருக்கின்ற இன்ஜினியர் அவர்கள் கறுசுறுப்பானவராக இருக்கிறாரா என்பது சந்தேகம். இந்த உடைப்பு ஏற்பட்ட திவிருந்தே அது தெரிகிறது. அவர்கள் ஒரு மெக்கானிக்கல் இன்ஜினியர் என்று நினைக்கிறேன் ஆகவே பழக்கப்பட்ட நல்ல ஒரு இன்ஜினியரை இந்த இடத்திற்கு நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட பல குறைகளையும் போக்குவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மராமத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நம்முடைய அரசாங்கமானது, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு எல்லாம் பாசன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். புல் கூட முளைக்காத நிலையிலிருந்த பல தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் இன்று நல்ல விளைச்சல் நிலங்களாக ஆகியிருக்கின்றன. அதற்காக மக்களின் சார்பில் இந்த அமைச்சரவைக்கு நான் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, சென்ற ஐந்தாண்டு காலத்தில், என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமேயானால் 'அன்-எகனமிக்' ஸ்கீம் என்று தள்ளப்பட்ட பல வேலைகள் எல்லாம் ஸாங்ஷன் செய்து இப்போது நல்ல முறையில் வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. காரணம் நமது அமைச்சரவையும், இந்தத்துறையைச் சார்ந்திருக்கின்ற இன்ஜினியர்களும் நல்ல முறையில் திட்டங்களை போட்டு செயலாற்றியது தான். அதற்காகவும் நாம் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

இன்னொன்று, நிலக்கோட்டை தாலுகாவில் குள்ளக்கோம்பை வேலை இன்னும் சாங்ஷன் ஆகவில்லை. இதைப்பற்றி நான் முன்பும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே இதற்காக உடனடியாக சாங்ஷன் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, பாலப்பேடு—சோழவந்தான் தொகுதியிலிருக்கிறது—இங்கு இருக்கும் சாத்தியார் ஓடை வேலை நடந்திருக்கிறது. இதில் குறிப்பாக மஞ்சம நதியில் மழை காலத்தில் இரண்டு மூன்று நாட்கள்

18th July 1962] [திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

தண்ணீர் அதிகமாக வருகிறது. சில நேரங்களில் ஊருக்குள் தண்ணீர் போய் ஊரையே நாசம் செய்துவிடுகிறது. இம்மாதிரி மழை நேரங்களில் வரும் தண்ணீரை எல்லாம் நன்றாக தேக்கி வைத்தால் நல்லமுறையில் அவற்றை விவசாயத்திற்காக பயன்படுத்தலாம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, இதற்கான வேலைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் தனிச்சயம் பகுதியில் அனேக ஏக்கர் நிலங்கள் இரு போக சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவைகள் எல்லாம் ரிக்கார்டு மூலமாக ஒரு போக சாகுபடி என்று இருக்கிறது. மக்கள் அதற்கு ஏற்றவாறு தீர்வையும் இரண்டு போகத்திற்கு செலுத்திவருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இதுவரை ரெஜிஸ்டர் கோடை என்று மாற்றம் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற மாமூல் கோடை என்பதை ரெஜிஸ்டர் கோடை என்று மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி நான் சென்ற ஐந்து வருடங்களாக சொல்லி வந்திருக்கிறேன். ஆகையால் இதன்பேரில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை என்னவென்றால், திருமங்கலத்திற்கு வையகையிலிருந்து மெயின் சானல் வழியாக தண்ணீர் போகிறது. இந்தச் சானலின் இரண்டு பக்கத்திலும் பட்டாதார் நிலங்கள் இருக்கின்றன. பட்டாதார் நிலங்களை எடுத்துத்தான் சானல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்போது இந்தச் சானல் கரைகளிலிருந்து 'பெர்குலேஷன்' வாட்டர் வந்து கொண்டு இருப்பதால் பக்கத்திலுள்ள நிலங்களில் எப்போதும் தண்ணீர் வந்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக பக்கத்திலுள்ள இந்த நிலங்களில் நஞ்சையோ புஞ்சையோ விவசாயம் செய்வதற்கும் வழியில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நஞ்சை விவசாயம் செய்தால் அதற்காக 20 மடங்கு தண்டத் தீர்வை கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சானலிலிருந்து வருகின்ற தண்ணீரை (பெர்குலேஷன் வாட்டரை) தடுக்க லைனிங் போடப்படவில்லை. லைனிங் போடுவதாக இருந்தால் இந்தத் தண்ணீரை வேறு விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தலாம். இந்த வேலையைத் துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். இங்கிருக்கக்கூடிய தண்ணீரை திருமங்கலம் பகுதிக்கு கொண்டுபோய் விட்டால் விவசாயிகள் நிலைமை மோசமாகப் போய்விடும் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, என்னுடைய தொகுதியில் ஏழை எளிய மக்கள் அதிகமாக வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதால், இந்தத் தண்ணீரை இங்கிருக்கக்கூடிய 1,000 அல்லது 1,500 ஏக்கர் பூமிக்குச் சரியாக தண்ணீர் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு, பாக்கி இருக்கும் தண்ணீரை வேண்டுமானால் அங்கு எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டுமென்று நான் மக்கள் சார்பிலே மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [18th July 1962]

அதற்கடுத்து, வைகை—பெரியார் பகுதியில் இந்தக் கால்வாய் வருவதற்கு முன்பே கிணறுகளை வெட்டி, அதன் மூலம் விவசாயம் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். பிறகு கால்வாய் வந்தது. இந்தக் கால்வாய் வந்த பிறகும், அங்கு இந்த கிணறுத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி விவசாயம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அப்படி விவசாயம் செய்வதிலே அவர்கள் ஆயில் என்னின் வைத்து தண்ணீர் இறைத்துக் கொள்வதற்கு ஆட்சேபணை கிடை யாது. ஆனால், பம்பு செட்டு வைப்பதற்கு அனுமதி கொடுப்பதில்லை. இதை அங்குள்ள மக்கள் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நன்கு பரிசீலனை செய்து, எங்கே யெல்லாம் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டு வைத்துக் கொள்ளலாமோ, அதற்கான உத்தரவுகளை அரசாங்கம் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. வைகைத் தண்ணீர் போய்க் கொண்டிருக்கும் போது, வேகமாக தண்ணீர் வரும்போது மடைக்கு அருகில் மணல் குவிந்து கொள்கின்றது. மடையில் தண்ணீர் செல்ல முடியாமல் தடை ஏற்படுகின்றது. மன்னாடிமங்கலம்-குருவித்துரை கிராமக் கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் செல்வதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ள ஊர் மக்கள் தங்கள் சொந்த செலவில் 400, 500 என்று அவ்வப்போது பணம் செலவிட்டு, இப்படி மேடிட்டுள்ள மணல் பகுதிகளை யெல்லாம் அப்புறப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதை சரி செய்வதற்கு ஒரு எஸ்டிமேட் போடப் பட்டு, அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதை சீக்கிரமாக சாங்ஷன் செய்து அங்கே ஒரு ரிவெட்மெண்ட் கட்டி மணல் மேடிடாதபடிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, மதுரை ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு பிரச்சனையை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது வைகை ஆற்றுப் பக்கத்திலே பல கிராமங்கள் இருக்கின்றது. மழைக் காலங்களில் வெள்ளம் அதிகமாக வருகின்ற காலத்தில், குறிப்பாக சோழவந்தான் பகுதி களில் எல்லாம் தண்ணீர் வெள்ளம் போல் வந்துவிடுகிறது. அதை மாற்ற வேண்டுமென்றால், அந்தப் பகுதிகளிலே, அந்தந்த ஊர்ப் பகுதிகளுக்கு அருகாமையிலே ஒரு ரிவட்மெண்ட் கட்டினால், இந்த வைகை நதியிலிருந்து தண்ணீர் உள்ளே புகாமல் அங்குள்ள மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மின்சாரத் துறை அமைச்சராக இருந்த காலத்திலும், சென்ற ஆண்டு இந்தப் பகுதிகளை வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கஷ்டம் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். இந்தத் திட்டத்தையும் சாங்ஷன் செய்து, கட்டிக் கொடுப்பதற்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மானிய கோரிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். இன்று நம்

18th July 1962] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

முடைய மாகாணத்திலே மேஜர், மைனர் இர்ரிகேஷன் எல்லா வழிகளிலும் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. இந்த ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் புரோகிராம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நாம் எதிர்பார்ப்பதைவிட, அதிகமாக அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. முக்கியமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 1,773 வேலைகள் பூர்த்தியாவதற்காக திட்டம் போடப்பட்டு இருந்தது. மேலும் அதிகமாக 1,000 வேலைகள் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

இன்று மைனர் இர்ரிகேஷன் என்பது மூன்று இலாகாக்களிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பி.டபிள்யூ.இ., ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் புரோகிராம், புட் புரொடக்ஷன் என்று மூன்று இலாகாக்களிலே நடந்து கொண்டு வருகிறது. ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் புரோகிராம், டேக்கன் ஓவர் எஸ்டேட்டின் நீர்ப் பாசன அபிவிருத்திக்காக செயல்படுகிறது. அநேகமாக ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் புரோகிராம் மூலம் டேக்கன் ஓவர் எஸ்டேட்டுகளில் உள்ள நீர்ப்பாசன வேலைகள் முடிக்கப்பட்டு விட்டன. அப்படியிருக்க ஏன் மூன்று இலாகாக்கள் இருக்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. ஒரு இலாக்கா ரெவின்யூ போர்டு மேல் பார்வையில் போகிறது. அதாவது புட் புரொடக்ஷன் ரெவின்யூ போர்டுக்குப் போகிறது. ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன், பி.டபிள்யூ.இ. இலாக்காவிற்குப் போகிறது. ஆகவே, இந்த மூன்றையும் ஒன்று படுத்தி வைத்து, இரண்டு இலாக்காக்களாகப் பிரித்தால் நல்லது என்று சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். 50 ஏக்கருக்கு மேல் 200 ஏக்கருக்குள் இருக்கக்கூடிய குளங்கையெல்லாம் ஒரு இலாக்கா கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது மைனர் இர்ரிகேஷன் புரோகிராம்களை கவனிக்க பி.டபிள்யூ.இ. யில் ஒரு தனிப் பிரிவு ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி இருந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஏனெனில் இப்பொழுதுள்ள கஷ்டம் என்னவென்றால் ஒரு குளத்தை மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்றால், எந்த இலாக்கா விற்கு அது சம்பந்தப்பட்டது என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கே கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷம் ஆகி விடுகிறது. 2 இலாக்காக்கள் டேக்கன் ஓவர் எஸ்டேட்டில் வேலை செய்வதற்காகத் தான் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்படி இருக்கும் போது, ஒன்று ரெவின்யூ போர்டிலும், மற்றொன்று பி.டபிள்யூ.இ. இலாக்காவின் பொறுப்பிலும் இருக்கிறது. ஆகவே இதை யெல்லாம் மாற்றி ஒரே இலாக்காவின் கீழே இருக்கும்படிச் செய்தால் மிகவும் நன்றாய் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதில் 200 ஏக்கருக்கு மேல் இருப்பதை யெல்லாம் பி.டபிள்யூ.இ. இலாக்கா ஏற்றுக்கொள்வதென்றும், 50 ஏக்கரிலிருந்து 200 ஏக்கர் வரையுள்ளதை யெல்லாம் பி.டபிள்யூ.இ.-யின் கீழுள்ள ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் பிரிவு ஏற்றுக் கொள்வதென்றும் இருந்தால், மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்போது மைனர் இர்ரிகேஷன் எல்லாம், பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஏக்கருக்கு 2½ ரூபாய் செலவழிக்கும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இதை என்ன

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [18th July 1962]

வழியில் செலவு செய்ய முடியும் என்று தெரியவில்லை. என்னுடைய பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக் கொண்டால், 30 குளங்கள் இருக்கின்றன. 1,500 ஏக்கர்கள் இருக்கிறது. அதற்கு 3,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் குறைவு. ஆகையால் இதையெல்லாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் பிரிவுக்குக் கொடுத்து, அவர்களிடம் இந்தத் தொகையையும் கொடுத்து, அவர்கள் மூலம் செலவழித்தால் பிரயோஜனப்படும். இப்போது டேக்கன் ஓவர் எஸ்டேட்டில் உள்ள குளங்கள் எல்லாம் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்படி மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால், குளங்களை பாசனத்திற்கு ஏற்ற வகையிலே என்னென்ன சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமோ அதையெல்லாம் சரியாக கவனித்துச் செய்வதாக தெரியவில்லை. ஜமீந்தார்கள் இருக்கும் போது, அவர்கள் இஷ்டப்படி மடைகளை பெருத்தும், சிறித்தும் கட்டி இருக்கிறார்கள். Remodelling of sluices and channels is necessary. இதை ரீ-மாடலிங் செய்தால்தான் அங்குள்ள மக்களுக்கு பிரயோஜனப்படும். அந்த வகையில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணத்தை செலவழித்து, கடைசியிலே இருக்கின்ற அதாவது பாசனத்திலே கடைஞ்சானில் இருப்பவர்களுக்கு நியாயமான தண்ணீர் விநியோகத்திற்குப் போகவேண்டும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

இதுபோக, 12-சில்டிங் புரோகிராம் செங்கல்பட்டிலே ஆரம்பித்து, அதற்காக பணம் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது எக்ஸ்பரிமென்டல் மெஷராக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போழுது அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை 12 லட்சம் ரூபாய் தான் என்று தெரிகிறது. இது போதாது. இதுபோக, சர்ப்ளஸ் வாட்டர் இன் அட்ஜசென்ட் ஸ்டேட்ஸ் என்ற வகைக்கு 1 கோடி ரூபாய் இந்த மானியத்தில் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பம்பையாறு, அடவிநயினார் கல்லாறு போன்ற பல ஆறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களிடம் வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஸ்டேட் மெண்டிலே கூட குறிப்பிடவில்லை. இதிலே சர்க்கார் சாவதானமாகப் போய் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். மத்திய அரசாங்கத்திலே இன்டர்-ஸ்டேட் ரிவர் போர்ட் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டாவது இதற்கு வழி செய்தால், நல்ல வழி ஏற்படும்.

இதுபோக, பி.டபிள்யூ.இ. இலாக்காவிலே இர்ரிகேஷன் அட்வைசரி கமிட்டிகள் ஆங்காங்கு தேவை. இந்த கமிட்டிகள் எதை எப்போது செய்யவேண்டும், எப்படி தண்ணீர் விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் ஆலோசனை சொல்லக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். பொதுப்படையாக சர்க்கார் அதாவது P.W.D. -ன் பொறுப்பிலே நன்றாக வேலை செய்து கொண்டு வந்தாலும்,

18th July 1962] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

ஆங்காங்கு இரிரிகேஷன் அட்வைசரி கமிட்டிகள் இருந்தால், எவ்விதமான சிக்கல்களும் ஏற்படாமல் நன்றாக செயல்படுவதற்கு ஒரு வழி ஏற்படும். என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் செங்கோட்டைப் பகுதியில் அடனிநயினர் கோவில் திட்டம் இதுவரையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது. அதையும் செயல்முறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடி மராமத்து வேலையை பஞ்சாயத்திடம் ஒப்படைத்தது நல்லது. காரணம், அவர்களுக்கு ஜனங்களிடத்திலே தொடர்பு இருக்கிறது. ஏக்கருக்கு 2½ ரூபாய் வீதம் கொடுத்து அவர்களை மராமத்து செய்யும்படி திட்டம் போடப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த குறைந்த தொகையை வைத்து மராமத்து செய்ய முடியாது. அதையும் கவனிக்கவேண்டும். பி.டபிள்யூ.டி. யின்கீழ் மேஜர், மைனர் இரிரிகேஷன் இலாக்கா என்று இரண்டு பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி, அவைகள் மூலம் நீர்ப்பாசனங்களை மெயின் டெனன்ஸ் செய்யும்படி ஒப்புவித்தால் நல்லமுறையிலே அரி விருத்தி அடையும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த உயர்திரு தங்கவேலு அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையின்மீது என்னுடைய வார்த்தைகளை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது உள்ள நிலைமையில் ராஜ்யத்தில் உள்ள ஏறண்ட பிரதேசங்களுக்கு முக்கியமாக நன்னீர் கொடுக்கும் வேலையில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டேன்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்பொழுது, அந்த வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றனவா என்றால், புதிய முறையில் திட்டங்கள் ஏற்பட்டாலும், புதிய திட்டங்கள் மூலம் அணைத்தேக்கங்கள் முதலியவை கட்டி அதன் மூலம் பாசன வசதி பெறும் நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் நாங்கள் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறோம். குறிப்பாக, பெரம்பலூர் தாலுகாவில் வடக்கலூர் பிரிக்காவில் சின்னா நீர்த்தேக்கம் என்ற ஒரு திட்டத்திற்கு 5 லட்சம் முதல் 10 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்தாலும், அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெறும் நிலங்கள் 50 ஏக்கர் தான் என்று அங்குள்ளவர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல அல்லாமல், அந்தப் பகுதியில் உள்ள சிறு கிராமங்களில் உள்ள ஏரிகளின் மூலம் பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால், அதிக ஏக்கர் நிலங்கள் பலன் பெறும் என்று கூறிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

டெல்டா பிரதேசத்திலுள்ள வளமுள்ள வாய்க்கால் வழியாக பாசனம் செய்யும்படி சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், 1,000 ஏக்கருக்கு உள்ளே உள்ள திட்டங்களெல்லாம் பொது மராமத்து இலாக்கா ஏற்பாடு செய்கிறது. அவ்வாறு சீர்திருத்தம் செய்யப்படுகிற நிலைமையில் அந்த இலக்காவின் மூலம் செய்து வரும் வேலைகளுக்காக போடப்பட்ட என்டிமேட்கள் சரியான காலத்தில்

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [18th July 1962]

நிறைவேற்றப்படாத காரணத்தினால், அங்குள்ள வேலைகள் தடைபட்டு, தண்ணீர் காலதாமதமாகக் கிடைப்பதால் அங்குள்ள பகுதிகளில் கால பிற்பாடு நிர்ப்பாசனம் செய்து பயிர் செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கூடிய விரைவில் எஸ்டிமேட்களை தயார் செய்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுக்க வேண்டுமென்று அந்தத் துறையில் உள்ளவர்களுக்கு தாக்கீது அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், ராஜன் வாய்க்கால் சிதம்பரம் தாலுகாவில் உள்ள கிராமங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. அந்த வாய்க்கால் எப்பொழுது மராமத்து செய்யப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. அது தூர்ந்து மோகப் போயிருக்கிறது. அதிலிருந்து மண்ணை அப்புறப்படுத்தி, நல்ல முறையில் அதை மராமத்து செய்தால், சிதம்பரம் வட்டாரம் நல்ல பாசன வசதி பெறும்.

அடுத்தபடியாக, வீராணம் ஏரி 50,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கும் ஏரி. 40,000 ஆயக்கட்டு உள்ள ஏரி. அந்த ஏரி தூர்ந்து, நடு மத்தியில் பெரிய காடு போல் மரங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. சுற்றியுள்ள வாய்க்கால் போன்ற இடங்களில் தான் தண்ணீர் தேங்கியிருக்கிறது. அதை மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று இதற்கு முன்பிருந்த அங்கத்தினர் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. அந்த வகையில் அந்த ஏரியை சரி செய்தால் சிதம்பரம் வட்டாரத்தில் உள்ள எல்லா கிராமங்களும் நல்ல முறையில் பாசன வசதி பெறும். இப்பொழுது அந்த ஏரியின் வசதியால் 5,000 ஏக்கர் நிலம் குறுவை சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. அதை இன்னும் நல்ல முறையில் மராமத்து செய்தால், 3 போகம் செய்து கிட்டத்தட்ட 20,000 ஏக்கருக்கு மேல் குறுவை சாகுபடி செய்யலாம். அந்த வகையில் செய்தால் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

திருமுட்டம், (ஸ்ரீமூஷ்ணம்) பிரிக்காக்களில் ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவைகளின் மூலம் பாசன வசதி இல்லாவிட்டாலும், மழை காலங்களில் அந்த ஏரிகளில் தண்ணீர் தேங்கி அதன் மூலம் கொஞ்சம் நிலம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது அவைகள் தூர்ந்து போய் பக்கத்தில் கரையில்லாமல் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளுக்கெல்லாம் கரை அமைத்து நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்ய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல அங்குள்ள சிறு சிறு கிராமங்களில் உள்ள சிறு வாய்க்கால்கள், சிறு பாசனமுள்ள கண்ணிகள், கிராமங்களில் ஒற்றுமை இல்லாத காரணத்தினால், பாசன வசதி செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. அந்த கிராம மக்களிடம் ரெவினியூ மூலம் வசூலித்து மராமத்து வேலையை துரிதமாகச் செய்ய ஒரு வகை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

18th July 1962] [திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அடுத்தபடியாக, இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் போக்கவேண்டுமென்றால், பொது மராமத்துத் துறையில் உள்ளவர்களும், நீர்ப் பாசன இலாகாவில் உள்ளவர்களும் சேர்ந்து பொதுஜனத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அங்குள்ள விவசாயிகளை இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாவது சந்தித்து, அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, அவைகளை நிவர்த்திக்க வசதி செய்தால், நல்ல முறையில் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்று கூறி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக பல கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப் பட்டிருந்தாலும்கூட, என்னுடைய மாவட்டத்தில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலிருந்தே சொல்லிக்கொண்டு வருகிற குடக னறு, நொய்யல் திட்டங்கள் போன்றவைகள் இதிலே சேர்க்கப் படாதது கண்டு உண்மையிலேயே நான் வருத்தப்படுகிறேன். அது போலவே இந்தத் திட்டங்கள் போடுவதிலே எவ்வளவு சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து, அந்த திட்டங்களினால் எந்த அளவுக்கு லாபம் அடைகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், உண்மையிலேயே விவசாயிகள் லாபம் அடைவதைவிட, காண்டிராக்டர்கள் அதிகமாக லாபம் அடைகிறார்கள் என்று நான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்குக் காரணம் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிவரக் கணக்கில் பல தலைப்பின்கீழ் பார்க்கிற பொழுது, இன்னும் வருலாகாமல் இருக்கிற பணங்கள், நிலுவையாக இருக்கிற பணம் பல லட்ச ரூபாய் என்று கணக்கில் இருக்கிறது. அதைப்போலவே திட்டங்களுக்காக எஸ்டிமேட் தயாரிக்கப்படுகிற நேரத்தில், தனித்தனியாக அவைகளுக்காக தொகை ஒதுக்கியிருப்பதிலே 'ஸஸ்பென்ஸ் அகௌண்டு' என்று ஒரு அகௌண்டு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் எதன்பால் பட்டது என்பது உண்மையிலேயே தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் மூலம் பல இடங்களுக்கு தண்ணீரை காவேரி ஆற்றிலிருந்து மேட்டூர் வாய்க்கால் மூலம் இன்னும் கீழே கொண்டு வர முடியாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள்கூட இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஏற்கனவே சொல்லியபடி புதுக்கோட்டை பகுதிக்கு பம்பிங் ஸ்கீம் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த இலாக்கா பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்தவராதலால் இப்பொழுதாவது அந்தத் திட்டத்தை வற்புறுத்தி நிறைவேற்றவேண்டும். ஏதோ திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, ஆனால் வல்லுனர்கள் சொன்னதினால் அவை கைவிடப்பட்டன என்று சொல்லி தட்டிக் கழிப்பதைவிட, அதை தயவுசெய்து இப்பொழுது மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். புதுக்கோட்டை ராஜா காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு திட்டம் தொண்டைமான் வாய்க்கால் திட்டம். அப்பொழுது இருந்த கவர்னர் அதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்க

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [18th July 1962]

கிரார்கள். அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த கனம் அமைச்சர் இதை உணர்ந்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுதாவது அதை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து நிறைவேற்ற முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே, அந்த வகையில் அதிகமான தண்ணீரை கிடைக்காமல் மூலம் கொண்டு வர முயற்சி எடுக்கவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் திருப்பத்தூரில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு முன்பு பல திட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு ஆலோசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிறுகனூர் பகுதியில் ஓங்கிற காட்டு ஆற்றில் பல அணைகளைக் கட்டி, அதன் மூலம் பல பிரிவுகளில் தேவைப்படுகிற தண்ணீரைத் தேக்கி நீர்ப்பாசனவசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அந்தத் தொகுதியில் வெற்றி பெற்றிருந்த இரண்டு உறுப்பினர்களும் காங்கிரஸ்காரர்தான். ஒருவர் எம்.பி., இன்னொருவர் எம்.எல்.ஏ. இதை நடைமுறையில் எடுத்துக் கொள்ளுவதற்குத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, அதற்காக பல லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டது. எம்.பி. ஒருவர், எம்.எல்.ஏ. இன்னொருவரைச் சேர்ந்தவராக இருந்த காரணத்தினால், ஒருவர் வேண்டும் என்றும், இன்னொருவர் வேண்டாம் என்றும் சொன்ன காரணத்தினால் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவிலும் இதுபற்றி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை இப்பொழுது அப்படியே நிறைவேற்ற முடியாவிட்டாலும், இது சம்பந்தமாக ஒரு புது திட்டத்தை தயாரிப்பதற்கு அச்சாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதுபோலவே, புலிவலம் பகுதியிலே ஓங்கிற ஒரு காட்டு ஆற்றை தடுத்தா, ஒரு சிறிய அணை கட்டினால், கன்யாகுடி, கரியமாணிக்கம் ஆகிய பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் வந்து சேரும். சிறுகனூர் காட்டாற்றுத் தண்ணீரைத் தேக்கி, மறுபடியும் அந்தத் தண்ணீரை கிடைக்காமல்வாய் மூலம் கொண்டு வந்தால், பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கலாம்.

குமனூர், தச்சங்குரிச்சி, கன்னாசுடி ஆகிய மூன்று கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து தரக்கூடிய பெரிய ஏரிக்கு பல ஆண்டுகளாக தண்ணீர் வந்துகொண்டிருந்தது. அந்த ஏரியில் தண்ணீர் நிரம்பி வந்ததால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெற்றிருந்தன. இப்பொழுது எங்கேயோ தடங்கல் இருக்கிறது. அதை அரசினர் நிபுணர்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்த்து, அங்கிருந்து அந்த ஏரிக்கு தண்ணீர் வந்து சேருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

18th July 1962] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

பெருவளப்பூர், கரியமாணிக்கம் ஆகிய பகுதி பிற்போக்கான பகுதி. அங்கே ஆற்று நீரைக் கொண்டுவந்து பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், குழாய்க் கிணறுகள் மூலம் அங்கே பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருச்சி மாவட்டத்தில் உடையார்பாளையம் பகுதியில் ஒரு தனி கால்வாய் வெட்டி மேட்டூர் கெனல் ஸ்கீமுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. அதை உடனே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுபோலவே, புள்ளம்பாடி கால்வாய் திட்டம் புதியதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு இப்பொழுது பாசன வசதிசெய்துகொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. புள்ளம்பாடி கால்வாய் திட்டத்திற்கு ஏற்கனவே நிலம் கொடுத்தவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களையும் ஆயக்கட்டில் சேர்க்கவேண்டுமென்று பலமுறை மனுக்கள் கொடுத்தும், அவை இன்னும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. புதூர்பாளையம், நத்த மாங்குடி ஆகிய கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் இன்னும் ஆயக்கட்டு தார்களாக சேர்த்துக்கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : புள்ளம்பாடி வாய்க்காலிலே தண்ணீர் வருகிறதா?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தண்ணீர் வருகிறது. ஆனால், எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி பொன்னம்மாள் குறிப்பிட்டதுபோல், அந்தத் தண்ணீர் வாய்க்காலுக்காக நிலம் கொடுத்தவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. தண்ணீர் கசிவு ஏற்பட்டு, பாசனத்திற்கு வசதியில்லாத முறையிலே, அந்த நிலங்கள் எல்லாம் சாகுபடிக்கு ஏற்ற நிலைமையில் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஒரு சைபன் வைத்து அதன் மூலமாக அந்தத் தண்ணீரை திருப்பிக் கொண்டு வந்து விட்டால் அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் சாகுபடி செய்ய முடியும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடாவது கொடுக்க வேண்டும். வாய்க்காலுக்காக அவர்கள் நிலம் கொடுத்தது போக, பாக்கி $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் அல்லது $\frac{3}{4}$ ஏக்கர் தான் அவர்களிடத்தில் இப்போது இருக்கிறது. ஆகவே அந்தச் சிறிய நிலத்தைக்கூட அவர்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியாவிட்டால் அவர்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படும். வேறு இடத்திலாவது அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், வாய்க்கால்கள் மராமத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். திடீரென்று வெள்ளம் ஏற்பட்ட காரணத்தினாலே என்னுடைய மாவட்டத்திலே பல வாய்க்கால்களில் மண் மேடிட்டு இருக்கிறது. அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் செலவு செய்து அந்த வாய்க்கால்களைச் செப்பனிடலாம் என்று சொன்னால், பஞ்சாயத்து தலைவரைக் கேட்ட பொழுது, “போட்டிருக்கிற எஸ்டிமேட்டுகள் எல்லாம் குறைவாக இருக்கின்றன. பழைய காலத்திலே உள்ள கணக்கை

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [18th July 1962]

வைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள், அதனால் எங்களால் இந்த வேலையை நிறைவேற்ற முடியவில்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த வேலையை அரசாங்க நிர்வாகத்தின் மூலமாக உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, விறகாரர், திண்ணை குளம் போன்ற இடங்களில் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள், அப்போது ஏற்பட்ட உடைப்பின் காரணமாக, மண்ணடித்துப் போய்விட்டன. அந்த மண்ணை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து, மண்ணை எடுத்து உடைப்பை அடைத்தார்கள். இப்போழுது அந்த விவசாயிகளைக் கேட்டால், சரியாக சுத்தம் செய்து கொடுக்க வில்லையென்றும், நிலங்கள் விவசாயத்திற்கு லாயக்கில்லாமல் இருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். அப்படி இருந்தம்கூட ஒரு குழிக்கு பத்து ரூபாய், பதினைந்து ரூபாய் என்று மண் எடுத்ததற்காக இப்பொழுது சர்க்கார் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கே பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் ஹரிஜன மக்களே. ஒரு குழி 2 ரூபாய், 3 ரூபாய் என்று நிலத்தை வாங்கி அதை இப்பொழுதுதான் சாகுபடிக்கு கொண்டு வந்தார்கள். திடீரென்று ஏற்பட்ட வெள்ளத்தால் அவர்கள் இப்பொழுது வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மாவட்ட கலெக்டரிடம் ரெமிஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களிடத்தில் அதிக அக்கறை உள்ளவர்கள் என்று சொல்லுகின்ற நமது அமைச்சரவை தயவுசெய்து இவர்களுடைய கஷ்டத்தை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : “அக்கறை உள்ளவர்கள்” என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமில்லை. ஏனென்றால் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைக் காட்டிலும், வேறு எந்த அரசாங்கமும் ஹரிஜன மக்களுக்கு அதிகமாக நன்மை செய்தது கிடையாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் உள்ளவரை உயர்த்த வேண்டுமென்பதற்காக அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். எந்த சர்க்காராயிருந்தாலும் அது அவர்களுடைய கடமை. ஆனால் காங்கிரஸ் சர்க்காருடைய கடமை என்று சொல்வதை என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : காங்கிரஸ் சர்க்காருடைய கடமையோ அல்லது எதுவோ என்பதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினருக்கு என்ன தெரியும்? அவர்களுக்கு கடமை இருக்கிறது என்று வேண்டுமானால் சொல்லட்டும். ஆனால் “நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது” என்று சொன்னால், என்ன அர்த்தம்? பேசும் பொழுது கொஞ்சம் யோசித்துப் பேச வேண்டும்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நான் “எந்த சர்க்காராய் இருந்தாலும்” என்று சொன்னதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். யாராயிருந்தாலும் செய்ய வேண்டியதுதான். அமைச்சர் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக அதிகமாகச் செய்திருக்க

18th July 1962] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கிரேம் என்று சொல்லிய காரணத்தால் உடனடியாக விறகாலூர், திண்ணைக்குளம் ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு நிச்சயமாக உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெள்ளம் வந்த பிறகு அதைத் தடுப்பதைவிட, அது வருவதற்கு முன்பே காப்பது நல்லது. கொள்ளிடக்கரை ஓரமாக இடையாற்றமங்கலத்திலிருந்து விறகாலூர் வரை ரிவட்மெண்ட்டுகள் போட்டு கரையை உயர்த்தினால் உடைப்புகள் ஏற்படாமல் இருக்கும். “வருமுன் காப்பது நல்லது” என்பது போல், இந்த வேலையைச் சர்க்கார் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, லால்குடி பகுதியிலுள்ள கொடிக்கால் விவசாயிகள் வெள்ளத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது வரையிலும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் அளிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. என். ராமசுவாமி உடையார்: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்துப் பல பெரிய திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதைப்போலவே இன்னும் நடுத்தரத் திட்டங்கள் என்று சொல்லப்படும் 9 அல்லது 10 திட்டங்களை நமது சர்க்கார் நிறைவேற்ற இருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் எங்கெல்லாம் சாத்தியமோ அங்கேயெல்லாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை வரவேற்பதோடு இன்னும் பல சிறிய திட்டங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் ஒன்றும் இதிலே சேர்க்கப்படவில்லை. ஒரு வேளை வசதி இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். சமீபத்திலே நிறைவேற்றப்பட இருக்கிற ஹொகனக்கல் திட்டத்தைப் பற்றிக் கேட்டபொழுது, நீர்ப் பாசனத்திற்காக ஏற்பாடு செய்யப் போவதில்லை என்று இரண்டு தினங்களுக்கு முன் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அவ்வாறு எந்த விதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிற சேலம் ஜில்லாவுக்கு, அரசாங்கம் நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது நெய்வேலியிலே உள்ள தண்ணீர் இரவு பகலாக ராட்சல பம்புகள் மூலம் இறைக்கப்பட்டு வீணாக சமுத் திரத்தில் போய்ச் சேருகிறது. இதற்கு ஒரு திட்டமிட்டு அந்தத் தண்ணீரை வறண்ட பிரதேசங்களாகிய சேலம் பகுதிக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ‘ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன்’ ஸார், நெய்வேலித் தண்ணீரை எப்படி சேலத்திற்கு கொண்டு வர முடியும்?

[18th July 1962]

திரு. என். ராமசுவாமி உடையார் : இது என்ன பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். நான் இந்தத் திட்டத்தை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்றுதான் குறிப்பிட்டேன். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் நான் ஏதோ நெய்வேலியிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு போக முயற்சிப்பது போல் பேசுகிறார். நெய்வேலியைக் காட்டிலும் சேலம் அதிக உயரத்தில் இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். நெய்வேலியிலிருந்து சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள ஆத்தூர் போன்ற பகுதிகள் எல்லாம் அறுபது அல்லது எழுபது மைல் தூரத்தில்தான் இருக்கின்றன. 400 அல்லது 500 அடி உயரத்தில்தான் இருக்கின்றன. அந்த உயரத்திற்கு தண்ணீரை ஏற்றுவதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இருக்காது. இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைத் தயாரிப்பதில் இந்தியாவுக்கே வழிகாட்டியாக இருக்கிற நமது என்ஜினியர்கள், இந்தப் புதிய திட்டங்களை நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னால்கூட ஒரு நாள், உருக்கு ஆலையை சேலத்திலே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இங்கே நான் குறிப்பிட்டதை கனம் அங்கத்தினர் மனதில் நினைத்துக்கொண்டு, தண்ணீரையும் கூட கொண்டுபோக முயற்சிக்கிறார்கள் என்று ஐயப்படுகிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : நெய்வேலியிலே கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீரைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினருக்கும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கனம் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் எந்த விதமான தகராறும் வேண்டாம். அங்கே கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீர் அவ்வளவும் நெய்வேலித் திட்டத்திற்கே போதுமான அளவு இல்லை. (சிரிப்பு) மேலும் அதிகமான அளவுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

திரு. என். ராமசுவாமி உடையார் : இந்த விஷயத்தை விட்டு விட்டு நான் வேறு விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். இப்படி நீர்ப்பாசன வசதி குறைவாக இருக்கக்கூடிய என்னுடைய தொகுதி போன்ற வறண்ட பகுதிகளுக்கு சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையாவது செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறு சிறு ஓடைகள், ஏரிகள், ஆறுகள் எங்கள் பகுதியிலே போகின்றன. அங்கெல்லாம் சிறிய அணைகள் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்தால் நாலேந்து கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். கிட்டத்தட்ட 300 அல்லது 400 ஏக்கருக்கு பாசன வசதியும் கிடைக்கும். என்னுடைய தொகுதியில் அம் மாதிரி திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுப்பையா முதலியார் குறிப்பிட்டது போல் எந்த இலாகாவினர் இந்த வேலையை எடுத்துச் செய்வது என்பது சம்பந்தமாக சர்ச்சை ஏற்பட்டு தாமதம் ஏற்படுகிறது. மைனர் இர்ரிகேஷன் டிபார்ட்மெண்ட் செய்வதா, அல்லது உணவு உற்பத்தி இலாகா செய்வதா என்பதைப் போன்று பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு அதனால் தாமதம் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக வெள்ளாள குண்டம் அணைக்கட்டு திட்டம் நாலேந்து வருஷங்களுக்கு முன் திட்டமிடப்பட்டு இதுவரையிலும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. ஜில்லா டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி கூட்டத்தில் இதைப்

18th July 1962] [திரு. என். ராமசுவாமி உடையார்]

பற்றிச் சொன்ன பொழுது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதேபோன்று தேக்கல்பட்டி போன்ற கிராமங்களில் அணைக்கட்டுகள் கட்டும் திட்டமும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் துரிதமாக எடுத்துச் செய்தால் சேலம் ஜில்லாவில் உள்ள விவசாயிகள் முன்னேறுவதற்கும், பொருளாதாரத் துறையிலே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

அதைப்போலவே சில இடங்களில் பாசனம் செய்து கொள்வதற்கு கிணறுகளை வெட்டிக்கொள்ள முடியாமல் சில விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் அரசாங்கமே முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கம் மான்யம் கொடுப்பது போன்று விவசாயிகளுக்கு கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுத்து விட்டு, பின்னால் அதை விவசாயிகளிடமிருந்து தவணை முறையில் வாங்கிக் கொள்ளவும் செய்யலாம். அப்படி விவசாயிகள் கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவில் கிணறுகளை வெட்டுவதாக இருந்தால் ரொம்பவும் ஆழமாக வெட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி வெட்டினாலும் பாறை வந்து விடுகிறது. கீழே போகப்போக பெரும்பாலும் பாறையாகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் சேலம் ஜில்லாவில் கிணறுகள் வெட்டுவதாக இருந்தால் அதிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் கிணறுகள் வெட்டுவதாக இருந்தால் ட்ரில்லிங் செட்டுகள் வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே ஒன்று அல்லது இரண்டு செட்டுகள் தான் இருக்கின்றன, அவைகள் வேண்டும் என்று விவசாயிகள் கேட்டால் அது கிடைப்பதற்கு சில சமயங்களில் ஒரு வருடம் கூட ஆகிறது. மணல் போட்டால் ஒரு வருடம் வரையில் கூட கிடைப்பது இல்லை. ஆகையால் அங்குள்ள செட்டுகளின் யூனிட்டை அதிகப்படுத்தும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி ட்ரில்லிங் செட்டுகளை உடனடியாக அதிகப் படுத்தி சேலம் ஜில்லாவில் விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான கிணறுகளை பாசனத்திற்கு வெட்டிக் கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக இப்படிப்பட்ட பல சிறிய திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மானியத்தின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜீவநதிகள் இல்லாமல் இருப்பதனால் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இருக்கிற விவசாயிகள் அடிக்கடி தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு பஞ்சத்திலிருந்து பிழைக்கப் போய் கொண்டிருந்தார்கள். எங்கள் ஜில்லாவாசியாகிய கனம் முதல் அமைச்சருக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். இதற்கு முன்பு மராமத்து இலாகா அமைச்சராக இருந்த கனம் ராமநாத

11-00
a.m.

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [18th July 1962]

புரம் ராஜா அவர்கள் இந்த இலாகா அமைச்சராக இருந்த போது திருவாடானையில் அவர் ஐந்தாறு வருடங்களுக்கு முன்னதாக பேசியபோது நான் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை வகித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்தே தீருவேன், இல்லையெல் இதற்காக ஒரு போராட்டம் ஏற்படுத்தித் தலைமை தாங்குவேன் என்று சொன்னார்கள். அதை இதுவரைக்கும் எதிர்பார்த்தோம். அந்த வசதி இன்னும் எங்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது மராமத்து இலாகா அமைச்சராக இருக்கக்கூடிவரும் பக்கத்து தொகுதியில் இருப்பவர்தான். அவருக்கும் எங்களுடைய நிலை நன்றாகத்தெரியும். ஆகவே அவர் காலத்திலேயே குறிப்பாக கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லா திருவாடானை தாலுகா போன்ற பிற பட்ட பகுதிகள் எவ்வளவு மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன என்பது அவருக்கு நன்றாக தெரியும். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்ய காவேரி, பெரியாறு, வைகை நதி போன்ற ஆறுகளிலிருந்து எங்கள் பிராந்தியத்திற்கு பாசன வசதி செய்து தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் பல காடாறுகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக என் தொகுதியாகிய திருவாடானைத் தொகுதியில் விரிசலாறு, பாம்பாறு, சருகனி ஆறு, கோட்டைக்கன ஆறு போன்ற ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அவைகளில் வருகின்ற தண்ணீர் எல்லாம் கடலில் போய் சேர்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை மறித்து இடை இடையே திருப்பி கட்டைகளைக் கட்டி பக்கத்தில் இருக்கிற கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி செய்வதற்கு இன்னும் எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. விரிசலாறு சம்பந்தமாக சுமார் ஆறு வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே ஒரு ஸ்கீம் போட்டு லெவல் எடுத்து எஸ்டிமேட் போட்டு கூட இன்று வரை எந்த விதமான வேலையும் நடக்கவில்லை, எந்த விதமான பாசன வசதியும் ஏற்படவில்லை. இதைப் பற்றி நான் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று கேட்ட போது, அது கவர்ன்மெண்டில் பெண்டிங்காக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை உடனடியாக சாஷன்செய்து எழுவன் கோட்டை, அனுமந்தக்குடி, திருக்கம்பியூர் முதலிய இடங்களில் அனை கட்டி அவைகளின் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கும் படியாக கனம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதி வானம் பார்த்த பகுதியாக இருப்பதால் ஏரிகளில் மழை காலங்களில் தண்ணீரை நிரப்பி வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நிலையில் அங்குள்ள ஏரிகளை மராமத்து செய்து அவற்றில் தண்ணீரை நிரப்பி வைத்துக்கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால்தான் அங்கே இருக்கிற பஞ்சம், பட்டினி தீரும். வேறு இடங்களில் பெரும் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் மட்டும் போதாது. எனவே என் தொகுதியில் உள்ள இப்படிப்பட்ட சிறிய வேலைகளை செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளு

18th July 1962] [திரு. கே.ஜார். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

கிறேன். குறிப்பாக எனது தொகுதியில் பாசனத்திற்கு உதவுக் கூடிய பல ஊரணிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நூற்றுக் கணக்கான ஊரணிகள் இருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள் “உங்கள் தொகுதியில் பாசன ஊரணிகள் இருக்கின்றனவா” என்று. அதற்கு நான் பதிலளித்தேன், அப்படி சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை. நிச்சயமாக இருக்கின்றன. ஒரு சில கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கே நூற்றுக்கணக்கான ஊரணிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எந்த விதமான மராமத்தும் செய்யப்படாமலும் இருக்கின்றன. மராமத்து செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அதிகப்படியான தண்ணீரை நிரப்பி வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே அவைகளை அரசாங்கம் மராமத்து செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எனது தொகுதியில் எந்த விதமான பாசன வசதியும் அற்ற நிலையில் இருப்பதால், அங்கே அநேகம் கணமாய்கள் இருப்பதால் அவைகளில் மடைகளைக் கட்டி அவைகளின் பக்கத்தில் கிணறுகளை வெட்டி அதன் மூலம் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு குழாய்க் கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிணற்று தண்ணீர் மடைகளின் வழியாக போய் பாய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிணறுகளை கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதோடு பாசனத்திற்கு மின்சார வசதியும் செய்து கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலம் நீர்ப்பாசனத்தை பெருக்க ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் தொகுதி போன்ற வறண்ட பிரதேசமாகிய திருவாடானை தாலுகா போன்ற இடங்களில் வடிமுனைக் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியமாக இருக்கிறது. அங்கு ஆழக் குழாய்க் கிணறுகளையும் வடிமுனைக் கிணறுகளையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது போன்ற வறண்ட பிரதேசங்களில் உடனடியாக வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கனம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள பிரேரேபணையை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்று, ஆதரிக்கிறேன். இன்றைய தினம் முக்கியமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்கி இருக்கிறார்கள். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து பல நீர்த்தேக்க திட்டங்களை அமைத்து உணவுப் பற்றாக்குறையை போக்கி இருக்கிறார்கள். நகரங்களில் குடி தண்ணீருக்கும் கிராமப்புறங்களில் நீர்ப் பாசனத்திற்கும் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை இருந்ததை இன்றைய தினம் நிவர்த்தி செய்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகவே பலப் பல பெரிய திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். கடந்த

[திரு. கா. ந. பழனிசாமி கவுண்டர்] [18th July 1962]

இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும் பூர்த்தியானவுடன் நாட்டிலுள்ள உணவு பற்றாக்குறை தீர்ந்து போய் விட்டது. நகரங்களிலுள்ள குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனையும் போக்கி இருக்கிறார்கள். கடந்த பன்னிரண்டு வருடகாலமாக நாட்டிற்கு நல்ல முக்கியமான திட்டங்களை அமைத்து, நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். தொழில் போன்றவைகளுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு சென்னை சர்க்கார் கனம் முதல் அமைச்சரையும், கனம் மராமத்து இலாகா அமைச்சரையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொடுத்த சீஃப் இஞ்சினியர் அவர்களையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மற்றும், மற்ற ராஜ்யங்களில் இருக்கக் கூடிய இஞ்சினியர்கள் மற்றும் அவருடைய பணியாட்கள் முதலியவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய பணியைவிட தமிழ் நாட்டில் அவர்கள் நல்ல பணியைச் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி நல்ல பணி ஆற்றிய காரணத்தால் தான் பெரிய பெரிய திட்டங்களை யெல்லாம் எடுத்து நாம் நிறைவேற்றக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இப்பொழுது இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பமாகி அதுவும் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அந்த முறையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட காலத்தில் பரம்பிக்குளம், ஆளியாறு திட்டங்களை நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை முடிக்க சுமார், நாற்பது கோடி ரூபாய் செலவிட திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இன்றைக்கு கோயம்பத்தூர் பகுதியில் வறண்ட பிரதேசமாகிய பல இடங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்க இருக்கிறது. பரம்பிக்குளம் பகுதியில் நான்கு தாலுகாக்களுக்கும் சுமார் 2½ லட்சம் ஏக்கராக் களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்க இருக்கிறது. அதைப் போலவே கனம் திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது போல் கோயம்பத்தூர் பகுதியில் தமிழ்நாட்டிலேயே கோயம்பத்தூர் பகுதி தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அத்துடன் இப்பொழுது கொண்டுவரப்படும் திட்டங்களினால் இன்னும் பல பகுதிகளுக்கு வசதிகள் ஏற்படுகின்றன. மற்ற தாலுகாக்களுக்கும் பயன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. வறட்சியாக இருக்கக்கூடிய பல்லடம் தாலுகாவிற்கு நல்ல வசதி கிடைக்க இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் பின் தங்கிய தாலுகாக்கள். அவைகளில் எல்லாம் முன்னேற்றமடையக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

என்னுடைய தாலுகாவில் கடந்த பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாக மழையில்லாது வறண்டு கிடக்கிற நிலைமையைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். இது பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், பிரதம எஞ்சினியர் அவர்கள் யாவரிடமும் நானும் கூறியிருக்கிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் குடிப்பதற்குக்கூடத் தண்ணீர் கிடையாது. ஆகவே பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை பல்லடம், தாராபுரம் தாலுகாவுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு பரம்பிக்குளத் திட்டத்தோடு ஆனமலைத்திட்டம் இருக்கிறது. இதனால் 50 ஆயிரம்

18th July 1962] [திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்]

ஏக்கரா பாசன வசதிபெறும். முக்கியமாக பல்லடம் தாலுகாவின் பஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்குப் பெரிதும் பயன்படும். அதோடு கூட கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் நொய்யல் நதி இருக்கிறது. கோயம்பத்தூருக்கும், திருப்பூருக்கும் நடுவில் நொய்யல் ஆற்றில் அணை கட்டினால் கோடைகாலத்தில், மழை காலத்தில் அந்த நதியில் ஓடுகிற தண்ணீரைத் தேக்கி குளங்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அந்த நதி கோயம்பத்தூர், திருப்பூர், ஈரோடு வழியாகச் செல்கிறது. பாசனத்திற்கு வசதி ஏற்படாவிட்டாலும் பயன் இல்லை. ஆகவே கோயம்பத்தூர், தாராபுரம் நடுவில் நொய்யல் அணையைக் கட்டி குளங்களுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் பகுதியில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் சப்ளை வசதியை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மதுரை ஜில்லா போன்ற இடங்களில் குளங்கள் வெட்ட முயற்சி எடுக்க வேண்டும். கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலும் குளங்கள் குறைந்திருக்கின்றன. இந்தக் குளங்கள் பராமரிப்பு என்று எடுத்துக்கொண்டால் அந்த வேலையை மூன்று இலாக்காக்கள் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மைனர் இர்ரிகேஷன், புட் ப்ரொடக்ஷன், இர்ரிகேஷன் ஆகிய மூன்றாம் கவனிக்கக்கூடியவை யாக இருக்கின்றன. இனி சிறு சிறு குட்டைகளை பத்தாயிரத் துக்கு உட்பட்ட குட்டைகளைக் கட்ட பஞ்சாயத்துக்கு அதிகாரம் கொடுத்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் மண் அரிப்புத் திட்டம் என்று இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் எவ்வித பிரயோசனமும் இல்லை. அதையும் எடுத்துவிட்டு ஆங்காங்கே குட்டைகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக இந்த மானியத்தை நான் ஆதரிப்பதோடு கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இவ்விதமாக சீப் என்ஜினியர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கையின்போது நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆரம்பித்த பின்னால் மைனர் இர்ரிகேஷனை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பராமரிப்பில் விட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் சிறிய குளங்களைப் பராமரிப்புச் செய்து வந்த காலத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 5 வீதம் செலவிடலாம் என்று இருந்தது. இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்ட பின்னர் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2½ ரூபாய் செலவு செய்யலாமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாப் பகுதிகளிலும் அநேக ஏரிகள் பல வருடங்களாக ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருப்பதால் இந்தத் தொகை கொஞ்சங்கூடப் போதாது. ஆகவே இந்தக் காரணத்தினால் ஏற்கனவே சர்க்கார் செலவு செய்து வந்தமாதிரி ஏக்கரா ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் வரை செலவு செய்யலாம் என்று உத்தரவிட வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்] [18th July 1962]

அதோடு இன்றையதினம் அநேக திட்டங்கள் அமுலாக்கப் படாமல் போயிருக்கின்றன. காரணம் என்னவென்றால் புட் வால்ட்ரூ டன் ஒன்றுக்கு 1,500 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். இதனால் பிற்போக்கான பிரதேசங்களில் திட்டங்களை அமுலாக்க முடிவதில்லை. புட் வால்ட்ரூ டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஐந்தாயிரம் என்று நிர்ணயித்தால் அநேகமாக எங்கள் பகுதியில் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றப் பயன்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த புட் வால்ட்ரூவை டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 5,000 என்று நிர்ணயித்துத் தரவேண்டுமாயும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடசேலம் ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்கானதாக இருக்கின்றது. அந்த பகுதி அபிவிருத்தி அடைவதற்கு இரண்டு திட்டங்கள் வந்தாக வேண்டும். அந்த இரண்டு திட்டங்களான சின்னாறு, தொப்பையாறு திட்டங்கள் வெகு சாலமாக அமுலாகாமல் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களை இப்போது 'பி' பிரையாரிடியில் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களுக்கு 'ஏ' பிரையாரிடி கொடுத்து, இந்த ஆண்டிலேயே இந்தத் திட்டங்களை அமுலாக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு அரூர் தாலுகாவில் வாணியார் திட்டம் இருக்கிறது. இதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அடிக்கல் நாட்டியிருப்பதாக வதந்தியிருக்கிறது. அதற்கு மத்திய சர்க்கார்கூட பணம் சாங்ஷன் செய்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இதையும் உடனடியாக அமுலாக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறிய திட்டங்களை அமுலாக்குவதில் அதிகக் காலதாமதம் ஆகிறது. கால தாமதம் ஏற்பட்டாலும்கூட என்ஜினியர்கள் சில திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்யப் போகிறபோது சரியான முறையில் பரிசீலனையில் செய்யாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரியாக ஒரு திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு என்ஜினியர்கள் போகும்போது அந்த அந்தப் பகுதி உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியப்படுத்தினால் இவர்கள் அவர்களுடன் கூடச் சென்று பல தகவல்களைக் கொடுக்க முடியும். அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றிய பரிசீலனையை நன்றாகச் செய்வதற்கு இது மிகவும் உதவியாகவும் இருக்கும். ஆகவே இனிமேல் திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்யப் போகிறபோது அந்த அந்தப் பகுதி உறுப்பினர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு போகவேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எங்கள் பகுதியில் வத்தல் மலைத்திட்டம், உடஞ்சேரி திட்டம் ஆகியவைகள் இருக்கின்றன. இது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக மாவட்ட மன்ற கூட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டங்களையும் உடனடியாக எடுத்து வேலை செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் எங்கள் வறண்ட பிரதேசத்தை வளமானதாக ஆக்க முடியுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தையும், கனம் அமைச்சர் அவர்களையும் நான் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

18th July 1962]

* திரு. வி. எல்லம் நாயுடு: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டு பாசன மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்குமுன் தமிழ்நாடு இருந்த நிலைமையையும், சுதந்திரம் அடைந்தபின் இருக்கக்கூடிய நிலைமையையும் கவனித்தால் இந்தப் பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தை எல்லோரும் பார்க்க முடியும். நம்முடைய நீர்ப் பாசன வசதிகள் எல்லாம் பெருகியிருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. இதில் கொஞ்சமும் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் கோவை ஜில்லாவில் இனிமேல் பெரிய திட்டங்கள் எதுவும் எடுத்துக்கொள்வதற்கு சாத்தியம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று சொல்வதாகத் தெரிகின்றது. பெரிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளா விட்டாலும் சிறிய சிறிய பாசனத் திட்டங்களையாவது எடுத்துக்கொண்டு பல்லடம், தாராபுரம் போன்ற கோயம்புத்தூர் மாவட்டப் பகுதிகள் வளம்பெறுவதற்கு வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரிய பெரிய திட்டங்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்த நீர்த் தேக்கங்கள் எல்லாம் இந்தத் தாலுகாகளில்தான் இருக்கின்றன. ஆனால், அந்தத் தாலுகாகளிலே வசிக்கும் விவசாயிகளுக்கு, அந்தத் தாலுகாக்களில் குடியிருக்கும் மக்களுக்கு இவைகளினால் பெரிய பலன் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. எப்படியிருப்பினும் தமிழ்நாட்டில்தான் இந்தத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன, அதுவும் கோவை ஜில்லாவில்தான் இருக்கின்றன என்று சமாதானப்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆனாலுங்கூட, மிக மிக வறண்ட பிரதேசமான கோயம்புத்தூர் தாலுகா, அவிஞ்சி தாலுகா, பல்லடம் தாலுகா போன்றவைகளுக்குப் பாசன வசதி அளிக்க வேண்டியது மிக மிக இன்றியமையாததாகும். அதற்கு உரிய முறையில் மேல் பவானித்திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று பல்லாண்டுகளாகக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த ஆண்டிலே அதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொன்னோம். எங்கள் கோவை ஜில்லாவின் அமைச்சர்—இங்கு வீற்றிருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள்—‘அதற்கு உரிய முறையில் ஆவன செய்ய முயற்சிக்கிறேன்’ என்று ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள். மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் ‘அங்கே தண்ணீர் இருக்கிறதா’ என்று கோவை அமைச்சரைக் கேட்கிறார் என்று தோன்றுகிறது. இதைப் பரிசீலிக்குமாறு இன்ஜினியர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு தண்ணீர் இருக்கும் என்று மனதில் வைத்து, திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையில் அமுலாக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடுகூட, நொய்யல் ஆற்றிலும் நீர்த் தேக்கம் கட்டுவது பற்றி முன்பு பரிசீலிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் செலவழித்து அதைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்கு எஸ்டிமேட் கூடப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கோவையிலிருந்து மேற்கே 18-வது மைலில்

[திரு. வி. எல்லம் நாயுடு] [18th July 1962]

நொய்யல் ஆற்றிலே நீர்த் தேக்கம் அமைத்து, வாய்க்கால் வெட்டினால், அதன் மூலமாக முன்பு பாசன வசதி பெறும் நிலங்களுக்குத் தொடர்ந்து பாசனம் தருவதோடு கூட, மேலும் பல ஏக்கரங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்துகொடுக்க முடியும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அதைப் பரிசீலனை செய்தார்கள். என்ன காரணத்தினாலோ அது அமுல் செய்யப்படவில்லை. அதை உடனடியாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் திட்டத்தை பொறுத்தவரையில், 200 ஏக்கர் வரையிலும் கலக்டரிடம் விடப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதற்கு மேற்பட்டு நமது பொதுப் பணித் துறையில் விடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுப் பணித் துறை எடுத்துக்கொண்டு, செய்தாலும், கலெக்டருக்கு 500 ஏக்கர் வரை ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் திட்டங்களைக் கொடுத்து, விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், பெரியநாயக்கன்பாளையம் வட்டாரத்தில் பாலமலைச் சாரவில் இருக்கும் பள்ளங்களுக்கும், ஆனைகட்டி மலையிலிருந்து கீழே வரும் சங்கனூர் பள்ளத்திற்கும் வெள்ளக் காலங்களில் அதிக தண்ணீர் வருவதால், கோவையைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கும், கோவை நகரத்தின் ஒரு பகுதிக்கும் ஆண்டுதோறும் சேதம் ஏற்படுகிறது. வெள்ளக்காலங்களில் வரும் தண்ணீரைத் தேக்கிப் பாசன வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சின்னவாடம்பட்டிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு குளம் அமைப்பதாக ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள். அதோடு கூட இன்னும் சில நீர்த்தேக்கங்கள் அமைக்குமாறும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொடுங்கரைப் பள்ளம், மூங்கில் பள்ளம் இவைகளிலும் தண்ணீரைத் தேக்கி, வெள்ளத்தினால் ஏற்படும் கெடுதலை தவிர்ப்பதோடு கூட, பாசன வசதிக்கு வழி செய்யலாம். தொண்டாமுத்தூர் வட்டாரத்தில் புங்கஞ்சேரி மலைச்சாரவில் மசுவெறும்பு, முண்டன்துறை, இருட்டுப்பள்ளம் போன்ற காட்டாறுகளிலே ஆண்டுதோறும் இரண்டு பருவங்களிலும் ஏற்படும் பெரும் மழையினால் வெள்ளச் சேதம் ஏற்படுகிறது. அந்தச் சேதத்தை தவிர்க்கவும், பாசன வசதியைப் பெருக்கவும் இந்தப் பள்ளங்களுக்கு அணைகளைக்கட்டி நல்ல மராமத்து செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இதனால் பாசன வசதி ஏற்படுவதோடு கூட, குடி தண்ணீருக்கும் வசதி ஏற்படும். மசுவெறும்பு போன்ற பள்ளங்களில் தேங்குகிற தண்ணீரை கோவை நகரத்தில் தெற்குப் பாரிசம்வரை தொண்டு வந்து குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். கோவை நகரத்தின் தெற்குப் பாரிசத்தில் அமைக்க இருக்கும் ஹெளஸிங் காலனிக்குக்கூட குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். மேலும், எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடி தண்ணீர் வசதி இன்றியமையாதது. அதற்கு நொய்யல் நதியின் தெற்குப் பாரிசத்திலுள்ள மேலே கண்ட பள்ளங்களில் தண்ணீரைத் தேக்கி, பாசன வசதி, குடி தண்ணீர்

18th July 1962] [திரு. வி. எல்லம் நாயுடு]

வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். கோவை தாலுகாவில் மதுக் கரை வட்டாரத்தில் நாச்சிபாளையம், வழக்குப் பாறை ஆகிய இடங்களில் நீர்த்தேக்கங்கள் அமைத்து பாசன வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

* திரு. அ. தியாகராஜன் : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்ட மான்யத்தின் பேரில் கனம் திரு. தங்கவேலு அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, புதுக்கோட்டைப் பகுதி பின் தங்கிய பகுதி என்று நான் ஏற்கனவே இந்த அவையில் பேசியபோது குறிப்பிட்டிருந்தேன். இந்த மான்யத்தில் புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு ஏதாவது நன்மை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், அது குறித்து இந்தத் திட்டத்திலே ஒன்றும் இல்லை என்று நான் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களும் எங்களுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். அவர்களுக்குப் புதுக்கோட்டைப் பகுதியை நன்றாகத் தெரியும். அவர்களே ஒப்புக்கொண்டு அன்றையதினம் சொன்னார்கள். ஆகவே, அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற அந்தப் பகுதி இவ்வளவு பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறதே என்பதை அவர்கள் மனதிலே கொண்டு, அதற்கென்று ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கின்றேன். 'புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்த காலத்திலே பல திட்டங்கள் தீட்டியிருந்தார்கள்' என்று நான் சொன்னேன். அது குறித்துக்கூட கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது, 'சமஸ்தான காலத்தை இன்னும் எண்ணிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை' என்று கூறிவிட்டார்கள்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் தலைவர் அவர்களே, புதுக் கோட்டை சமஸ்தானம் தனியாக இருந்தபோது, பெரிய திட்டங்கள் இருந்ததாகவும், அந்தத் திட்டங்களை சொன்னதாகவும், அவைகளை யாரோ மறுத்துச் சொன்னதாகவும் கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிறார். அப்படி யாரும் மறுத்துச் சொல்லவில்லை என்று நான் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. தியாகராஜன் : 'புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்த காலத்தில், நீர்ப்பாசன வசதிக்காக திட்டங்கள் இருந்தன' என்று சென்ற தடவை பேசியபோது நான் பேசினேன். அப்பொழுது 'சமஸ்தான காலத்தை நினைத்துக் கொண்டிருப்பதில் இப்பொழுது பயன் இல்லை' என்று பதில் சொல்லப்பட்டது, என்று சொன்னேனே தவிர, 'சமஸ்தானத்திலே இருந்த திட்டத்தை இங்கே நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவில்லை' என்று நான் சொல்லவில்லை. அப்பொழுது திட்டம் இருந்தது. அந்தத் திட்டத்தை வலியுறுத்தி, அதைச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று விரும்பி, வேண்டி அன்றையதினம் கேட்டுக் கொண்டேன். அதையே இன்றும் கேட்கிறேன்.

[திரு. அ. தியாகராஜன்] [18th July 1962]

தொண்டமான் வாய்க்கால் என்ற வாய்க்காலைப் பிரிப்பதாக இருந்தது என்று அன்றும் சொன்னேன். இன்றைக்கும் அதையே சொல்கிறேன். தொண்டமான் வாய்க்காலை எந்த இடத்தில் பிரிப்பதாக, இருந்ததோ, அந்த இடத்திலே இருந்துதான் கட்டளை வாய்க்கால் என்று இப்பொழுது பிரித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கின்றேன். கட்டளை வாய்க்காலில் குமாரமங்கலம், தேவனி, நடுப்பட்டி, சஞ்சீவராயர் கோயில் வழியாகப் பிரிப்பதாகப் பள்ளன் இருந்தது. என்ன காரணத்தினாலோ அது தவிர்க்கப்பட்டு வேறு பகுதியிலே எடுத்துக் கொண்டுபோய் புதுக்கோட்டை பார்டர் ஓரமாகப் போவதற்கு உரிய வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். கட்டளை வாய்க்காலிலிருந்து புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலுள்ள பெரிய கண்மாய்களுக்கு நீரைக் கொடுத்து அந்தக் கண்மாய் மூலமாக புதுக்கோட்டை பிராந்தியத்தில் இருக்கும் விளை நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கலாம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். காரணம், புதுக்கோட்டையில் பெரிய பெரிய கண்மாய்கள் இருப்பதாலும், ஒரு கண்மாயிலிருந்து இன்னொரு கண்மாய்க்குப் போக வழிவகை அமைந்திருப்பதாலும், அந்தக் கண்மாயில் தண்ணீரை நிரப்பிக் கொடுத்தால், அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும் பல கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைத்து, விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். அதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக தெரியும் என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தெரிந்த ஒரு விஷயத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு ஒரு பயம் இருக்கிறது. புதுக்கோட்டையிலிருந்து தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தமது பகுதிக்கு ஏதோ செய்துவிட்டார் என்று யாராவது சொல்லி விடுவார்களோ என்று நினைத்துக்கொண்டு இப்படி பேசுகிறார்களோ என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நமது பகுதியில் இருக்கும் குறைகளை அவர்கள் கண்டிப்பாக தீர்க்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று மீண்டும் அவர்களை நான் வற்புறுத்தி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் ஆறு கேணிகள் வெட்டுவதற்குத் திட்டம் போட்டிருந்தார்கள். புதுக்கோட்டைக்கு ஆறு மைல் தூரத்தில் இருக்கும் அமையாப்பட்டியிலுள்ள ஒரு கேணியிலிருந்து புதுக்கோட்டை பூராவுக்கும் குடி தண்ணீர் வழங்கக்கூடிய அளவு தண்ணீர் கொண்டுவரப்படுகிறது. அதுபோல மற்ற ஐந்து கேணிகளையும் வெட்டினால்கூட, அவைகளிலிருந்து அதிகப்படியாக தண்ணீர் கிடைக்கும். அதைக்கொண்டு விவசாய நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்துகொடுக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மாத்திரமல்லாமல் அக்கினியாற்றில் ஒரு அணை கட்டினால், கரம்பக்குடி, மலையூர், ஆலங்குடி போன்ற பகுதிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். கரம்பக்குடியில் வாய்க்கால்

18th July 1962] [திரு. அ. தியாகராஜன்]

தூர்ந்துபோன இடம் நன்றாகத் தெரியும் அளவுக்கு இருக்கிறது. அதைச் சீர்திருத்துவதோடு, அந்த அணைத் திட்டத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சந்தரப்பட்டி கிராமத்திற்கும், கடயப்பட்டி கிராமத்திற்கும் இடையே வெள்ளாறு என்ற ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அந்த ஆற்றில்—1815-ல் என்று கருதுகிறேன்—பல்லவராயர் ஒருவர் அணை கட்டியிருக்கிறார். அந்தக் கல்வெட்டில் பொறித்துள்ள எழுத்துக்கள் ஓரளவுதான் தெரிகிறது. 1815-லா 1915-லா என்று சரியாகத் தெரியவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி தண்ணீர்த் தேக்கம் ஏற்படுத்தினால், அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் கிடைக்க வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கும். உடனடியாக அதில் கவனம் செலுத்தி அந்தப் பகுதியில் ஒரு நீர்த் தேக்கத்தை உண்டாக்கித் தரவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பட்டது.)

* திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மராமத்து இலாகா மந்திரியவர்கள் கொண்டு வந்த நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்போது புதிய புதிய கால்வாய்களையும், அணைகளையும் வெட்டிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் பழைய கால்வாய்களையெல்லாம் பழுது பார்ப்பது மிகவும் முக்கியம் என்று கூற விரும்புகிறேன். பழைய கால்வாய்களை ஆழப்படுத்துவது மிகவும் முக்கியம். தூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால்களில் எல்லாம் பாசன வசதி தட்டுப்பட்டிருக்கிறது.

கோவை ஜில்லாவில் கோபிச்செட்டிபாளையம் தாலுகாவில் பவானி ஆற்றில் ஒரு அணை இருக்கிறது என்று சர்க்காருக்குத் தெரியும். அரக்கன்கோட்டை, தட்டப்பள்ளி என்ற இரண்டு வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டு இருக்கிறது. தண்ணீர் விட்டு ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக வாய்க்கால் உடைந்து, அதன் காரணமாக விவசாயிகளுடைய நிலைமை மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்று அறிவிக்க விரும்புகிறேன். வருஷா வருஷம் இப்படி ஏற்படுவதால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தொல்லையாக முடிகிறது. நாற்றங்கால் விட்ட பிறகு தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால் நாற்று வாட ஆரம்பித்து விடுகிறது. ஆகவே, இந்த வாய்க்கால் களில் மராமத்து செய்யவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

இந்த வருஷந்தான் ஒரு மாதத்திற்கு முன்னதாகவே தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக மிகவும் சந்தோஷம். லோயர் பவானி சீஃப் என்ஜினியர் அவர்களையும், எக்சிக்யூட்டிவ் என்ஜினியர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

அந்தியூர் பிரிக்காவில் உள்ள ஏரிக் கரை வருஷா வருஷமும் கட்டப்பட்டு உடைந்து விடுகிறது. அங்கு ஒரு ஏரிதான் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் வாழும் ஜனங்கள் ஏழை விவசாயிகள்.

[திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜ்] [18th July 1962]

அந்த ஏரிக்கரையைத் திறம்பட நல்ல முறையில் செப்பனிட வேண்டுமென்று நமது சர்க்காரையும், கனம் அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மணியாச்சித் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம். அது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. விரைவில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற நமது சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறிய விவசாயிகளுக்கு, இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் வைத் திருக்கும் விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்ட ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் ஆயிரம் ரூபாயில் கிணறு வெட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். 1,500 ரூபாயாவது கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் விவசாயிகள் கிணறு வெட்ட முடியாமல் அவர்களிடமிருந்து கடனைத் திரும்பிப் பெற ஜப்தி நோட்டீஸ் அனுப்பப்படுகிறது. ஆகவே, கடன் தொகையை 1,500 ஆக உயர்த்திக் கொடுத்து அவர்கள் கிணறு வெட்டுவதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லோயர் பவானி வாய்க்காலில் தண்ணீர் விடுவதைத் தற்சமயம் விடும் காலத்திற்கு முன்னதாகவே 10, 15 நாட்களுக்கு முன்னதாகவே விட்டால் மிகவும் செளகரியமாக இருக்குமென்று கூறிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. பழனிப் பிள்ளை : சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று விழைகிறேன். குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஜீவ நதிகளில் எல்லாம் அணைகள் கட்டி விவசாயத்தை நல்ல முறையிலே பெருக்கியிருக்கிறோம். அதற்காக அமைச்சர் குழுவுக்கும், குறிப்பாக மராமத்து அதிகாரிகளுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எங்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, வட ஆற்காடானது வடக்கே பாலாறும், தெற்கே பெண்ணையாறும் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் பகுதியாகும். பாலாற்றில் தண்ணீரைக் கண்டால் தேங்காய் உடைத்துப் பூசை போடக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். பெண்ணையாற்றில் சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கம் கட்டப்பட்டம்கூட அதில் இருக்கும்படியான தண்ணீராவது வட ஆற்காட்டைப் பொறுத்த அளவில் ஐந்தாயிரம் ஏக்கருக்கும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை 15,000 ஏக்கருக்கும் பாசன வசதிக்குப் பயன்படுகிறது. திருவண்ணாமலையைப் பொறுத்த வரை, தண்ணீர் பஞ்சம், குடி தண்ணீருக்குக் கூடப் பஞ்சம் ஏற்படும் நிலையில் வருஷா வருஷம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திருவண்ணாமலையில் அருகில் உள்ள தானிப்பாடியைப் பொறுத்த அளவில் அது மிக மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. திருவண்ணாமலையில் துரிஞ்சலாறு என்ற காட்டாறு ஓடுகிறது. செல்லங்குப்பம் அருகில் வெங்கலமடுவுக்கு அருகாமையில்

18th July 1962] [திரு. பி. பழனிப் பிள்ளை]

தண்ணீரைத் தேக்கி, அங்கிருந்து தண்ணீரைக் கிழக்குப் பக்கம் திருப்பினால் ஏறக்குறைய 10, 15 கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சொற்பணம் கிராமத்திற்கு அருகில் துரிஞ்சலாற்றில் அணை கட்டச் சர்க்கார் திட்டமிட்டு 49,000 ரூபாய் அளவுக்கு அந்தத் திட்டத் தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். உடனடியாக இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கிருக்கும் கால்வாய்களில் உள்ள மண்ணை அப்புறப்படுத்தினால் 4, 5 கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். நந்தன் கால்வாயைச் சீர்படுத்திக் கொடுத்தால் பல கிராமங்களுக்கு, குறிப்பாக தென்னாற்காட்டில் செஞ்சி பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. வட ஆற்காட்டில் செய்யாறு என்ற ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. செங்கத்தில் உள்ள ஜவ்வாது மலையில் உற்பத்தியாகி, காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகாமையில் கலக்கிறது. செய்யாற்றில் தண்டலத்துக்கு அருகாமையில் அணை கட்டினால் பெரணமல்லூர் பகுதிகளில் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும்.

சர்க்கார் பெருந் திட்டங்களை நிறைவேற்றி விட்டதன் காரணமாக, அதில் ஈடுபட்டிருந்த அதிகாரிகளையெல்லாம் சிறு பாசனத் திட்டங்களில் பயன்படுத்தி, சிறு திட்டங்களையெல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவார்களேயானால் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருக ஒரு வாய்ப்பும் சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. சிறு திட்டங்களுக்காக இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை போதாது. ஆகவே, சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, திருவண்ணாமலைக்கு குழாய் மூலம் குடி தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் மூலம், குழாய் வழியாகத் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து திருவண்ணாமலையில் குடிப்பதற்கு மட்டும் கொடுப்பதாக உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி, கால்வாய்கள் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் அது குடி தண்ணீருக்குப் பயன்படுவதோடு, 6,000 ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதியும் கிடைக்கும். அந்தத் திட்டத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில், “இந்த மாநிலத்தில் 37,000 ஏரிகள் இருக்கின்றன என்றும், பல ஏரிகள் வண்டல் படிந்து, நீர்ப்பிடிப்பிற்கு இலாயக்கில்லாமல் தண்ணீர் பிடிக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன” என்றும் சொன்னார்கள். “அந்த ஏரிகள் சிலவற்றை இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொண்டு ‘டெவலப்’ செய்யப் போகிறோம், அதற்காக 12 லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, பி.டப்ளியூ.டி.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [18th July 1962]

ஏரிகளின் எண்ணிக்கை 37,000 ” என்று சொல்கிறார்கள். பாயக் கூடியது 20 லட்சம் ஏக்கருக்கு என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு 12 லட்சம் ரூபாய் போதுமா? வெல்லிங்க்டன் ரிசர்வாயரினும், வீராணம் ஏரியிலும் தூர் வாரவே 12 லட்சம் போதாதே! விவசாயம், அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமானால், உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் இந்த ஏரிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் மராமத்து செய்யப்பட வேண்டும். “ஏரிகளை மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், எங்கே பணம் இருக்கிறது?” என்று கேட்பார்கள் அமைச்சர்கள். இந்த நாட்டிலே பலப் பல திட்டங்களை உருவாக்குகிறோம். பக்ரா-நங்கல், தாமோதர் வாலி போன்றவைகளுக்கு 100, 150 கோடி ரூபாய் என்று செலவு செய்து வட நாட்டில் திட்டங்களை போடுகிறார்களே, அந்தத் தொகையிலிருந்து ஏன் நாம் பங்கு கேட்கக் கூடாது? கேட்டால், ‘இந்த மாநிலத்தில் ஆறுகள் இல்லை, ஆகவே அணைகள் கட்டப் பணம் கொடுக்கமுடியவில்லை’, என்று சொல்கிறார்கள். ஆறுகள் இல்லாவிடில் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நிதியை நாம் இழந்து விடவேண்டுமா? இப்பொழுது இந்த ஏரிகளை எல்லாம் தூர் வார வேண்டுமே. அதற்காக நாம் ஏன் நிதி கேட்கக் கூடாது?

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

பெண்ணையாற்றில் சாத்தனூர் அணை கட்டிய பிறகு, என் தொகுதியில் உள்ள கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கடலாருக்கு வந்தபோது கூட—சொன்னார்கள்—பட்ஜெட் விவாதத்திற்குப் பிறகு இவைகளைக் கவனித்து சாத்தனூர் ஆயக்கட்டோரி சேர்த்து விடுகிறேன்’ என்று சொன்னார்கள். அதை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மைனர் இர்ரிக்கேஷனைப் பொறுத்தவரையில், சுலெக்டர் மேற்பார்வையில் இருந்ததை இப்பொழுது யூனியனுக்கு மாற்றி விட்டார்கள். எதற்காக மாற்றினார்கள்? சுலெக்டர் நிர்வாகத்தில் இருந்தால் பல கோடி ரூபாயை மாநில சர்க்கார் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். அவற்றைப் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் கொடுத்துவிட்டால், 40,000, 50,000 என்று ஒவ்வொரு பஞ்சாயத் திற்கும் கொடுத்துவிட்டால், 100 கிராமங்கள் கொண்ட யூனியனில் 150, 200 ஏக்கர் என்று பாயும் மைனர் இர்ரிக்கேஷன் ஏரிகளை இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு நிவர்த்தி செய்ய முடியுமா? லோக்கல் செஸ் வேண்டுமானால் வசூலித்து நிவர்த்தி செய்யலாம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். குடிமராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று இருந்த சட்டத்தை, மைனர் பஞ்சாயத்துக் களினால் சரிவர அமுல் நடத்தமுடியவில்லை. அப்படி நடத்த முடியாதிருக்கிற நிலையில் எதற்காக யூனியனிடம் இதை ஒப்படைக்க வேண்டும்? இந்த ஏரிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் சீர்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றால் அவற்றை அஸிஸ்டெண்ட் என்ஜினியரிடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் மூலம் இந்த

18th July 1962] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஏரிகளைத் திறம்பட நிர்வகித்தால் அமைச்சரவையைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது பகுதிகளில் லிப்ட் இர்ரிகேஷன் மூலம் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறார்கள். அங்கு மின்சார பம்பு செட்ஸ் வைக்கவும், கிணறுகள் அதிகப்படியாக வெட்டவும் இந்த ஏரியாவில் அதிகப் படியான பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். எனது தொகுதியில் பல ஏரிகள் தூர்ந்து கிடக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில் திருவதி என்ற ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அதன் மூலம் ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் பயிரிட முடியும்? அது பல ஆண்டுகளாகத் தூர்ந்து கிடக்கிறது. ஆகவே, அதை ஏரியையும் மற்றும் தூர்ந்து போன எல்லா ஏரிகளையும் தூர் வார கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கீரியாறு-பம்பையாறு திட்டம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில், கடயநல்லூர் போன்ற இடங்களுக்குச் சாதகமான திட்டம் ஆகும். 'கீரியாறு-பம்பையாறு திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். அது என்ன வாயிற்று? அதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களைப் பாசன வசதிக்குக் கொண்டுவர முடியும். ஆகவே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் குறித்து கவனித்து கீரியாறு-பம்பையாறு திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இடுக்கி ப்ராஜக்டையும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களே தாங்களாகவே மேற்கொண்டு முயற்சி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். நேற்றைக்கு முந்திய தினம் பத்திரிகையில் 1924-ல் மைசூர் அரசாங்கத்தோடு ஏற்படுத்திய ஒப்பந்தத்தை ரெவியூ (Review) செய்யப்போவதாக முடிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதாக பார்த்தேன். திரு. ஜட்டி அவர்கள் மைசூர் சட்டசபையில் பேசும்போது,

“The Madras Government have agreed to review the 1924 agreement on the sharing of Cauvery waters with the joint inspection of the proposed Hogenekal Project”.

என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த 1924-ம் ஆண்டு எக்ரிமென்ட் சட்டசபையின் சம்மதத்தைப் பெற்று ஏற்படுத்திய எக்ரிமென்ட் யாரைக் கேட்டு இவர்கள் அதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய அனுமதி அளித்தார்கள் என்று அமைச்சரவையைக் கேட்கிறேன். இந்த சட்டசபையை முதலாவதாக கலந்து ஆலோசித்து இருக்க வேண்டும். அப்படி சட்டசபையைக் கலந்து ஆலோசிக்காமல் கொடுத்திருந்தாலும்கூட, இந்த மான்யத்திலாவது அதுபற்றிய விவரங்களைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதைக் கொடுக்கவும் தவறியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, வெள்ளத் தடுப்பு பற்றி ஒரு வார்த்தை. சென்ற ஆண்டு 72 மணி நேரம் பெய்த மழையினால் தஞ்சை மாவட்டம் அழிவதைப் பார்த்தோம். அதைத் தடுக்க என்னென்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டார்கள்? வெள்ளம் வருவதற்கு முன்பு

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [18th July 1962]

அதைத் தடுப்பது புத்திசாலித்தனமே அல்லாது, வெள்ளம் வந்த பிறகு 'போட்' டைக் கொண்டு குறுக்கே நிறுத்தி வைப்பதாலோ, அல்லது 'மிலிட்டரி'-யை அனுப்புவதாலோ என்ன பயன்?

கனம் திரு. வி. ராமையா : வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னால் எப்படித் தடுக்க முடியும்?

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : 'சூப்பரின்டென்டிங்' என்ஜினியரைத் தனியாகப் போட்டிருக்கிறோம். அவர் பரிசீலிக்கிறார்கள்' என்று இந்த உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த எண்ணம் எப்பொழுது ஏற்பட்டது? வெள்ளம் வருமே, அப்படி வந்தால் பாதிக்கப்படுமே என்று ஏன் முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடாது? சூப்பரின்டென்டிங் என்ஜினியரை அமர்த்தினால் மட்டும் போதுமா? இந்த ஆண்டு வெள்ளம் வந்தால் அதற்கான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் என்ன எடுத்திருக்கிறீர்கள்? வருமுன் காப்பது தான் அரசாங்கத்தின் கடமை.

அடுத்து, சேலத்திலிருந்து வந்திருக்கும் நண்பர், 'நெய்வேலித் தண்ணீரை சேலத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். நெய்வேலி கிரவுண்ட் லெவலையும், சேலம் கிரவுண்ட் லெவலையும் பார்த்தால், சேலம் 2,000 அடி உயரத்தில் இருக்கிறது. அப்படியிருக்க, தண்ணீரை எப்படி எடுத்துக் கொண்டு போவது? நெய்வேலித் தண்ணீரை கெடிலம் நதி வழியாகத் திருப்பி அங்குள்ள மக்களுக்கு, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாத்தனூர் ப்ராஜக்டை அபிவிருத்தி செய்து எனது தொகுதியில் உள்ள கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் கணக்குப்படி பல ஏரிகளில் தண்ணீர் நிரம்பியிருக்கலாம். அதைக் கொண்டு ஒரு மாதம் கூட தண்ணீர் கொடுக்க முடியாது. ஒரு மாத தண்ணீரை வைத்து நடவு நட்டு விட்டால், இரண்டாவது மாதம் தண்ணீர் இல்லாமல் அது காய்ந்து போய், அதனால் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அறுவடை ஆகும் காலம் வரை ஆறு மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த ஏரிகளினால் பயன் அடைகிறார்கள் என்று சொல்லலாம் என்று கூறிக் கொண்டு இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையத் தினம் விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய மான்யத்தைப் பார்க்கிறபோது சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிக்காக ஒதுக்கியிருக்கக் கூடிய தொகை போதுமானதல்ல என்று சொல்லிக் கொண்டு, இன்னும் அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கி சில வடிகால் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதிகமாக வடிகால் இல்லாது வெள்ளம் வந்தால் பாதிக்கப்படக் கூடிய ஒரு நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. இந்த மாதிரி சந்தர்ப்ப

18th July 1962] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

பத்தில்கூட ஒரு கிராமத்திற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் அந்தக் கிராமம் காயும், இன்னொரு கிராமத்தில் தண்ணீர் பாயும். இந்த மாதிரியான நிலைமைதான் அங்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி எங்கள் பக்கத்தில் தண்ணீர் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக நெடும் பலம், பாண்டி போன்ற இடங்களில் எல்லாம் குறுவை நாற்று பறித்து நடுவதற்கு முடியாமலும், சம்பா நாற்று விட முடியாமலும் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி சில தினங்களுக்கு முன்னால் 'சுதேசமித்திரன்' பத்திரிகையில் ஆசிரியர் கட்டுரை ஒன்று வெளிவந்திருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு அந்தத் தாலுகாவில் நிலைமை இருக்கிறது என்று விவரமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக வடிகால் வசதி இல்லாததன் காரணமாக அதிகமான அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. நேற்று சபையில் சொல்லப்பட்ட விவரத்திலிருந்து தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் மூலம் ஒரு ஏக்கரில் 2,500 ராத்தல்தான் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது என்றும், சாதாரணமாக சாகுபடி செய்தால் 2,160 ராத்தல் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதை சபை முன்னால் கனம் அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள். ஏன் இதைவிட தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை என்று பார்த்தால், வடிகால் வசதி போதிய அளவுக்கு இல்லாததுதான் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். மழைக் காலங்களில் எங்கு பார்த்தாலும் வெள்ளக்காடாக இருக்கிறது. ஒரு ஆற்றில் வெள்ளப் பெருக்கு எடுத்தால், அதிலுள்ள வெள்ளம் எல்லாம் அந்த ஆற்றில்தான் வடியக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. காரணம் ஆறுகள் எல்லாம் தூர் எடுக்காத நிலையில் இருக்கின்றன. நல்லாறு, அடைப்பாறு, வளவாறு, கிளைகாங்கியாறு; கூளையாறு இந்த ஆறுகளில் எல்லாம் தூர் எடுக்கப்பட வேண்டும். தூர் எடுக்கப்படாமல் இருப்பதின் காரணமாக இந்த ஆறுகள் மண் மேடிட்டுப் போய் தண்ணீர் அதிகமாக வந்து பக்கத்திலுள்ள கிராமங்கள் எல்லாம் தண்ணீரினால் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக பல்லாயிரக்கணக்கான நிலங்கள் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்படுகின்றன. நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் நான் இந்தச் சமயத்தில் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

சில திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பாசன வசதிக்காகப் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. சுற்பதைர் குளம் என்ற திட்டத்திற்கு 1954-ல் 62,000 ரூபாய் செலவில் திட்டமிட்டும் இன்னும் வேலை துவங்காமல் கிடக்கிறது. அதே போல் கந்திபெரிச்சான் திட்டத்திற்காக திட்டமிட்டு வேலை துவங்கி, 'ஸைஃபன்'கள் எல்லாம் கூட வைத்து முடிந்தாய்விட்டது. ஆனால் இதற்கு வேண்டிய நிலங்களைப் போதிய அளவுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லாததன் காரணமாக இந்தத் திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [18th July 1962]

படுகிறேன். இவ்வாறு சிறு பாசன வசதிகள் பல இடங்களில் தேவையாக இருக்கின்றன. அதாவது திருத்துறைப்பூண்டி, தாலூகா, கள்ளிமேடு, வள்ளப்பள்ளம், வானமாதேவி, கோவில் பத்து, பாமனி, முன்னூர், கர்பனாத்ரூளம் போன்ற இடங்களுக்கு எல்லாம் சிறு பாசனத் திட்டங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே இந்தக் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் வேண்டிய பாசன வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போல், சில கிராமங்களில் அதிகமான தண்ணீர் வந்து விடுவதினால் மண் மேடிட்டு சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே இப்போது ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஒதுக்கி சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக, எங்கள் பிரதேசத்தில் வடிகால் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே இந்த ஆண்டு முடியவில்லையாயினும், வருகின்ற ஆண்டிலாவது இந்த ஆறுகளை எல்லாம் அகலப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது உடனடியாக ஏற்பட்டிருக்கும் தண்ணீர் குறைபாட்டைத் தவிர்ப்பதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முக்கியமாக தண்ணீர் கொடுப்பதில் சில நேரங்களில் காலங் கடந்து விடுகிறது. முக்கியமாக தண்ணீர் விடும்போது, கடைமடைக்குப் பாய்ச்சல் ஏற்படுவதில்லை, தண்ணீர் பின்தங்கி விடுகிறது. அதே நேரத்தில் வெள்ளக்காலங்களில் பயிர்களுக்கு ஏராளமான அளவில் சேதம் ஏற்படுகிறது; கதிர்களுக்கு சேதம் ஏற்படுகிறது. தண்ணீர் கிடைக்காத குறையினாலும் இம்மாதிரி ஏற்படுகிறது. ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களும் சேதமடைகின்றன. முக்கியமாக தண்ணீர் கிடைக்காத நேரங்களில் எல்லாம் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக தண்ணீர் திறந்தவுடன் முதற்படையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு மட்டும் தான் பாய்ச்சலுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கின்றது, கடைமடையில் இருக்கின்றவர்களுக்குப் பாய்ச்சலுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, கடைமடையிலிருக்கின்றவர்களுக்குத் தண்ணீர் திறந்தவுடன் பாய்ச்சலுக்குக் கிடைப்பதற்கும், அதன் பின்னால் முறையே முதல் மடையில் இருப்பவர்களுக்கும் சரளமாகக் கிடைக்கின்ற வகையில் வழி செய்வதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்காக நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒருபுறம் செலவழித்துக் கொண்டிருந்தாலும், தஞ்சையில் நிலைமை மிகவும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. 'சோழ நாடு சோறுடைத்து' என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், இன்று நேர்மாறாக என்றைக்கும் உடைப்பு அடைப்பது தான் வேலையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. (மணியடிக்கப் பட்டது.) இந்தக் குறைகளை எல்லாம் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் கவனம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். முக்கியமாக

18th July 1962] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மழை வந்துவிட்டால், அங்குள்ள மக்கள் எல்லோரும் அடிவயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பது போல் கவலைப்படுகின்றார்கள். மழையே பெய்யக்கூடாது என்று எண்ணுகிறார்கள். ஐப்பசி, கார்த்திகை, மாதங்களில் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். முக்கியமாக இவர்களுக்குப் போதுமான அளவு வடிகால் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. குறிப்பாக தலைநாயிறு பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரதேசத்தில் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று முயற்சி செய்திருந்தார்கள். இப்போது அந்தக் கிராமத்தில் வெள்ளம் அதிகமாக நிரம்பியிருக்கிறது. பள்ளத்து கிராமமாக இருப்பதால் வெள்ளம் வந்து அதில் போடப்படுகின்ற உரங்கள் எல்லாம் போய்விடுகின்றன. ஆகவே இப்போது அந்தத் திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான ஆபத்துக்கள் அடிக்கடி வருகின்றன. இவற்றையெல்லாம் தடுப்பதற்குப் போதுமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக, கடைசியில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கும் சுலபமான முறையில் தண்ணீர் கிடைக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடுகளைத் துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியை இன்னும் பெருக்க முடியும். ஆகவே, இன்னும் ஒரு கோடி ரூபாய் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். வில்லியம்: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நான் குமரி வட்டத்தைப் பற்றி கூற விரும்புகிறேன். அநேககாலமாக நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சிற்றூர் பட்டணங்கால் திட்டம் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உட்படுத்தியிருப்பதைப் பார்த்து நான் அதிகம் மன மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்தத் திட்டம் கோதையாறு பிராஜக்ட் ஏற்பட்ட சமயத்திலேயே அதாவது மசூர் 60 வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே இந்தத் திட்டம் போடப்பட்டது. சில பல காரணங்களினால் நடைபெறாமல் போயிற்று. குமரி மாவட்டம் டி.ஸி. ஸ்டேட்டின் ஒரு பாகமாக இருந்த காலத்தில் இத்திட்டத்தை உடனடியாக ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, இதற்கான எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு, இரண்டாவது திட்டத்தில் வேலை துவக்குவதற்காக உட்படுத்தினார்கள். ஆனால் குமரி மாவட்டம் மதராஸ் ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்த பின்னால் போதிய அளவுக்கு பிளானிங் கமிஷனில் அதிகமாக வற்புறுத்தாததின் காரணமாக இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. நாங்கள் இதைப் பற்றி அநேக மனுக்கள் கொடுத்ததின் பின்னால் இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இது உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதை விரைவில் அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில், இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக 16,000 ஏக்கர்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர முடியும் என்று தெரிகிறது. அகோடு

[திரு. எம். வில்லியம்]

[18th July 1962]

12-90
503a.

முக்கியமாக குடி தண்ணீர் வசதியில்லாத இடங்களுக்கு எல்லாம், இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் குடி தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும் என்ற செய்தி மிகவும் மன மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கும். அந்தப் பிரதேசங்களில் மரக்கறி சாகுபடி இருப்பதை மாற்றி நல்ல முறையில் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு இந்தத் திட்டம் உதவியாக இருக்குமாதலால், உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும்போது முக்கியமாக சில விஷயங்களை நாம் உணர்ந்திருக்கவேண்டும். அதாவது நெய்யாறு சானல் (இடது கரை) அமைக்கப்படும் போது பலவிதத்தில் வேலைகளைச் செய்து இப்போது திரும்பத் திரும்ப வேலை செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு மோசமான நிலைமை இருந்து வருகிறது. காரணம், திட்டம் ஆரம்பிக்கும்போதே நல்ல முறையில் திட்டங்களைப் போட்டு வேலை செய்யாததான். ஆகவே முன்னால் இருந்தது போல் இல்லாமல் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து மக்களுக்கு எந்த விதமான கேடும் வராத நிலைமையில், இருக்கின்ற நிலவரத்தை எல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து எஸ்டிமேட் தயாரித்து நல்ல முறையில் இந்தத் திட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெய்யாறு இடதுகரை சானல் வேலை இந்த ஆண்டு முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அந்தப் பிரதேசத்திலே சானல்களில் எங்கெங்கு அவசியமோ, அங்கெல்லாம் ஃபுட் பிரிட்ஜ் கட்ட வேண்டும். அந்தப் பிரதேசத்திலே உள்ள மக்கள் எல்லாம் பனைத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்கள். பனைத் தொழில் வேலை எப்படிப்பட்டது என்பது ஒரு சிலருக்குத் தெரியும். மத்தியானம் 2 மணி முதல் இரவு எட்டு மணி வரையிலும், அதைப் போல் விடியற்காலே 4 மணி முதல் சுமார் 10 மணி வரையிலும் செய்யக்கூடிய தொழில் இது. அவர்கள் இப்படி பனை ஏறும் போது, ½ மைல் 1 மைல் என்று போகக்கூடிய முறையிலே இல்லாமல், ஆங்காங்கு ஃபுட் பிரிட்ஜ் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே அதிகாரிகள் சில இடங்களில் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கூடிய விரைவில் இன்னும் அதிகமாகக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விளாத்துறை இர்ரிகேஷன் ஸ்கீம். சென்ற வருஷத்தில் தண்ணீரைப் பம்பு செய்ய ஆரம்பித்த நேரத்தில், அந்தப் பம்பு ரிப்பேர் செய்யப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதை ரிப்பேர் செய்வதற்கு ஆள் கிடையாது. அத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்படாமல், நல்ல விதத்திலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. கால்வாய்கள் நல்ல முறையிலே அமைக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அவைகளையும் புர்த்தி செய்ய வேண்டும். சில சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை யெல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால், பெரிய வாய்க்கால்களில் உடைப்பு ஏற்படுவதால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் அழிந்து போகின்றன. ஒரு வாய்க்கால் உடைப்பு எடுத்துக் கொண்டதை ரிப்பேர் செய்ய 1½ லட்சம் ரூபாய் எஸ்டி

18th July 1962]

[திரு. எம். வில்லியம்]

மேட் போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வேலைகளைப் பஞ்சாயத்து ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது, அப்படிப்பட்ட வேலைகளைப் பொதுப் பணித் துறையினர் ஏற்றுக்கொள்வது நல்லது என்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கோ. ராஜாராம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நமது பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நீர்ப்பாசன மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து, ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். நாட்டிலே எதிர் நோக்கியுள்ள விலை வாசிப் பிரச்சனை, அந்த விலைவாசிப் பிரச்சனையால் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடி ஆகியவைகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்கு விவசாயத் துறையிலே நாம் அபிவிருத்தி அடைந்தாக வேண்டும். அந்த விவசாயத் துறையின் அபிவிருத்தியைப் பொறுத்த மட்டில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், உர விநியோகம், மற்றும் விதைப் பண்ணைகள் ஆகியவைகள் அமைப்பது இன்றியமையாத தேவைகள் என்கின்ற முறையிலே, இந்த எண்ணத்தின் விளைவாக நீர்ப்பாசனத் துறையிலே இந்த அரசு கொண்டுள்ள அக்கறை, ஆர்வம் இதுவரை செய்துள்ள பணிகள் எல்லாம் போற்றுவதற்கு உரியது. ஆகவே, இந்த நேரத்திலே நான் இதற்கு எனது மகிழ்ச்சியை, நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எமக்கெல்லாம் அளிக்கப்பட்ட அறிக்கையிலே நீர்ப்பாசனத் துறையிலே இதுகாறும் இந்த அரசு செய்துள்ள சாதனைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் மகிழ்ச்சி அளிப்பதாகும். ஆரணியாறும், அமராவதித் திட்டமும், வீரே திட்டமும், வைகை திட்டமும், மேட்டூரம் புள்ளம்பாடியும்; மணிமுத்தாறும் சாத்தனாரும், சீழ்ப் பவானியும், கிருஷ்ணகிரித் திட்டமும் நமக்கு நீர்ப்பாசனத் துறையிலே அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றன. கட்டியம் கூறுவதாக இருக்கின்றன. அதனைப் போலவே, 35 கோடி ரூபாய் செலவில் அமைய இருக்கின்றன பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறுத் திட்டம், வெகு விரைவிலே முடிவடைந்து இந்த நாட்டுக்கு, இந்த நாட்டிலே உள்ள விவசாய மக்களுக்கு எல்லாம் நல்ல நம்பிக்கை அளிக்கக்கூடிய முறையில் அமைய இருப்பதைக் காணும்போது நான் பெருமை அடையத்தக்க வகையிலே, பாராட்ட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அது பட்டிமல்ல. கடந்த திட்டக் காலங்களிலே செலவிட்டதைவிட இரண்டு மடங்குத் தொகையானது இந்தத் திட்ட காலத்திலே செலவிட உத்தேசித்திருப்பது, இந்த நீர்ப்பாசனத் துறையிலே இந்த அரசு, இந்த அமைச்சு காட்டியுள்ள அக்கறை, கொண்டுள்ள ஆர்வம் நமக்கு நன்கு தெரிகிறது; புரிகிறது. இப்படி இந்த அரசு இந்த அமைச்சு புரிந்திருக்கின்ற சாதனைகளைப் பற்றி பாராட்டுகின்ற நேரத்திலே, என்னுடைய தொகுதியாகிய செஞ்சி தாலுகாவிலே இந்த அரசு நீர்ப்பாசனத் துறையிலே செய்ய வேண்டிய, புரிய வேண்டிய ஒன்றிரண்டு பணிகளை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. ராஜாராம்] [18th July 1962]

முதலாவதாக, நந்தன் வாய்க்கால் திட்டம். அதனைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே பல முறை பேசப்பட்டு இருக்கிறது. இரண்டு பக்கங்களிலே இருந்தும் கூக்குரல் எழுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு இந்த அரசும் செவி சாய்த்திருக்கிறது. ஆனால், கீழ்த் தரப்பிலே இருந்து கிடைத்த தகவலின் விளைவாக இந்தத் திட்டத் திற்கு ஆர்வம் காட்டப்படவில்லை, அக்கறை செலுத்தப்படவில்லை என்ற ஒரு சூழ்நிலையால் இந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று அண்மையில் கனம் அமைச்சர் அளித்த பதிலொன்றி லிருந்து தெரிய வருகிறது. ஆனால், அதைப்பற்றி விசாரிக்கின்ற நேரத்தில், இதிலே கீழ் மட்டத்திலே சரியாகப் பரிசீலனை செய்யப் படவில்லை என்று தெரியவருகிறது. இது பரவலான குறைபாடாகவும் இருந்து வருகிறது. கீழ் மட்ட பரிசீலனையைப் பற்றிய உண்மை எதுவாக இருப்பினும் இந்தத் திட்டத்தின் நன்மையை உத்தேசித்து இந்த அரசு இதை மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இந்த நந்தன் வாய்க்கால் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் அங்குள்ள பனைமலை ஏரி மூலம் 5,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி அளிக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி 5,000 ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கக்கூடிய காரணத்தினாலும் எங்கள் மாவட்டம் வறண்ட பிரதேசமாக இருப்பதாலும், அதிலும் சிறப்பாக வடபகுதி மிகவும் வறண்ட பிரதேசமாக இருப்பதாலும், இந்தத் திட்டம் அங்கு வருமானால், அங்குள்ள மக்களுக்கு அது ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும் என்பதால், இந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் புனராலோசனை செய்யப்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பணிவன்போடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த திட்டம் கூடப்பட்டு அணைக்கட்டுத் திட்டமாகும். இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டம்கூட பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இந்த அணைக்கட்டு அமைக்கப்படுமானால், ஏறக்குறைய 2,000 ஏக்கர் நிலங்கள் பயன்பெறும் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றி விட்டால், எங்கள் மாவட்டத்து மக்கள் அதனால் உடனடியாகப் பயன்பெறுவார்கள். வீரே, சாத்தனூர் போன்ற நீர்த் தேக்கங்களால் பயன்பெறுகிற எங்கள் மாவட்ட மக்கள் இந்த திட்டத்தால் மேலும் பயனடைவார்கள். இந்த அரசுக்கும் என்றென்றும் நன்றி செலுத்திக் கொள்வார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே இந்த ஏரிகளை எல்லாம் மராமத்து செய்வதைப் பற்றி நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மழைக் காலங்களில் இந்த ஏரிகள் எல்லாம் நீரால் நிரப்பப்படுவதற்குப் பதிலாக, வண்டலால் நிரப்பப்பட்டிருப்பதால் 8, 9 மாதங்களுக்கு நீரைத் தேக்கிக் கொள்கின்றவைகள்கூட, 3, 4 மாதங்கள் வரக்கூடிய நீரைப் பெறுகின்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால், இப்போது நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் அரசினர் இத்துறையிலே ஆதாவது வண்டல்களை எல்லாம் அப்புறப்படுத்தும் பணியிலே—

18th July 1962]

[திரு. கோ. ராஜாராம்]

ஈடுபட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்த வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத் திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, இப்போது பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை யெல்லாம் நாம் நிறைவேற்றி விட்டதால், இப்போது சிறிய பாசனத் திட்டங்களிலே அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதை அறிந்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கடைசியாக, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அண்டை மாநிலங்களிலே இருந்த உபரித் தண்ணீரைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை பல முறை இந்த அரசு செய்துகொண்டு வருவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் எதிர்த் தரப்பிலே இருந்து பல முறை “பகீரதன் கங்கையை கொண்டு வந்தது போல நீங்கள் தண்ணீர் கொண்டுவரக் கூடாதா?” என கேள்வி களைகள் பிறந்திருக்கின்றன. இந்த பகீரதப் பிரயத்தினத்தில் எனக்கு நம்பிக்கையும் இல்லை; அதைப் பற்றியும் தெரியாது. பகீரதன் கங்கையை கொண்டு வந்தானே இல்லையோ, ஆனால் அண்டை மாநிலங்களிலே இருந்து நீரைக் கொண்டு வரக்கூடிய திறமையும், ஆற்றலும், தகுதியும் இந்த அமைச்சர் அவைக்கு உண்டு என்கின்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்கு அளிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. மு. சண்முகம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் இதுவரையிலே சபையிலே கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் பேசியபோது, சிறு பாசனத் திட்டத்திலே குறைபாடுகள் இருந்து வருவதைப் பற்றி வெகுவாகச் சொல்லப்பட்டு, அந்தக் குறைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்றெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அவைகளை ஆதரிக்கும் வகையிலே கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சிறு நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காக பரவலான வேலைகள் 5,000-க்கு மேல் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அவைகள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாகவும், அதற்காக 8 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கி இருப்பதாகவும் அதிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே பெரிய பாசன வசதிகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அவைகள் எல்லாம் முடிவடைந்து விட்டன என்றும், ஆகவே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சிறு பாசன வசதிகள் கவனிக்கப்படுவதிலே ஆர்வம் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கக் கூடியதுதான். இருந்தாலும் கூட, சிறு பாசன வசதிகள் எல்லாம் முக்கியமாக இதுவரை கவனிக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருப்பதாக ஓரளவு இதிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இருந்தாலும் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலேயாவது நல்ல முறையிலே சிறு பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. மு. சண்முகம்] [18th July 1962]

கிராமங்களிலே எல்லாம் அங்குள்ள கிராம மக்களால் சிறு பாசன வசதிகள் எல்லாம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குடிமராமத்து என்கிற திட்ட முறையிலே கவனிக்கப்பட்டு வந்தது. அப்போது மக்கள் ஒற்றுமையை உணர்ந்து வந்த காலமாதலால், அந்தக் குடிமராமத்து முறை அப்போது பயன்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்போது கிராமங்களிலே ஒற்றுமை இல்லாத வகையிலே போய்க் கொண்டிருப்பதால், இந்த குடிமராமத்து திட்டத்திற்கு ஆதரவு இல்லாது இருக்கிறது. அதனால் சிறு பாசன வசதிகள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டு, பின்னங்கி பாதகமான நிலைமையிலே இருந்து வருகிறது என்பதை நான் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே, இப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற திட்டங்களிலே கிராமங்களிலே சிறு பாசன வசதிகளைச் செய்து கொள்வதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்வதிலே பெரும் கவனம் செலுத்தப்பட்டாலும்கூட, அந்தப் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதிலே அந்த இலாகாவிலே உள்ள அதிகாரிகள் தங்கள் கடமையை உணர்ந்து அதிலே கவனம் செலுத்தினால்தான் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படுமே தவிர, இல்லாவிட்டால் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையே ஏற்படும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், குறிப்பாக என்ஜினியரிங் இலாகாவிலே வேலை செய்யக்கூடிய சூப்பர்வைசர்கள், அசிஸ்டெண்ட் என்ஜினியர்கள் ஆகியோர் ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் சென்று, அங்குள்ள மக்களிடத்திலே அணுகி, அவர்களால் சொல்லப்படுகின்ற குறைபாடுகளையெல்லாம் குறிப்பாக கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பை தாங்களாகவே மேற்கொண்டு நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டால் திட்டங்கள் நல்லமுறையிலே நிறைவேற்றப்படும். இல்லாவிட்டால், திருப்திகரமான அளவிலே திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது என்பதை நான் இந்த அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமங்களிலே அணுகிப் பார்த்தால் இப்படிப்பட்ட குறைகள் மக்களிடத்திலே சொல்லிக் கொள்ளப்படுகின்றன என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை பஞ்சாயத்துக்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு கவனிக்க கடமைப்பட்டிருந்தாலும், இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையிலே அவைகளை நிறைவேற்றுவதிலே அவர்களுக்கு உண்டாகக்கூடிய ஊக்கமானது, திட்டங்களை நிறைவேற்றிவைக்கும் அதிகாரிகளின் உழைப்பைப் பொறுத்திருக்கிறதே தவிர அவர்களுடைய முயற்சியிலே இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் என்பது முடியாத காரியம் என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். உண்மையாகவே, இந்தப் பொறுப்பை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொண்டா

18th July 1962]

[திரு. மு. சண்முகம்]

லொழிய, பஞ்சாயத்துக்களை எதிர்பார்த்து இந்தத் திட்டங்கள் திருப்திகரமாக நிறைவேற்றப்படும் என்பது முடியாத காரியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பெரும்பாலும் கிராமங்களிலே பல குறைகள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. ஏரி மராமத்து வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டால், சீராக அந்த வேலைகள் நடைபெறுவதிலே சில குறைகள் மக்களிடையே சொல்லப்படுகின்றன. உதாரணமாக, வெள்ளேரிப் பட்டு ஏரி மராமத்து நடைபெற்று வருகிறது. அங்கே மதகை இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து கொஞ்ச தூரம் தள்ளிப்போட்டால் சில ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று அங்குள்ள மக்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், அதிகாரிகளோ தாங்கள் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை, கலெக்டர் உத்தரவிட்டால் தாங்கள் அம்மாதிரி செய்கிறோம் என்று பதில் அளித்து விட்டார்கள். அந்த மதகை இருந்த இடத்திலேயே வைத்துவிட்டால், மற்ற நஞ்சை நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது என்று மக்கள் சொல்லுவதையும் அவர்கள் சற்று கவனிக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் அவர்கள் முன்பிருந்தபடியே மதகை வைத்து, மராமத்து செய்து வேலையை முடித்துவிட்டால், அதனால் மற்ற நஞ்சை நிலங்களும் நன்மை அடையமுடியாமல் போய்விடுகின்றன. ஆகவே, அதிகாரிகளும் கிராம மக்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று தாங்களே பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டு இந்தத் திட்டங்களை கிராம மக்கள் எதிர்பார்க்கும் வகையில் பயன் படத்தக்க முறையில், நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த முறையில் கிராம மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும், இது போன்ற பல குறைகள் கிராமங்களிலே இருந்து வருகின்றன. அவைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டும்.

பிடாரிப்பட்டு என்ற ஊரில் ஒரு சிறு ஓடை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதன் குறுக்கே மண் அணை கட்டி, இவ்வளவு காலமாக அதை குடிகள் கவனித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது அதை ஒரு கட்டடமாக அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தும், பல காலமாக அந்தக் கோரிக்கை கவனிக்கப் படாமல் இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுதவிர, ரெவின்யூ துறையில் ஆற்று பாசனத்தை உபயோகிக்கும் கால்வாய்கள் பரிபாலிக்கப்படுவது பற்றி குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். ரெவின்யூ துறையில் உள்ளவர்கள் இவை குளுடைய பராமரிப்பை நடத்தி வருவதாகத் தெரிகிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே கோவியனூர் வாய்க்காலுக்கு ஆற்றிலிருந்து தோண்டுகால் மூலம் தண்ணீர் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அது 20, 30 கிராமங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சலுக்கு ஆதாரமாக உபயோகப்படுகிறது. தோண்டு காலாக இருப்பதினால், ஆற்றின் முகத்துவாரத்தில் அடிக்கடி மண் மேடிட்டு மூடப்பட்டு பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையில் நடக்கக்கூடிய வகையிலே அவைகளுக்கான திட்டங்களை வகுத்தால் நல்லது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. சண்முகம்]

[18th July 1962]

அடுத்தபடியாக, சாத்தனார் அணை முதல் ஆரம்பகட்ட காலத்தில், அந்த அணைக்குக் கீழுள்ள கிராமங்களுக்கெல்லாம் அது பாதகமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எதிர்பார்த்த அளவு தண்ணீர் கிடைக்கமுடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்று அரசாங்கத்தினிடம் அங்குள்ள கிராம மக்கள் தெரிவித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும், அது அப்பொழுது கவனிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது இரண்டாவது கட்டத்தில் 55 லட்சம் ரூபாய் செலவில் திட்டம் நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பது அறிக்கையிலிருந்து தெரிய வருகிறது. அப்பொழுது மக்களால் சொல்லப்பட்ட குறைகளை இப்பொழுதாவது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும், அரசாங்கமும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது கேட்ட பரிசீலனை என்னவென்றால், ஆற்றங்கரை ஓரத்தில் தனியாக ஒரு கால்வாய் அணைக்குக் கீழே வெட்டி கடைசி வரையில் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்தால், எந்தக் கிராமத்திற்கும் அந்த அணையினால் பாதகம் ஏற்படாது. அந்தக் கால்வாயின் மூலம் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பாய்ச்சல் ஆதாரம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வசதியாக அமையும். அப்பொழுதே அந்த மாதிரி திட்டம் மக்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. ஓமந்தூர் திரு. பட்டாபி ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலேயே அந்தத் திட்டம் அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டு, பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. இப்பொழுதாவது அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த அணைக்குக் கீழே உள்ள எந்தக் கிராமத்திற்கும் பாதகம் விளையக்கூடாது. அந்த நீர்த் தேக்கம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதிலே, சரியான வழியில் அதன் கீழே உள்ள கிராம மக்கள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய வகையிலே அந்தக் கால்வாயைத் தோண்டி ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் எல்லோருக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். சின்னையன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல அசைப்படுகிறேன். நமது அரசாங்கம் பல கோடி ரூபாய் செலவழித்து, பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயக் கூடிய வகையில் மாபெரும் திட்டங்கள் தீட்டி அவைகளை நிறைவேற்றி யிருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, நாம் நிச்சயமாக பெருமைப்படுகிறோம். பார்க்கும் திசையெல்லாம் பச்சைப் பசேலென்று பாலிக்குமாம் எங்கள் பாளையங்கள் என்று பெருமை போடு சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, அதாவது ஓடக்கான் முட்டையிடக்கூடாத கரிசு நிலங்களெல்லாம் இன்றைக்கு பச்சைப் பசேலென்று பாலிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல பச்சைப் பசேலென்று பாலிக்குமாம் எங்கள் பாளையங்கள் என்ற நிலைமையை அடைய, நமது அரசாங்கம் நல்ல மறையில் தமது காரியங்களை வெகு திறமையாகச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிப்பதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

18th July 1962] [திரு. எஸ். சின்னையன்]

அதோடுமட்டுமல்ல. இந்தப் பணியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் பாராட்டுதலுக்கு உரியவர் என்று நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், என்னுடைய தாலுகாவில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்பொழுது, மக்கள் மத்தியிலே உரையாடுகிறபொழுது, எங்கேயாவது தண்ணீர் வீணாகப்போகக்கூடிய இடம் இருக்கிறதா என்று அவர்கள் மத்தியிலே கேட்பார்கள். ஜனங்கள் ஏதாவது சொன்னால் உடனே போய் அந்த வாரியைப் பார்த்து, அந்த நீரை எந்த இடத்தில் தேக்கி எந்த ஏரியில் விட வேண்டுமென்று அப்பொழுதே ஆர்வம் கொள்ளுகிறார்கள். அந்த இடம் 2, 3 மைல்கள் இருந்தாலும்கூட, நடந்து போய் அந்த வாரியைப் பார்ப்பார்கள். அந்த அளவுக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பணியை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது பற்றி நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், முக்கியமாக நாமக்கல் தாலுக்காவை பொறுத்த வரையில், தண்ணீர் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால் தண்ணீர் கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது. அங்கே எந்தப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டாலும், தண்ணீர் இல்லாத ஒரு மாபெரும் வறண்ட பிரதேசம். அந்தப் பிரதேசத்தில் கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் 50 அடி, 60 அடி, 100 அடி ஆழம் வெட்டினால்தான் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சமுடியும். அந்த அளவிலே நாங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க, வறண்ட பிரதேசம் செழிக்க நல்ல முறையிலே வளம் பெறுவதற்கு ஏதாவது ஒரு திட்டமான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இது சம்பந்தமாக சில ஆலோசனைகள் சொல்லவும் முற்படுகிறேன். காவேரி ஆற்றிலிருந்து ஜேடர்பாளையத்தில் ஒரு வாய்க்கால் வெட்டி அதன் மூலம் எங்கள் பகுதிக்கு தண்ணீர் கொண்டு வந்தால், பாய்ச்சுவதற்கு அந்தத் தண்ணீரை விடவேண்டிய அவசியமில்லை. அங்கே இருக்கிற ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் விட்டால் போதும், கிணறுகளுக்கு ஏராளமாகத் தண்ணீர் வந்துவிடும், ஊற்று அதிகமாக ஏற்படும். அந்தக் கிணறுகளிலிருந்து நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொள்ளுவதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும். ஆகையால், ஜேடர்பாளையத்திலிருந்து வாய்க்கால் வெட்டி ஏரிகளுக்குத் தண்ணீரைத் திருப்பி விடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, எனது பகுதியிலே புதுப்பட்டி கிராமத்திலே உப்பாற்று வாரி என்று ஒரு வாரி இருக்கிறது. அந்த வாரியிலே மழை காலத்திலே ஏராளமான தண்ணீர் வரும். அந்தத் தண்ணீரைத் தேக்கி அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கிற கீழேரி என்ற ஏரியில் விட்டால், கிட்டத்தட்ட 250, 300 ஏக்கர்கள் பாய்ச்சுவதற்கு

[திரு. எஸ். சின்னய்யன்] [18th July 1962]

வசதியாக இருக்கும். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகாரிகள் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு எஸ்டிமேட்கள் தயார் செய்திருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது இப்போழுது அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருப்பதாகவும் அறிகிறேன். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை துரிதமாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்படி நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் தான் வடவத்தூர் ஏரியும் இருக்கிறது. எஸ்டிமேட் தயார்செய்து இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும் என்ன காரணத்தினாலோ இந்த ஏரியைப் பழுது பார்க்கும் திட்டம் தடைப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. எஸ்டிமேட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டு இப்போது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அறிகிறேன். அதே போல், பொட்டிரெட்டிப்புட்டி ஏரியைப் பழுது பார்ப்பதற்கு எஸ்டிமேட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றி, வறண்ட தொகுதியாகிய என்னுடைய தொகுதியை ஒரு செழிப்பான பிரதேசமாக ஆக்குவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் முடைய மாகாணத்தில் உள்ள பெரிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களை யெல்லாம் நம்முடைய என்ஜினியர்கள், அவர்களுடைய திறமையினால், வெகு துரிதமாக செய்து முடித்து விட்டார்கள். இன்னும் இருக்கும் சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் பல இடங்களிலே அவைகளை நிறைவேற்றக்கூடிய வசதிகள் இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறோம். இனிமேல் ஏதாவது பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நினைத்தால், ஆந்திராவிலிருந்து நமக்கு தண்ணீர் கிடைத்தால் ஒழிய வேறு வழி இல்லை. நான் ஆந்திர மாகாணத்திற்குப் பல தடவைகள் போவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அங்கு போகும் போதெல்லாம் அங்கேயுள்ள ஆந்திரர்கள் “சென்னையில் 100-க்கு 20-க்கு மேல் ஆந்திரர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களை தமிழர்கள் நன்றாக பார்ப்பதில்லை” என்று சொல்லியதைக் கேள்விப்பட்டேன். அப்படி ஆந்திரர்கள் 20 சதவீதம் இங்கே இருக்கிறார்களா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அந்த முறையிலே 100-க்கு 20 பேர் ஆந்திரர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும், அவர்கள் ஆந்திராவில் வீணாக சமுத்திரத்திற்குப் போகும் தண்ணீரையாவது நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களும், ஆந்திரத் தலைவர்களும் சகோதரபாவத்துடன் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கோதாவரி, கிருஷ்ணாவில் இருந்து வரக்கூடிய தண்ணீரை எப்படியாவது நமக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்துமாறு நம்முடைய தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களிடத்தில் பேசும்பொழுதுகூட நான் குறிப்பிட்ட காரணத்தைச் சொல்லி கேட்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

18th July 1962]

[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், ஆரணியாறு நீர்த் தேக்கத் திட்டத்தை 1959-ம் ஆண்டிலே நம்முடைய தமிழ்நாட்டு இன்ஜினியர்கள் திறமையோடு ரூபாய் 1 கோடியே 20 லட்சம் செலவில் கட்டி முடித்தார்கள். எல்லைத் தகராறின் காரணமாக அது ஆந்திரப் பகுதிக்கு போய்விட்டது. இப்பொழுது அதன் கீழே சுருட்டுப் பள்ளியில் ஒரு 'பிக்-அப்' அணைகட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அணைக்கும் நம்முடைய எல்லைக்கும் சுமார் 2 பர்லாங் தூரம் இருக்கிறது. அப்பொழுது இந்த எல்லைத் தகராறில் மத்தியஸ்தம் செய்தவர்கள் இந்த சுருட்டுப் பள்ளி அணையை நமக்கு வரும்படி செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆந்திரப் பகுதிக்கு இதனால் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. 'பிக்-அப்' அணையின் கீழ் வரும் தண்ணீரை நமக்குக் கொடுக்கும் படிச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆந்திரப் பகுதியிலே இந்த அணைக் கட்டு இருக்கிற காரணத்தினால் நமக்கு வேண்டும் போது திறக்கவோ அல்லது மூடவோ நமக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் செய்திருக்கிறார்கள். இதை நம்முடைய இன்ஜினியர்களும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களும் உடனடியாக கவனித்து இந்த அணைக்கட்டை நம்முடைய மாணேஜ்மென்டின்கீழ் இருக்கும்படி ஒரு ஏற் பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மழைக் காலத்தில் பெருவெள்ளம் வரும்போது, யாராவது சென்று அதை மூடவேண்டுமென்று சொன்னால், அங்கே உள்ளவர்கள் அவர்களுடைய இன்ஜினியரின் உத்தரவு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். திறக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதற்கும் உத்தரவு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே இருக்கும் பியூனிடத் தில்தான் போய் சொல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1951-ல் இந்த ஆரணியாறு திட்டத்தை வகுக்கும்போது, புதுப் பாளையத்தில் இன்னொரு 'பிக்-அப்' அணை கட்டுவதற்கு எஸ்டிமேட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டும் என்ன காரணத்தினாலோ நின்று விட்டது. 1951-லிருந்து எப்பொழுது கேட்டாலும், 'உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்' என்று சொல்லி வந்தார்கள். கடைசியாக விசாரித்ததிலே இன்ஜினியரிங் இலாகாவிலிருந்து சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டது என்றும், ரெவினியூ போர்டுக்கு அவர்களுடைய சிபார்சுக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்றும் நான் கேள்விப்பட்டேன். உடனடியாக இதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்து, இந்த ஆண்டிலேயே இந்த வேலையை எடுத்துக் கொள்வதற்கு பணத்தை ஒதுக்கும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய கும்மிடிபுண்டியிலே சுமார் 30 கிராமங்களில் கொஞ்சம்கூட தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் மழையை நம்பியே இருக்கின்றன. அவைகளை அம்மாதிரி விட்டு விடுவதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. அந்தப் பகுதி ஆந்திராவுக்குப் போகுமோ அல்லது தமிழ்நாட்டுக்கு வருமோ என்ற பயம் இருந்ததால் நம்முடைய அதிகாரிகள் 10 வருஷ காலமாக ஒன்றும்

[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி] [18th July 1962]

செய்யாமல் விட்டு விட்டார்கள். இப்பொழுதாவது அந்தக் கிராமங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அவகாசம் கொடுத்ததற்கு கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. ஜயராஜ்: மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது பொதுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே, சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு நீர்ப்பாசனமும், விவசாயமும் ஒருங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. வெள்ளையர் காலத்தில் நீர்ப்பாசனத் தகராறுகள் ஏற்பட்டு எத்தனையோ உயிர்கள் பலியாயின. மதகுகளை அடைத்து தண்ணீரை திருப்பி பல கலவரங்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால் சுதந்திரம் வந்த பிறகு இன்றையதினம் நிம்மதியாக எந்த வித கலவரமும் இல்லாத வகையிலே நீர்ப்பாசன இலாகா நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருவதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

சென்ற ஆண்டு ஜூலை மாதத்திலே காவேரி ஆற்றில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் காரணமாக உடைப்புகள் ஏற்பட்டபொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்களும், நீர்ப்பாசன இலாகா என்ஜினியர்களும், நல்ல முறையிலே மக்களுக்காக பணி புரிந்து எந்தவிதமான உயிர் சேதமும் ஏற்படாத முறையிலே நடந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தபோதிலும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, வெள்ளம் வந்தபொழுது அமைச்சர்கள் என்ன செய்தார்கள், என்ஜினியர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்டார். அந்த நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மதுரைக்கருகே மகாநாடு நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் நம்முடைய அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணத்தை ரத்து செய்து வெள்ளம் வந்த பகுதிகளுக்கு விரைந்து சென்றார்கள். அதே மாதிரிதான் நமது அதிகாரிகளும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தஞ்சையிலே வெள்ளம் வந்தவுடனே எங்களுடைய தலைவர் மதுரையில் மகாநாட்டுக்கு தலைமை வகிப்பதை இங்கே உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, தஞ்சை, திருச்சி பகுதிகளிலே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜயராஜ்: கனம் அமைச்சர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும் மக்களுக்காக வேண்டிய தொண்டுகள் செய்த பிறகு கனம் அங்கத்தினருடைய தலைவர் வந்தார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இருப்பினும் அமைச்சர்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னதினால் இதை நான் சொன்னேனே தவிர,

18th July 1962]

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

அவர்கள் சொல்லாமல் இருந்தால் நானும் சொல்லவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. அந்த அளவுக்கு தஞ்சை ஜில்லாவிலே உள்ள மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கமும் அமைச்சர்களும் என்னென்ன செய்தார்கள் என்பது தெரியும். நமது மதிப்பிற்குரிய கனம் அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் சாதாரண குடியானவர்களுடன் சாப்பிட்டார்கள். ஆறுகளிலும், பள்ளங்களிலும் இறங்கிச் சென்று உடைப்புகளையெல்லாம் நேரில் கவனித்தார். அவ்வாறு பெருமைப்பட வேண்டிய அளவுக்கு நமது அரசாங்கம் அந்த நேரத்திலே செயலாற்றி இருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒரு சில விஷயங்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நண்டவார் ஆற்றில் வாலுருக்கு அருகில் ஒரு ரெகுலேட்டர் கட்டுவதற்கு திட்டம் தயாரித்து, எஸ்டிமேட் போட்டு அதைக் கட்டுவதற்கு முயன்றபோது புதுவை அதிகாரிகள் அதைத் தடுத்ததாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இவ்விஷயத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து வாலுருக்கு அருகில் அந்த ரெகுலேட்டரைக் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் இரண்டாயிரம் ஏக்கருக்குமேல் பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-30
p.m.

இடியாறு என்று ஒரு ரெகுலேட்டர் இருக்கிறது. அந்த ரெகுலேட்டரைச் சேர்ந்த 5 ஏக்கர் பூமியை ஒரு தனிப்பட்டவர் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்து வருகிறார். அதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா பாசனம் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை அவர் விட்டுவிட வேண்டுமென்று ஏற்கனவே அதிகாரிகள் உத்திரவிட்டபோதிலும் கூட அவர் இப்போதும் சாகுபடி செய்து வருகிறார். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அவ்விஷயத்தைக் கவனித்து, தனிப்பட்டவர் அப்படிச் சாகுபடி செய்யாதவாறு தடுத்து பொது மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் அந்த ரெகுலேட்டரில் தண்ணீர் தேங்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நல்ல முறையில் சாகுபடி வசதியைப் பெறும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பக்கத்தில் நூலாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதிலிருந்து கொல்லாபுரம் என்ற ஊருக்குத் தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதி இல்லாமல் வாய்க்கால் மோடாகவும், ஆறு பள்ளமாகவும் இருக்கிறது. அதையும் கவனித்து பாசன வசதிக்கு ஏற்றபடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று, தஞ்சை ஜில்லா மக்களுக்கு மிகவும் கவலையை அளித்து வரக்கூடிய ஒரு விஷயத்தை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக பாசனத்திற்கு எவ்வளவு தண்ணீர் கிடைத்து வந்ததோ அது இப்போது தஞ்சை ஜில்லாவுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஷிப்ட் முறையினால் சில இடங்கள் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதோடு

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

[18th July 1962]

ஹொகனேகல் திட்டம் வரப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இது மின்சாரத் திட்டம் தான் என்கிறார்கள். இருந்தாலும் இந்தத் திட்டத்தினால் இப்போது கிடைக்கின்ற தண்ணீராவது கிடைக்காமல் போகாதிருக்கும்படி இத்திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். “நஞ்சைப் பயிர் கொழிக்கின்ற தஞ்சை, நெற்களஞ்சியம்” என்றெல்லாம் பெருமை பற்ற தஞ்சை மாவட்டம் இன்றையதினம் இந்தப் புதிய திட்டங்களினாலும், ஷிப்ட் முறையினாலும் பாதிக்கப்படாதவாறு கனம் அமைச்சர் அவர்களும், அதிகாரிகளும் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. ராமச்சந்திர ராயர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற முன்வந்துள்ளேன். இன்றையதினம் சுதந்திரம் அடைந்த பத்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக நமது பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும், பிரதம என்ஜினியர் போன்றவர்களும் பலபல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றி, பலபல ஏரிப்பாசனங்களைச் செப்பணிட்டு உணவு உற்பத்தியையும் மிக அதிகமாக பெருக்கக்கூடிய வகையில் பணியாற்றி வந்திருப்பதற்காக என்னுடைய நன்றியை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சிலசில குறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சிதம்பரம் தாலுகாவில் விராணம் என்ற பெரிய ஏரியிருக்கிறது. பல வருஷங்களாக அது தூர் வாசப்படாமல் தூர்ந்துபோய்க் கிடக்கின்றது. உடனடியாக தூர் வாரி ஆழப்படுத்தினால் வெள்ள காலத்தில் தண்ணீர் தேக்கி வைத்துக்கொண்டு தேவைப்படும் காலத்தில் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய வசதியாக இருக்கும்.

சேத்தியாதோப்பு அணையிலிருந்து +வடவாறு கால்வாய் போகிறது. வாலாஜா டாங்க் என்ற ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அதற்கு வாலாஜா டாங்க் என்ற பெயர் இருக்கிறதே தவிர அது தூர்ந்து போய் ஒரே மேட்டிட்டுக் கிடக்கிறது. ஆகவே அந்தக் குளத்தையும் செப்பணிட்டு வாலாஜா டாங்க் பாசன வசதியை உறுதிப்படுத்திக் கொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாசன வசதி ஏற்பட்டால் மட்டும் போதாது. வடிகால் வசதியையும் செய்து கொடுக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வடிகால் வசதி இல்லாத காரணத்தினால் குறியாமங்கலம் என்ற ஊர் தண்ணீரில் மூழ்கி அடிக்கடி அந்தப் பகுதியில் சாகுபடி பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. தேர்தல் காலத்தில் இந்தப் பகுதிகளை எல்லாம் நான் சுற்றிப் பார்த்த காரணத்தினால் கூறுகிறேன். உடனடியாக அங்கே வடிகால் வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, வெள்ளாற்றில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தால் அந்தப் பகுதி பாதிக்கப்படாமல்

18th July 1962]

[திரு. அ. ராமசந்திர ராயர்]

சாகுபடி செய்ய வசதி ஏற்படும். சேத்தியாத்தோப்பு அணைக் கட்டிவிருந்து விக்ரமடையாத்தம் பாசன வாய்க்கால் வெட்டுவதாக இருக்கிறது. அதை தொடர்ச்சியாக நெல்லிக்கொல்லை, துரிஞ்சிக்கொல்லை வரையில் பாசன வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுத்தால் நல்ல பாசன வசதி கிடைக்கும், ஏழை விவசாயிகளும் பயனடைவார்கள் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வடிகாலை விரிவுபடுத்தி, வடிகால் இல்லாத காரணத்தினால் தண்ணீர் தேங்கி பயிர்கள் அழிந்து போவதைத் தடுத்து, அந்த வடிகால்களை பக்கத்திலுள்ள பரமனூரில் கொண்டுபோய்விட்டால் வடிகால் வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வெள்ளாற்றில் வெள்ளக்காலத்தில் தண்ணீர் கரைபுரண்டு வருகிறது. புவனகிரியிலிருந்து மேற்கே சேத்தியாத்தோப்பு வரையில் தண்ணீர் வழிந்து வராமல் கரைகளை உயர்த்திக் கொடுத்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. பொன்னுசாமி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப் பாசன மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய தமிழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நீர்ப்பாசன வசதி குறைந்திருந்தாலும் கூட, ஒருசில நதிகள் மட்டும் இருந்தாலும் கூட நம்முடைய நீர்ப்பாசன இலாகாவானது, அவ்விவாகாவை நிர்வகிக்கின்ற கனம் அமைச்சர்களும் கூட தங்களுடைய அறிவு, அனுபவம் இவற்றைக் கொண்டு ஆற்றி வருகின்ற பணி மிகமிக வரவேற்கத்தக்கதாகும். குறைந்த வசதி இருந்தும் 1951-ஆம் வருஷத்தில் 31 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி நடந்தது போக, பத்து ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக 1961-ஆம் வருஷத்திற்குள் அதை 21 லட்சம் டன் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது பகீரதன் கங்கையைக் கொண்டு வந்ததற்கு ஒப்பாகவேதான் இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அந்நிய நாடுகளில் இருந்து வாக்கடிய என்ஜினியர்கள் கூட நம்முடைய சாதனைகளைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்றால் அந்த இலாகா நம் எல்லோருடைய பாராட்டுதல்களையும் பெறும் வகையில் எவ்வளவு சிறப்பாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். அதுமட்டுமல்ல. இப்போது குறிப்பாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 17 லட்சம் டன் அதிகப்படியாக உணவு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மிட்டிருக்கிறோம். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை காலாம் நாம் பூர்த்தி செய்துவிட்டோம் என்றாலும் இன்னும் சித்சில திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்றாலும் நாம் ஒரு விஷயநாதைக் கவனிக்கவேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதி மிகமிக அமுத்யம். அதற்கும் மேலாக இயற்கையும் நமக்கு ஒத்து இருக்கவேண்டும். உலகத்திற்கே தண்ணீர் மிகவும் முக்கியம். அதற்குமேலும் இன்றியமையாதது.

“விண்ணின்று பொய்ப்பின் வாதீர் வியனாலகத்து
உன்றின்று முற்றும் பசி”

என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கின்றார். ஆகவே மழைஎல்லா

[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

[18th July 1962]

விட்டால் நாம் எந்தத் திட்டம் போட்டாலும் கூட கஷ்டம் இருக்கத்தான் செய்யும். ஒருகாலத்தில் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் மாதம் மும்மாரி பெய்தது என்று சொல்லுவார்கள். அப்படி மாதம் மும்மாரி பெய்யாவிட்டாலும் கூட ஒவ்வொரு ஆண்டும் பருவ மழை தவறாது இருந்தால்தான் நமக்குத் தண்ணீர் கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும்.

குறிப்பாக தெற்கே திருநெல்வேலியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கேயுள்ள நதிகளில் ஓடும் தண்ணீரைக் கணக்கெடுத்தால் நாம் எவ்வளவு பயன்படுத்தி வருகிறோம், இன்னும் எவ்வளவு பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று தெரியும். அதைப்பற்றி ஒரு சர்வே நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தாம்பரபரணி நதி இருக்கிறது. அந்த நதியில் இருந்து மணிமுத்தாற்றில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து பிறகுதான் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்த மாவட்டம் குளத்தையும் இப்படிப்பட்ட வாய்க்கால் களையுமே நம்பியிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. குளங்களும், வாய்க்கால்களும்தான் அந்த மாவட்ட மக்களுக்கு வளம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் கோரங்குளம், பொட்டக்குளம் என்று இரண்டு இருக்கின்றன. அதனால் நாலாயிரத்துக்கும் அதிகப்படியான நஞ்சை நிலம் சாகுபடியாகிறது. மணிமுத்தாறு திட்டம் வருகிறபோது ஒரு போக நஞ்சை நிலத்திற்கு 2 போக நஞ்சை வைக்கவும், இரண்டு போக நஞ்சைக்கு உறுதியான இரண்டுபோக சாகுபடிக்கும், நாங்கு நேரிப் பகுதியில் 20 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலத்திற்கு பாசன வசதி அளிப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டது. இப்போது அந்தப் பகுதியில் ஒரு போக நஞ்சை என்று இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் இரண்டு போக நஞ்சை வெள்ளாமை நடந்து வருகிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி அந்த பூமியை இரண்டு போக நஞ்சை என்றே நிர்ணயிக்க உத்தரவிடவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் சில இடங்களில் குளங்கள் இல்லை, வாய்க்கால் இல்லை. மற்ற வசதி இல்லை. மழையை வைத்துத்தான் புஞ்சை விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலங்கள் என்னுடைய தொகுதியில் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கே, 14 கிராமங்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படக்கூடிய பேரூராணித் திட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது. இது ஒன்றிரண்டு தடவை கொண்டுவரப்பட்டும், அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது தடவையாக, இன்ஜினியர்களால் அது சரி என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, மறுபடியும் இங்கே வருகிறது. அதை அமைச்சர் அவர்கள் சரிபார்த்து, அந்தத் திட்டத்தை ஏற்று நடத்த உத்தரவு கொடுத்தால் ஏறக்குறைய 14 கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் புஞ்சை நிலத்தைச் சாகுபடி செய்து, தங்களுடைய விவசாயத்தைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகா எல்லோராலும் மிக மிக போற்றப்படக்கூடிய முறையில் மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறது.

18th July 1962]

[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

என்பதை நினைக்கும்போது உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அந்த இலாகாவில் உள்ள அனைவருக்கும் என்னுடைய பாராட்டு தலைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நமது நாடு விவசாயத் துறையில் நல்ல அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்பதற்காக நமது அரசாங்கம் சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து, பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகளும், கால்வாய்களும் ஏற்படுத்தி, ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறது. குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியாகிய ஆண்டிப்பட்டியில் கட்டப்பட்டிருக்கும் வைகை அணைக்கட்டினால், வறண்ட பிரதேசமாகிய திருமங்கலம் தாலுகாவில் உள்ள நூற்றுக் கணக்கான மக்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து முன்னேறி வந்திருப்பதற்கு என்னுடைய நன்றியை நமது அரசாங்கத்திற்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சேடப்பட்டி வட்டாரம் திருமங்கலம் தாலுகாவைச் சேர்ந்தபோதிலும், வைகை நீர் சேடப்பட்டி வட்டாரத்திற்குப் பயன்படுவதில்லை. ஆகவே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், நமது அமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமான திட்டமாக எடுத்துக்கொண்டு, தண்ணீரை யானைக்கசத்தில் தேக்கி, சேடப்பட்டி வட்டாரத்திலுள்ள ஏழை மக்களுக்குக் கால்வாய் மூலம் விவசாயம் செய்வதற்கு நல்ல முறையில் நீர்ப் பாசன வசதி செய்துகொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். சாப்டேரைச் சேர்ந்த பாப்பான்குளம், கடமன் குளம், ஏழுமலைக்கணக்கன் குளம் போன்றவைகளை நல்ல முறையில் மராமத்து செய்து, அந்தப்பகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு, இப்பொழுது பேச வாய்ப்பு தந்த கனம் சபாநாயகருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பாசனத் துறைக்கு முதலிலே பாராட்டு. இத்துறையினர் நல்ல அளவிலே பணி செய்கிறார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. வேண்டிய திறமையும் தகுதியும் சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டுப் பொறியியல் வல்லுநர்களுக்கு இருக்கின்ற உண்மையை நாடு அறியும்; நல்ல வர்கள் அறிவார்கள். அதே நேரத்திலே, நம்முடைய தேவையை, தேவை நிறைவேற்றப்படாமையால் ஏற்படுகிற குறைகளை கூற வேண்டியதும் நம்முடைய கடமை. அதற்கு முன்னே ஒன்றைக் கூறவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். அமைச்சர்களையோ அன்றி அதிகாரிகளையோ குறை சொன்னால், அதற்காக மற்றவர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது. “அமைச்சர்கள் இதைச் செய்யவில்லை, அதிகாரிகள் அதைச் செய்யவில்லை” என்று சொன்னால், அவர்களை அவமதிப்பதாகவோ அல்லது அவர்களைக் குறைவுபடுத்தியதாகவோ கொள்ளலாகாது. அப்படிச் சொல்கிற

[திரு. சா. கணேசன்]

[18th July 1962]

போது, ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள், “அமைச்சர்கள் இதைச் செய்யவில்லை, அதிகாரிகள் அதைச் செய்யவில்லை என்று சொல்கிறீர்களே, நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்” என்று கேட்டால் அது நியாயமான பதிலோ வாதமோ ஆகாது. மனித தர்மம், அல்லது அற உணர்வு, அல்லது அன்பின்பாற்பட்ட கடன் என்ற முறையிலே, தஞ்சையிலே வெள்ளச் சேதம் நேர்ந்தால் நானும் ஓடுவேன்; மற்றவர்களும் ஓடுவார்கள். ஓடத்தான் வேண்டும் என்ற கட்டாயம் எங்களுக்கு இல்லை. அமைச்சர் கூடுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. எனக்கு இருக்கிறது தர்ம உணர்ச்சி, அற உணர்வு. அது அன்புடைமையின் பயனாக ஏற்படுகிறது. அமைச்சர்களுக்கோ கடமையுணர்ச்சி யோடுகூட, அதிகாரம் வகிக்கிற காரணத்தால் பொறுப்பும் இருக்கிறது. ஆகவே, “நீங்கள் இதைச் செய்யவில்லை” என்று நாங்கள் சொன்னால், “நீ செய்தாயா?” என்று கேட்டுவிடுவது சரியான முறையல்ல என்பதை நாமெல்லாம் இனியாவது தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறேன். இனி விஷயத் திற்கு வருகிறேன்.

கீழ்பவானி, அமராவதி போன்ற நதிகளெல்லாம் காவிரியிலே வந்து விழுகின்றன. அதற்காக அவர்கள் தேவை பூர்த்தியாகி விட்டது அல்லது பூர்த்தியாகவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அதெல்லாம் சேர்ந்து காவிரி பெருகுகிறது. காவிரி புறப்படுகிற இடத்திலே காவிரிக்குப் பெயரே கிடையாது. அங்கே தோன்றும் நீரின் அளவு ஒரு வீட்டுத் தோட்டத்திற்குக் கூடப் போதுமா என்பது சந்தேகம் தான். ஒரு சின்னக்குழாயிலிருந்து (tap) தண்ணீர் வருகிற மாதிரி தான் அங்கே வருகிறது. பின்னாலே வருவது எல்லாம் சேர்ந்து, சேர்ந்து, சேர்ந்துதான் அகண்ட காவேரியாக இது ஆகிறது. (கனம் திரு. வி. ராமையா: ஸ்ரீரங்கத்தில் . . .) ஆம்; தமிழ்நாட்டில் திருச்சி ஜில்லாவில். இலக்கியத்தில் பார்த்தால் அந்த அழகு இன்னும் கூடத் தெரியும். மைசூரில் வருகிறது காவிரி. தமிழ்நாட்டில் வரும்போதுதான் அது காவேரி என்று விரிகிறது. மைசூரில் காவிரி என்ற பெயரில், சின்னதாக, குறுகலாக, மெல்லியதாக, குட்டையாக ஓடுகிறது. இளங்கோவடிகள், சிலப்பதிகாரத்தில் “வாழி காவேரி . . . நடந்தாய் வாழி காவேரி . . .” என்று வாழ்த்துகிறார். அவ்வளவு நீளமாக—நீட்டல் விகாரத்தால் எடுத்துக் காட்டி பாடியிருக்கிறார்.

அப்படி வருகிற தண்ணீரை எல்லா இடங்களிலும் பெரும் பான்மையும் பாய்ச்சினிடலாம் என்று நான் கருதவில்லை. இதுவே சிவகெங்கை, காரைக்குடி வரை வர முடியாவிட்டாலும், புதுக் கோட்டை அளவுக்காவது நிச்சயமாக வர முடியும். அதை மறுத்துவிட முடியாது. பொறியியல் வல்லுநர்கள் கூட மறுக்க முடியாது. எனக்கு ஏதோ தோன்றியதைச் சொல்கிறேன். நான் அந்தத் துறையில் வல்லவன் அல்ல என்றாலும், உயரத்தைப் பார்த்து, எட்டாவது அடியிலிருந்து ஏழாவது அடிக்குத் தண்ணீர் வரத்தான் செய்யும் என்ற உத்தேசத்தில் சொல்கிறேன். எப்படியும் ஒரு அடி வித்தியாசம் இருக்கிறது. நிச்சயம் வர

18th July 1962] [திரு. சா. கணேசன்]

முடியும். நான் திமிரில் சொல்லவில்லை. இருக்கும் உண்மை நிலையை வைத்துக் கொண்டு, சாத்தியம் என்று நன்றாக வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். யார் முன்னிலையிலும் 'சாத்தியம்' என்பதை நான் நிரூபித்துக் காட்டவும் முடியும்—உத்தேசமாகப் பார்த்தால். ஈரோட்டுக்கும் மேட்டுருக்கும் மத்தியிலே இருந்து எடுப்போமானால், நிச்சயம் புதுக்கோட்டை முழுவதற்குமாவது பாய்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. பொதிய தண்ணீர் இருக்கிறதா என்றால், அதைப்பற்றி முடிவுகூற நான் வர இல்லை—சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது என்பதை நாம் மறுத்துவிடக் கூடாது. ஏதோ செலவு ரொம்ப வருகிறது, ஆனதால் அதைக் கைவிட்டுவிட வேண்டும் என்று ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்தவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது இலாக்காக்களுக்குள்ளே இருக்கிற விவகாரம். எவ்வளவு தூரம் நிச்சயம், எவ்வளவு தூரம் இல்லை என்பதை என்னால் சொல்ல முடியாது, நிரூபிக்க முடியாது. ஆனால், ஒன்றை மட்டும் நான் புலப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். செலவு அதிகம் ஆகிறது என்பதற்காக திட்டத்தை விட்டுவிடுவது தரும் அல்ல, நியாயம் அல்ல. தேவை பூர்த்தியாவதற்கு, பணம் கொஞ்சம் அதிகப்படியாகச் செலவாகி விட்டால் நஷ்டம் இல்லை. நீண்ட காலத்திற்குப் பயன் தருவதானால். எவ்வளவோ அணைக்கட்டுகள் கட்டுகிறோம். வருஷம் பூராவும் மழை இருந்துவிட்டால் அதனால் பாசனத்திற்கு பிரயோஜனம் இல்லை, ஆனதால் அணைக்கட்டு தேவை இல்லை என்று ஆகிவிடுமா? இவ்வளவு பணம் செலவழித்தோமே என்று வருத்தப்படமாட்டார்கள். மருந்து வாங்கி வைத்திருப்பவன் நோய் வரவில்லையே என்று வருத்தப்படமாட்டான். நோய் வந்தால் அதைத் தீர்ப்பதற்குத்தான் மருந்து வாங்கி வைத்துக்கொள்வது. மருந்தை வைத்துக்கொண்டு, மருந்து கெட்டுப்போகிறதே என்று வருந்துபவன் அறிவுடையவனாக இருக்கமாட்டான். அதைப்போல், இந்தத் திட்டங்களுக்கு அதிகம் செலவழித்தால் அது தவறு, தேவையில்லை என்று கருதப்படக்கூடாது. அதைச் செய்து முடிக்கத் தான் வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்கள் பகுதி வறண்ட பிராந்தியம். ஆறுகளின் பெயரைப் பாருங்கள். வெள்ளாறு என்று ஒரு ஆறுக்குப் பெயர். அதில் தண்ணீரே வராது. வெறு ஆறுகத்தான் இருக்கிறது. வெள் என்றால் வெற்று, வெறுமை, நீரின்மை என்று பொருள். தேன் ஆறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. தேன் எவ்வளவு ஓடுமோ அவ்வளவுதான் ஓடும். அது காரைக்குடி முனிசிபாலிட்டி எல்லைக்குள் ஓடுகிறது. இன்னொன்று, மணிமுத்தாறு என்ற ஒரு ஆறு இருக்கிறது. மழைத் தண்ணீர் முத்து முத்தாகச் சொட்டும். செம்மண் பூமியில் பட்டு, அது மணியாகத் தோற்றம். மணியும் முத்தும் எவ்வளவு வருமோ அவ்வளவுதான் அதில் தண்ணீர் வரும்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : பாம்பாறு என்றும் ஒரு ஆறு இருக்கிறது.

[18th July 1962]

திரு. சா. கணேசன் : வளைந்து வளைந்து செல்வதால் அந்தப் பெயர் அதற்கு. அதை வைத்துத்தான் பாம்பன் என்று வந்தது.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அது வேறு, இது வேறு.

திரு. சா. கணேசன் : ஆம்; அது புதுக்கோட்டைப் பகுதியில்; இது சாமேச்வரத்தின் அருகில்; இந்தமாதிரியான பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் செம்மைப்படுத்த வேண்டும். பழைய கால வரலாற்றுக்குள்ளே நுழைவோமானால் பாண்டியர்களுடைய பாசன் முறை மிகப் பாராட்டத்தக்கது என்று அறியலாம். ஒரு கண்வாய் அல்லது ஏரி பெருகி ஓங்கித் தூரத்திற்கெல்லாம் ஆறு என்று பெயர். ஒரு ஏரியிலிருந்து புறப்பட்டுப் போய் முடிகிற இடத்தில் இன்னொரு ஏரி ஆரம்பமாகும். சுந்தர பாண்டியன் காலத்துக் கல்வெட்டுகளில் இதைக் காணலாம். “தேனாற்றுப் போக்கு நியமித்த கண்டன் உதயன் செய்தானாண காங்கயன்” என்ற கையொப்பத்துடன் நிறையக் கல்வெட்டுகளில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளின் பலன் மழை பெய்தால்தான் கிடைக்கும். மழை இல்லாதபொழுது காவிரி முதலிய நீரைக்கொண்டுவந்து சேர்க்க முடியுமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். அது முடியவில்லையென்றால் மின்சாரத்தையாவது முடிந்த வரையில் இனாமாகக் கொடுங்கல். இனாமாக என்றால், ஏதோ பெயரளவுக்குக் கட்டணம் வைத்துத்தான். ஆழக் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டி அதிலுள்ள தண்ணீரை இறைத்து கண்மாய் மடைகளில் விட்டால் அந்தத் தண்ணீர் இப்போது பாய்வது போலவே எங்கும் பாயும். இந்த முறையில் எங்கள் பகுதியில் நிறையப் பயன் கண்டிருக்கிறோம். ஆழக் குழாய் கிணறுகளில் இருந்து குறைந்த பட்சம் லட்சம் காலன் தண்ணீர் கிடைக்கலாம். அதற்கு நமது கவர்ன்மெண்டிலேயே ரெக்கார்டு இருக்கிறது. ஒமந்தூரார் அவர்கள் முதன் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் காரைக்குடியில் இந்தமாதிரிக் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டி அதிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்ததற்கான ரெக்கார்டுகள் இருக்கின்றன. பல ஆழக் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டினால் ஒவ்வொரு நாளைக்கும் குழாய் ஒன்றிலிருந்து லட்சம் காலனுக்கு மேல் தண்ணீர் கிடைக்கும். இதை நாம் பயன்படுத்தினால் நன்மையல்லவா? இதையெல்லாம் நன்றாகச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பாசன முறையிலே வேண்டிய அக்கறை செலுத்த வேண்டும். எவ்வளவு செலவழித்தும் மழை நிறையப்பெய்தபொழுது தேவை இல்லாமல் போய்விடலாம். அதைப் பெரிதாகக் கருதக் கூடாது. செலவைக் கருதித் தீமையைத் தடுக்கத் தயங்குவது நெறியாகவோ அணுகும் முறைக்கு அது உகந்ததாகவோ இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். செவ்விய பயனுள்ளதானால், செலவு பயன் தருகிறதா? லாபமா, நஷ்டமா? என்று கணிக்கத் தேவையில்லை. அது இல்லாவிட்டால் எவ்வளவு துன்பம் ஏற்படும் என்பதைத்தான் கணிக்கவேண்டும். அமெரிக்க டாலர், கரன்ஸி வேண்டுமென்பதற்காக அதிகப்படியாக ஆகும் செலவு

18th July 1962] [திரு. சா. கணேசன்]

களைக் கணக்குப் போட்டுப் பாருங்கள். இதை ஒரு காபிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சராகப் போட்டுப் பார்த்தால் இப்போது செலவழி திற செலவை விடக் குறைவாகத்தான் இருக்கும் என்று என்னுடையே கூற முடியும். 'என்னாலேயே' என்று நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், நான் நிபுணன் அல்ல. இருந்தாலும் கூட அதை நிரூபித்துக் காட்ட முடியும். இதைக் கவனித்து, கருணையோடு அணுகி, கடமையுணர்ச்சியோடு இவற்றையெல்லாம் செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்து, உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப் பாசன மாவியக் கோரிக்கையின் வெட்டுத் தீர்மானத்தின் கீழ் பல கருத்துக்களைக் கனம் உறுப்பினர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து இறுதியாக விட்டுப்போன சில கருத்துக்களை மட்டும் நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நீர்ப்பாசனத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், தொழில் துறையிலே இந்த சர்க்கார் எவ்வளவு கண்டனத்திற்கு ஆளாகிறதோ அவ்வளவு கண்டனத்திற்கு ஆளாகவில்லை என்பது உண்மை. நீர்ப்பாசனத் துறையைத் தங்களுடைய பிரத்தியேகத் துறையாகக் கருதிக் கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளாக நல்ல வகையிலே காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதை நாம் மறுத்து விடுவதற்கில்லை. ஆனால் நான் அப்படிச் சொல்லும் காரணத்தினாலேயே நீர்ப்பாசனத் துறையிலே எல்லாமே சிறப்பாகச் செய்து விட்டோம் என்று அழுத்தத்திருத்தமாகவும், பிரச்சாரத்திற்கு பயன்படும் முறையில் கொள்ளாமல், இன்னமும் நீர்ப்பாசனத் துறையிலே நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதைத்தான், எங்கள் பக்க உறுப்பினர்களானாலும் சரி; ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களானாலும் சரி எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். வாய்ப்புக்கள் எல்லாம் முடிந்து விட்டன; எல்லாமே தீர்ந்து விட்டன என்று இல்லை. நம்முடைய மாநிலத் தண்ணீரைக் கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் வேண்டுமானால் இனிமேல் செய்ய முடியாது. ஆனால் ஏராளமான சிறு திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன என்பதைத்தான் பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். திரும்பவும் நான் அவற்றைச் சொல்லாமல், அவர்கள் சொல்லாதவற்றை கோடிட்டுக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். அந்த வகையில் ஒன்றிரண்டு முக்கியமான விவரங்களை மட்டும் இந்த மன்றத்தின் முன்னால், இந்த விவாதத்திற்குப் பயன்பட வேண்டுமென்ற வகையில் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக வைக்கிறேன்.

பக்கிங்ஹாம் கால்வாயைப் பொறுத்த வரையில் போக்குவரத்திற்கு உரிய ஒன்றாக மட்டுமல்லாமல், வெள்ளைக்காரர் காலத்திலே கிருஷ்ண நதியிலிருந்து கடலுருக்கு அருகிலுள்ள செடிலம் வரையில் உள்ள இணைப்பாக நீர்ப்பாசனத்திற்கும் பயன்படும் திட்ட

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [18th July 1962]

மாக திட்டப்பட்டது. லோயர் பவானி போன்ற பழைய வெள்ளைக்காரகால திட்டங்களையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்ட நாம், செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, சென்னை போன்ற பகுதிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கக் கூடிய முறையில் பக்கிங் ஹாம் கால்வாயை சீர்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்காக, நகரப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் நகர மக்கள் கண்டனத்தை இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கால்வாய் இப்போது சாக்கடையாக, சகதியாக இருக்கிறது. நகரத்தில் இருக்கும் தூர் நாற்றம், கொசு எல்லாவற்றுக்கும் உறைவிடமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நல்ல வகையிலே தூர் எடுத்து காரியங்களைச் செய்தால் நீர்ப்பாசன வசதிக்கு வேண்டிய வாய்ப்பு இருக்கிறது, அகிலே கவனம் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கூவம் நதியைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒரு ஹை பவர் டெக்னிகல் கமிட்டி நிறுவப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியின் சிபாரிசுகள் அரசாங்கத்துக்குக் கிடைத்திருக்கின்றனவா? அந்தச் சிபாரிசுகள் இந்த அரசாங்கத்துக்கு வந்திருக்குமானால் ஏன் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்படவில்லை? அந்தச் சிபாரிசுகளை அமுல் படுத்த இந்தச் சர்க்கார் தயக்கப்படுவதேன்? கூவம் நதியானது அந்தக் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளின் படி சீர்படுத்தப்பட்டால் சென்னையைச் சேர்ந்த மக்களும், பக்கத்து மாவட்டங்களில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் நலம் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. டெக்னிகல் கமிட்டியின் சிபாரிசுகள் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

பாலாற்றைப் பொறுத்தவரை வெள்ள காலத்தில் வரும் தண்ணீரானது கடலிலே கலந்து விடுகிறது. வாலாஜா அருகில் சாத்தம்பாக்கத்தில் ரெகுலேட்டராக இருக்கும் அணையை ஒரு ரிசர்வாயராகச் செய்தால் ஓரளவுக்கு பாலாற்றுப் படுகையோரத்தில் இருக்கும் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பது என்னுடைய அழுத்தமான கருத்து. வட ஆற்காடு மாவட்டம், மேல் சேலம் பகுதிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்கு, நிபுணர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து ஹெராகனேகலில் இருந்து கால்வாய் ஒன்றை வெட்டி வட ஆற்காட்டோடு இணைக்க ஒரு திட்டம் வகுப்பார்களேயானால் நல்ல வகையில் பயன் ஏற்படும் என்பதையும் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பரம்பிக்குளம் திட்டத்தைப் பற்றி கோவை மாவட்ட உறுப்பினர்கள் மிக உருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். பரம்பிக்குளத் திட்டத்திலிருந்து நஞ்சை நிலங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய தண்ணீரைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொண்டு, புஞ்சை தானியம் விளைவிக்கக் கூடிய நிலங்களுக்கு குறிப்பாக தாராபுரம் தாலுகாவில் வெள்ளக்கோயில், மூலனார் போன்ற பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு

18th July 1962] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

திட்டத்திலே சில மாற்றங்களைச் செய்வது முக்கியமான கடமை. அதே போன்று கீழ்ப்பவானி திட்டத்தில் கசிவு நீரை (சீப்பேஜ் வாட்டர்) நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வது பற்றியும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவனாசி, கோபிச்செட்டிப்பாளையம் பகுதியில் பவானித் திட்டம் இருக்கிறதே தவிர, புஞ்சைபுளியம்பட்டி போன்ற பகுதி வறண்ட பிரதேசமாகத்தான் இருக்கிறது.

மண் மேடிட்ட ஏரிகளையெல்லாம் தூர் வாரி ஆழப்படுத்த வேண்டும். அந்த முறையில் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் செய்கிற முயற்சியைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் பரிட்சார்த்தமாக நடத்தப் பெறுகிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அது பாராட்ட வேண்டிய ஒன்று. செங்கல்பட்டுக்குக் கிடைத்த அதிர்ஷ்டம் மற்ற ஜில்லாக்களுக்குக் கிடைக்க 10, 20 ஆண்டுகள் ஆகும் நிலைமை இருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களிலும் இந்தக் காரியத்தை விரைவில் செய்ய முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ட்ராக்டர்கள் இல்லை, கருவிகள் இல்லை என்று சாக்குச் சொல்லாமல் வசதி செய்து கொடுப்பது முக்கியமான பெரும் கடைமை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தமது உரையில் கடைசிப் பக்கத்தில் “அண்டை மாநிலங்களில் ஓடும் ஆறுகளின் உபரி நீரைப் பெறுவதற்கும் நாம் முயன்று வருகிறோம்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டும், இந்தத் துறை அமைச்சராக இருந்த கனம் கக்கன் அவர்களும் அதே போல்தான் சொன்னார்கள். கேள்வி நேரத்தின்போதும் இதையேதான் கூறுகிறார்கள். முயன்று வருகிறோம், முயன்று வருகிறோம் என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னால் சரியாகிவிடுமா? கிருஷ்ண தண்ணீர், கோதாவரித் தண்ணீர், கோளாப் பகுதியிலிருந்து தண்ணீர் இவைகளைப் பெறுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை கேட்கிறோம், தென் மண்டலக் கவுன்ஸிலில் இதுபற்றி விவாதித்திருக்கிறோம் என்று சாமர்த்தியமாகச் சொல்லி விடுகிறார்கள். அவை நிச்சயமாக என்னவாயிற்று என்று தெரிவிக்க அமைச்சர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். வழக்கமாக எதிர் கட்சிகள் இதை அழுத்தமாக சொல்கிறார்களே என்று அவர்கள் கருதிவிடத் தேவையில்லை. குல்காத்தி கமிஷன் வந்து போயிற்று. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சாட்சியம் சொன்னார்கள்?, இத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? நமது சிபார்சுகள் என்ன என்பதை எல்லாம் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் சொல்லியிருக்கலாம். கடந்த ஆண்டு கேட்கப்பட்டபோது, ஆந்திர முதலமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து பேசினோம், பிரதம என்ஜினியரோடு கலந்து சொல்வதாக சொன்னதாக பதில் சொன்னார்கள். அந்த அறிக்கையும் வந்து விட்டது. அதன் மேல் யோசிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். கிருஷ்ண, கோதாவரி தண்ணீர் கொண்டு வருவது பற்றிய நிலை முன்பு இருந்ததுபோல் அப்படியேதான் இருக்கிறது இன்றும். அடுத்து, அப்பர் பெரியார் ஸ்கீம், கீழ் ராமநாதபுரம் பகுதிகளுக்கு பயன் தரத்தக்கதாகும்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [18th July 1962]

அதுபற்றி கடந்த ஆண்டு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் கனம் திரு. கக்கன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த அப்பர் பெரியார் ஸ்கீமினால் அங்குள்ள பரமகுடி போன்ற வறண்ட பிரதேசங்கள் வளம் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் எந்தக் கட்டத்தில் இருக்கின்றன? அவற்றின் நிலை என்னவாயிற்று? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். திரும்பத் திரும்ப உபசார வார்த்தைதானா சொல்வது? இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு இங்கு பேசிய ஓரிஸா முதலமைச்சர் திரு. பட்னயக் அவர்கள், இந்தியத் தண்ணீரைத்தான் நாம் குடிக்கிறோம், இந்திய காற்றைத்தான் சுவாசிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நமக்கு இந்தியத் தண்ணீர் வேண்டாம். திராவிடத் தண்ணீரைப் பெறுவதற்கு, திராவிட காற்றைப் பெறுவதற்கு நாம் விரிவாக, விரைவாக காரியங்கள் செய்யக்கூடாதா என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தாழ்மையோடு கேட்கிறேன். எனது கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர் கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது கடந்த ஆண்டு வந்த காலிரி வெள்ளத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றி இந்த மன்றத்தில் கூறும்போது, வெள்ளத் தடுப்பு வேலைக்காக என்ன செய்தீர்கள் என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். கடந்த ஆண்டு ஜூலை மாதம் ஏற்பட்ட வெள்ளம் பற்றியும், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்தும் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையில் எடுத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். “ஆனால், நிவாரண வேலைகள் காரணமாக நிலைமை பின்னர் அபிவிருத்தியடைந்தது. அதிர்ஷ்டவசமாக, பெருவெள்ளத்தில் உடைப்புகள் காரணமாக உயிர்ச் சேதம் எதுவும் ஏற்படவில்லை” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். யார் காப்பாற்றினார்கள்? இந்த அரசாங்கம் காப்பாற்றியது, இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் காப்பாற்றினார்கள். இது விதிவிலக்கே தவிர இதுதான் விதி என்று கருதக் கூடாது. வெள்ளத்தைத் தடுக்க நீண்ட கால நடவடிக்கைகளை ஆராய்வதற்காக சூப்பர் டெண்டிங் என்ஜினியர் ஒருவரை நியமித்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த வெள்ளத் தடுப்பு பிரச்சனை என்பது ஒரு சிறிய விஷயம் அல்ல. பவானி நகரில் ஏற்பட்ட பரபாப்பு நமக்குத் தெரியும், கோயிலடியில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பும் நமக்குத் தெரியும். தஞ்சை தரணி பாண்டிய மண்டலத்திலிருந்து துண்டிக் கப்பட்டதும் நமக்குத் தெரியும். இலையெல்லாம் சின்ன அற்ப விஷயங்கள் அல்ல. அப்படிப்பட்ட பெருவெள்ளம் எதிர்காலத்தில் ஏற்படாதா? அதற்கு என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? வடக்கு தெற்கு என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள்? ப்ளட் கண்ட்ரோல் போர்ட் என்று ஒன்று நிறுவப்பட்டிருக்கிறது, நிரந்தர பரிகாரம் தேடுவதற்காக. அந்த ப்ளட் கண்ட்ரோல் போர்ட்டுக்கு 80 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் காலனா கூட நமது மாநில அரசு பெறவில்லை. கரைகளைப் பலப்படுத்தவும், புது மாற்று அணைகள் கட்டவும், நிரந்தரமாக வெள்ளம் வராது தடுக்கவும் 80 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அத்தொகை அஸ்ஸாம், பீஹார், போன்ற வட நாட்டு மாநிலங்களில் வருகிற வெள்ளத்திற்கு பயன்படுகிறதே தவிர அத்தொகையில் ஒரு சிறு பங்கு பெற நிச்சயமாக

18th July 1962] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இத்துறை முயற்சி செய்வதில் கவனம் செலுத்தவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இம்மன்றத்தின் முன் சொல்ல விரும்புகிறேன். சைனாவில் “ஸாரோ ஆப் சைனா” (Sorrow of China) என்று சைனாவின் துயர நதி என்று யாங்ச்ட்ளி நதி பற்றி சொல்வார்கள். அந்த நதி அடிக்கடி திசை மாறிவிடும். தூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களையும் மாடு கன்றுகளையும் மண்மேடாக்கி விடும். அதைக் கூட இன்று கட்டுப்படுத்தி நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். கரிகாலன் கட்டிய அணை அதே போன்று இன்னும் இருந்தால் போதுமா? மாற்று அணைகள் அமைக்கப்படவேண்டும். பெரும் பள்ளத்திலே பல ஊர்கள் இருக்கின்றன. வெள்ளம் வந்தால் அவர்கள் படும் கஷ்டம் சொல்லி முடியாது. ஆகவே, வருமுன் காப்பதுதான் முறை என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 80 கோடி இந்த ப்ளட் கண்ட்ரோல் போர்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அதில் எதுவும் நாம் பெறவில்லை. காவேரி கரையைப் புதுப்பிக்கவும், புது அணைகள் கட்டவும், மாற்று அணைகள் சிலவற்றைக் கட்டவும் நாம் நல்ல முறையில் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இன்று காலை ‘இந்து’ பத்திரிகையில் பார்த்தேன்—மேற்கு வங்காளத்தில் ஆழக் கிணறுகள் தோண்ட யூக்கோஸ்ட்லேவியாவில் இருந்து நிபுணர்கள் வந்து 200 ஆழக் கிணறுகளுக்கான பூர்வாங்க வேலைகள் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது என்று. அதேபோல், அமெரிக்காவில் கடல் நீரை சுத்தப்படுத்தி நீர்ப்பாசனத்திற்காக பயன்படுத்த ஒரு டிவிஷனே வேலை செய்கிறது. நேற்று கூட நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் கால்பெயித்து அவர்களை சுத்தித்தார்கள். அரேபிய நாட்டிலும் தென் அமெரிக்காவிலும் கடல்நீரை சுத்தப்படுத்தி நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகிக்கிறார்கள். ஆக நாமும் கடல்நீரை சுத்தப்படுத்தி உபயோகிக்க முன்வரவேண்டும். அதுபற்றியும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். எங்கள் கழகச் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற சென்னை நகர மேயர் அவர்கள் கடல் நீரை எடுத்து குடிதண்ணீருக்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்பது பற்றி அமெரிக்க நிபுணர்களிடம் ஆராய்ச்சி நடத்தினார். இதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நாம் எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது. வடக்கே கடலே கிடையாது, கடலில் காலை வைத்தால் பாவம், ரௌராதி நகரம் கிடைக்கும் என்று சாஸ்திரப்படி வந்த பரம்பரையில்தான் வடக்கில் இருக்கின்றது. அதுகுறித்துள்ள ஆராய்ச்சி இங்குதான் துவங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த முக்கியமான இலாகா மான்யக்கோரிக்கையில் 32 அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய தொகுதித் தேவைகளையும், தங்களுடைய கருத்துக்களையும் நல்ல விதமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு, நான் பார்த்தவரையில் அதிகமான வெட்டுப் பிரேரணைகள் வந்தது இந்த மான்யத்தின் மீதுதான். இரண்டு கோரிக்கைகளுக்கும் மொத்தம் 58 வெட்டுப் பிரேரணைகள் வந்திருக்கின்றன. அந்த உரிமையை என் பக்கத்திலுள்ளவர்

[திரு. வெ. ராமையா]

[18th July 1962]

களுக்கு நான் கொடுத்திருக்கும் பட்சத்தில் அது 500 ஆகக் கூட உயர்ந்திருக்கும். அதற்கு முக்கிய காரணம், தங்கள் தொகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய தேவையை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்ற பெரும் ஆசை, விருப்பம்தான்.

அதோடு இல்லாமல், இன்றைக்கு நம்முடைய முயற்சிகள் எல்லாம்—எப்படி அதிகமாக, தீவிரமாக விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன முறையில் உதவி செய்ய வேண்டுமோ அவைகளில் எல்லாம் கவனம் செலுத்துவது என்ற முறையில் இந்த மான்யத் தின் மீது அக்கறையோடு, இதில் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறிய கருத்துக்களை எல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னொன்று நான் இந்த சபையின் முன்னால் சொல்ல விரும்புவது, இங்கு கூறிய ஆலோசனைகளையெல்லாம். ஒவ்வொன்றாக நீர்ப்பாசன இலாகாவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, அதற்கான முயற்சி எடுத்து, வரக்கூடிய வருஷத்திலேயே எதை எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்வதற்கு முயற்சி எடுப்பார்கள் என்பதை சொல்லிக் கொள்வதோடு அல்லாமல், வரக்கூடிய ஒரு சில மாதங்களில் நான் நேரடியாக எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் சென்று, அந்தந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் அழைத்து வந்து, ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்து, பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கலாம் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற மாதத்திலிருந்து இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு இருக்கிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஆறு, ஏழு தினங்கள் தங்கி, அங்கு இருக்கக்கூடிய பாசன வேலைகளையும் பாசனத் திட்டங்களுக்கும் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, அந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்களையும், அதிகாரிகளையும் கண்டு பேசி எந்தத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், இப்போதுள்ள திட்டங்கள் எல்லாம் எவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, இதில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட கனம் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லக்கூடிய உறுதி எல்லாம்—ஒவ்வொரு ஜில்லாவில் நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதிலுள்ள சிக்கல்களைத் தவிர்க்க தீவிரமான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு இந்த இலாகா வேலைகளைக் கவனிக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர் கூறிய கருத்துக்கும் பதில் சொல்லாவிட்டாலும், பொதுவாக அங்கத்தினர்கள் கூறிய கருத்துக்களை எல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த இலாகா எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படியிருந்தாலும், ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு நான் பதில் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். குறிப்பாக கடைசியாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயலாளராக இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற—செயலாளர்

18th July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

என்று தான் நினைக்கிறேன்—கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறிய பல் அரிய பெரிய கருத்துக்களுக்கு நான் பதில் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். ஏனென்றால், நான் எதிர்பார்த்ததற்குப் புறம்பாக, இந்த மானியக் கோரிக்கையில் தன்னுடைய பேச்சைத் தொடங்கும்போது, 'மற்ற இலாகாக்களின் மீதெல்லாம் சுமத்தக்கூடிய குறைகளை—அல்லது குற்றச்சாட்டை—இந்த இலாகாவின் மீது அவ்வளவு தீவிரமாகச் சொல்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை என்று சொல்லி ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால், பேசி முடிக்கக்கூடிய நேரத்தில், நேற்றையதினம் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அமெரிக்க தூதர் மேன்மை தங்கிய திரு. கால்பிரெய்த் அவர்களுக்கும் நடந்த பேச்சு வார்த்தைகளையும் சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதற்குக் காரணம்—அமெரிக்க தேசத்தில் கடல் நீரை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தலாமா என்று ஆராய்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருப்பதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயலாளர் அவர்கள் 'இந்த ஆராய்ச்சியே தேவையில்லாமல், கடல் நீரை நன்றாக விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம்' என்கின்ற ஒரு அரிய யோசனையை இந்த மன்றத்தில் சற்று முன்பு சொன்னார்கள். பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் தண்ணீரைப் பாசனத்திற்கு ஏன் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். (இச்சமயத்தில் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் எழுந்தார்கள்) நான் முதலாவது சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். அதன் பின்னால் உங்கள் கருத்தைத் தெரிவிப்புகள். பக்கிங்ஹாம் கால்வாயிலுள்ள தண்ணீர் கடல் தண்ணீர் தான், உப்பு தண்ணீர் தான் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் அமெரிக்காவைப்போல் . . .

SRI K. A. MATHIALAGAN : On a point of clarification.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister is not yielding and the hon. member cannot ask for any clarification.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் கிடைக்கின்ற உப்புத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவசாய மக்கள் கருதும் பட்சத்தில் அதற்கென்று நாம் ஒரு திட்டம் போட்டுக்கொள்ள முடியும். சாதாரணமாக விவசாயிகளைக் கேட்டால்—குறிப்பாக நான் வந்திருக்கின்ற தொகுதியிலுள்ள விவசாயிகளைக் கேட்டால் உப்புத் தண்ணீரால் விவசாயம் செய்து கொள்ள முடியும் என்றே, அவ்விதம் உப்புத் தண்ணீர் வேண்டுமென்றே சொல்ல மாட்டார்கள். அவ்விதமே எல்லா விவசாயிகளும் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். விவசாயத் தைப்பற்றிப் புரிந்து கொண்டவர்கள் கனம் அங்கத்தினருடைய இந்த யோசனையை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் பட்டணத்திலிருந்து அங்கத்தினராக வந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ, விவசாயத்தைப்பற்றி நன்கு தெரிந்துகொள்ளாமல், இவ்விதம் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உப்புத் தண்ணீரில் விவசாயம் செய்வது என்பது முடியாத காரியம். அதோடு மட்டு

[திரு. வெ. ராமையா]

[18th July 1962]

மல்லாமல், பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் அமைந்திருக்கின்ற முறையைப் பார்த்தால், இதில் எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத அளவுக்குத்தான் இது அமைந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக இங்கிருக்கின்ற நிலங்களுக்கு கீழ் மட்டத்தில் தான் பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற விவரங்களை எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கேட்டுக் கொள்வதைப்போன்று நானும் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டால் நாம் எடுக்கக்கூடிய முயற்சிகள் அத்தனையும் விரயமாகப் போனாலும் போய்விடக்கூடும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் அவர்களின் பின்னால் இருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கூறிய சில கருத்துக்களுக்கும் நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் பல அரிய பெரிய கருத்துக்களை சொல்லவேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்தார்கள். (திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : டைம் இல்லை, இருந்தால் சொல்லியிருப்பேன் . .) டைம் இல்லாமல் போனது நல்லதாகப் போய்விட்டது. இன்னும் சொல்லியிருந்தால் இன்னும் அபத்தமாகப் போயிருக்கும். ஒரு அபூர்வமான கருத்தைச் சொல்லுகின்ற முறையில் ஆரம்ப உரையில், “இவர்கள் என்ன செய்து விட்டார்கள்? அதிகமாக ஒன்றும் செய்துவிட வில்லை. ஏரிகள் மராமத்துக்காக சுமார் 15 லட்சம் ரூபாய்கள் செலவு செய்திருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். இது அரைகுறையாகப் படித்துக்கொள்வதில் இருக்கின்ற கஷ்டம். நான் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கையைப்பற்றி, அவர்களுடைய கட்கியைச் சேர்ந்த, இவர்களுக்குப் பின்னால் பேசிய, கனம் அங்கத்தினர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தையாவது திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி போன்றவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த மாநிலத்தில் சிறு பாசனத் திட்டங்களை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் ஏற்று வேலைகளை நடத்திக்கொண்டு வருகிறது என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. சிறு பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு இலாகா மட்டும் நடத்தவில்லை. நீர்ப்பாசன இலாகா நேரிடையாக இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதோடு விவசாயத் துறைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் அமைச்சர் அவர்களின் கீழ் இருக்கின்ற ஸ்பெஷல் இர்ரிகேஷன் துறையும் இதில் ஏராளமான அளவில் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதோடு, இதுவரைக்கும் ரெவின்யூ இலாகா மைனர் இர்ரிகேஷன் பொறுப்பை ஏற்று நடத்திவந்தது. இப்போது அது பஞ்சாயத்திடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஆட்சேபனை சொல்லக்கூடிய வகையில் ஒரு புதிய கருத்தை கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். ‘அரசாங்கம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்துவிட்டு தங்கள் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்துவிட்டார்கள்’ என்று ஒரு அரிய கருத்தைச் சொன்னார்கள். இன்று பஞ்சாயத்தில் இருக்கின்ற

18th July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

இந்த வேலையைப் பார்த்தால் கிராம வாசிகள் எல்லாம் இந்த முறையை ஒப்புக்கொள்வார்கள். அரசாங்கம் இப்போது எடுத்திருக்கின்ற முடிவு பல திட்டங்களையும் பஞ்சாயத்தினிடமே விட்டு விட்டால் நல்லதாய் இருக்கும் என்ற கருத்தையும் மற்றொரு அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இன்னும் அதே அங்கத்தினர் கனம் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய முறையில் சொன்னார்கள். 'இப்போது கூட பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஏன் 200 ஏக்கர் என்று உச்சவரம்பாக வைக்க வேண்டும்? பஞ்சாயத்துகளுக்கே இந்த வேலைகள் எல்லாம் கொடுத்துவிட்டால் வேலைகள் எல்லாம் துரிதமாக நடக்கும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நீர்ப்பாசன வேலைகளை நினைக்கும் போது இன்றைக்கு நம் முன்னால் இருக்கின்ற எண்ணங்கள், நினைப்புக்கள், ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் சொல்லுகின்ற வேலைகள், கருத்துக்கள் இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்கின்ற அளவிலும், இவற்றில் எல்லாம் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்கின்ற அளவிலும் இந்த விவாதம் பொதுவாக அமைந்திருந்தது.

இன்று காலையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், "இன்றைக்கு அதிகமான உற்சாகத்தைக் காணோமே, அதிகமான சிக்கலைக் காணோமே" என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது சிக்கல் வந்தால் ஏதாவது சுறுசுறுப்பாக, அல்லது விறு விறுப்பாக இருக்கும். அதன் மூலம் பல பிரச்சனைகள் ஏற்படும் என்று நினைப்பு. அந்த விதத்தில் விவாதம் இல்லாவிட்டாலும் கூட, ஏராளமான அங்கத்தினர்கள் இதில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதின் மூலம், இந்த மாநிலத்திற்கு நீர்ப்பாசன இலாகா என்பது மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த இலாகாவாக உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைக்கக்கூடிய முறையிலே பல புள்ளிவிவரங்களை நான் கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, இந்த மாநிலத்திலே இன்றைக்கு நடைபெறக்கூடிய பெரும் திட்டமான பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் சம்பந்தமாக தனி அறிக்கையே கொடுத்திருக்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய கோடிக்கணக்கான விவசாயிகள் பிரச்சனையில் தீர்வு காண்பதற்கு இது போன்ற ஒரு பெரிய திட்டம் உண்மையிலேயே பலன் தரக்கூடிய ஒரு திட்டமாக அமைகின்றது. இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமான திட்டங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். குறிப்பாக, இப்போது நடக்கக்கூடிய இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே ஏறத்தாழ 9 திட்டங்களை நடத்துவது என்று இந்த அரசாங்கம் முடிவு செய்து, அந்தத் திட்டங்களைப் பற்றிய விவரங்களை நான் இந்தச் சபைக்கு கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால், இந்தத் திட்டங்களை பரிசீலனை செய்து பார்த்தோமானால், திபுனர்கள்,

[திரு. வெ. ராமையா]

[18th July 1962]

இதெல்லாம் மத்தியதர திட்டம், பெரிய பாசனத் திட்டங்களுக்கு தகுதி இல்லாத திட்டங்கள் இவை என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டங்களைச் செய்து முடிக்கக்கூடியபோது, இதை நாங்கள் அற்புதம் என்று பெருமைப்பட்டுக்கொண்டு, இதுதான் எங்களால் செய்ய முடியும் என்ற நினைப்பில் நாங்கள் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாக நான் சொல்வதற்குத் தயாராக இல்லை. இந்தத் திட்டங்களைப்பற்றி நினைக்கும்போது, இந்த அரசாங்கத்தால் இதுதான் முடியும் என்ற நினைப்பும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. எப்படி பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டம் இந்த மாநிலத்திற்கு மற்ற மாநிலங்கள் ஒத்துழைப்புடன், அவர்களுடைய ஆதரவின் பேரிலே, நல்லெண்ணத்தின் பேரிலே செயல்படக்கூடிய திட்டமாக இருக்கிறதோ, அதைப்போல் பல திட்டங்களை இந்த மாநிலத்திற்கு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இதை நான் சொல்லும் போது, கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களையெல்லாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். கனம் திரு. மதியழகன் அவர்கள், கடைசிப் பக்கத்தைப் படித்துப் பார்த்தோமானால், இவர்கள் வரும் வரும் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, இதிலே எந்தவிதமான முடிவு எடுத்தார்கள் என்பதைச் சொல்லவில்லையே என்று சொன்னார்கள். இதைப் போல் மற்றொரு இலாகா சம்பந்தமாகப் பேசும்போது, குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின்சாரம் பரவச் செய்வதற்கு ஒரு நேரத்திலே அனுசக்தி மின்சார நிலையம் வந்துதான் ஆகவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் முதல் தடவையாகச் சொன்ன போது அது மிகவும் அவசரமாக இருந்தது. அதைத் தொடர்ந்து இந்த மாநிலத்திலே முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. அதைத் தொடர்ந்து பரிசீலனையும் செய்யப்பட்டது. ஆனால், அப்போது எதிர்க்கட்சியினர் சொன்னார்களே என்பதற்காக, அனுசக்தி மின்சார நிலையத்தை உடனே அமைக்கமுடியவில்லை. அப்படி அமைப்பதிலே என்னென்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ அதை உடனே கடைக்குப் போய் வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிடக்கூடிய நிலையில் இல்லை. இன்றைக்கு உலகத்திலே இருக்கக்கூடிய பெரிய பெரிய விஞ்ஞானிகள் கூட ஒப்புக்கொள்வார்கள், இது இன்னும் ஒரு பெரிய ஆராய்ச்சி கட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதை. அதைப்போலவே இன்றைக்கு மற்ற மாநிலங்களிலே உள்ள ஜீவநதிகளிலே இருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நாம் மட்டும் முடிவு செய்துவிட்டால் காரியம் முடியாது. இதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஏனெனில், எந்த ஒரு இலாகாவினாலே ஒரு மாநிலத்தினுடைய முயற்சி துரிதமாக எடுக்கப்படுகிறது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு பதில் சொல்லக்கூடிய முறையிலே அமைந்திருக்கிறது என்று பார்த்தோமானால், நீர்ப்பாசன இலாகாவினாலே கொஞ்சம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஆங்காங்கு ஓடக்கூடிய சிறுகிண

18th July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

காட்டாறுகளிலே எல்லாம் அணைக்கட்டுகள் கட்டி, தண்ணீர் தேக்கினால், அதனால் இந்தத் தமிழ் மாநிலத்தை அதிக வளப்ப முள்ள மாநிலமாக ஆக்கிவிட முடியுமா என்று பார்த்தால், உண்மையிலேயே அதிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பிரச்சனைகளை பார்ப்போமானால், நாம் அவைகளையெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்து உடனே செய்துவிட முடியாது. நாங்கள் இந்த நடுத்தர திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டதற்குக் காரணம்; அது வேண்டுமென்றால் உடனடியாகப் பலன் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதாகும். அது ஒருவேளை சிக்கனமான திட்டமாக இருக்கலாம். ஆனால் நிரந்தரமான பலன் தரக்கூடிய திட்டமாக அது அமைய முடியாது. ஆனால் எந்த ஒரு மாநிலத்திற்கும் பாசன திட்டங்கள் நல்லமுறையிலே அமைய வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட சிறு பாசனத் திட்டங்கள் மட்டும் அமைத்துவிட்டால் போதாது. அல்லது ஏராளமான கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு, அந்தத் தண்ணீரைக் கொடுத்தாலும் போதாது. இதெல்லாம் இடைக்காலத் திட்டமாகத் தான் இருக்க முடியும். உண்மையிலேயே, இது நிரந்தரமாக நல்ல பலனைக் கொடுக்கக்கூடிய திட்டமாக அமைய வேண்டுமென்றால், பிளானிங் கமிஷன் சொல்லக்கூடியபடி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே இப்போது நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய கருத்துதான் நல்லதாக அமையும்; அதன் படிதான் நாம் செயல்பட்டாகவேண்டும். அவர்களுடைய கருத்து என்னவென்றால், மீடியம் இர்ரிகேஷன் ஸ்கீம், மைனர் இர்ரிகேஷன் ஸ்கீம் ஆகியவைகளை உடனே குறைந்த செலவிலே நிறைவேற்றினால், அது மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையிலே அமையும் என்பதாகும். ஆனால் இது நிரந்தரமாக லாபம் அடையக்கூடிய முறையிலே அமைய வேண்டுமென்று சொன்னால், பெரிய பெரிய பாசனத் திட்டங்களில்தான் செயல்பட்டாகவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த முறையிலே இதை நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தோமானால், இந்த நாட்டில் ஏராளமான தண்ணீர் வசதி இருக்கிறது. ஏராளமான ஜீவநதிகள் ஓடுகின்றன. அதையெல்லாம் மொத்தமாகக் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கும்போது இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேகூட இந்த தேசத்திலே நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீரிலே 36 சதவிகிதம் தான் நமக்குப் பயன்படுகிறது என்று நிபுணர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இங்கு ஓடக்கூடிய ஜீவநதி ஒன்றே ஒன்று, அதாவது காவேரிதான். ஆனால் அதுவும் முற்றிலும் நமக்குச் சொந்தம் அல்ல. அது மற்றொரு ராஜ்யத்தின் எல்லையிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், அது மற்றவர்களுக்கும் சொந்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் சமீபத்திலே ஏற்பட்ட ஆராய்ச்சிகளின் காரணமாக, இந்தக் காவேரிக்கு மற்றொரு மாநிலமும் பாத்தியதை கொண்டாடத் தொடங்கி இருக்கிறது. கோள ராஜ்யத்திற்கும் இந்தக் காவேரியில் பங்கிருப்பதாக சமீபத்திலே அவர்கள் தங்களுடைய பங்கை எடுத்துக் கூற முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தனை சிக்கல்கள் இந்தக் காவேரியிலே இருந்தாலும்கூட, அதிகமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையிலே நமது அரசாங்கம் இதிலே தீவிரமாக ஈடுபட்டு

[திரு. வெ. ராமையா]

[18th July 1962]

இருக்கிறது. 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலே இந்த மாநிலத்தில் பல்வேறு திட்டங்கள் நிறைவேறி இருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது பக்கத்து ராஜ்யமாகிய மைசூருக்கு நாம் காவேரியை அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டோம் என்கிற நினைப்பு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நினைப்பின் காரணமாகவே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உருவாக்கும்போது, காவேரி சம்பந்தமாக எந்தவித ஒரு சிறு திட்டமாக இருந்தாலும், அது பிளானிங் கமிஷனுக்குப் போய் விட்டு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதற்கு நான் வருத்தம் சொல்வதற்குத் தயாராக இல்லை. காவேரியைப் பொறுத்த மட்டில் நல்லமுறையிலே, நல்ல மனதோடு இது சம்பந்தப்பட்ட ராஜ்யத்தை அணுகிப் பேசுவது மிகமிக அவசியம். காரணம், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சந்தேகமும், தடங்கலும் இருக்கக்கூடாது. காரணம், சமீபத்திலே இந்த மன்றத்திலே இதைப்பற்றி ஒத்திவைப்பு பிரச்சனைகூட எழுந்ததைப் பார்த்தோம். நான்கைந்து தினங்களுக்கு முன்பு பத்திரிகைச் செய்தியைக் கண்டு எதிர்க்கட்சியிலே அமர்ந்திருக்கக்கூடிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். ஏதோ இந்த சபையை ஒத்திவைத்து, அந்தப் பிரச்சனைகளை அதாவது காவேரியிலே மைசூர் ராஜ்யம் ஏதோ அணைகள் கட்டுவதாகவும், அதனால் நமது மாநிலம் பாதிக்கப்படும் என்றும், அதற்காக இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்றும், அது அவ்வளவு முக்கிய பிரச்சனை என்றும் சொன்னார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல், நேற்றையத் தினம் என்று நினைக்கிறேன், மைசூர் சட்டசபையிலே அங்கிருக்கக்கூடிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பொது விவாதத் திற்குப் பதில் சொல்லக்கூடியபோது, மைசூர் ராஜ்யத்திலே உள்ள இந்த காவேரி நிதி மீது அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு சொல்லக்கூடிய முறையிலே, சென்னை ராஜ்யத்தோடு ஈழமுகமாகப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவதற்கு அவர்கள் இணக்கம் தெரிவித்திருப்பதாகப் பத்திரிகைச் செய்தியை நானும் பார்த்தேன். இதைத்தான் கனம் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் ஏதோ இந்தச் சபையைப் புறக்கணித்து விட்டு, இந்த சபைக்குத் தெரியாமல் மற்ற அரசாங்கத்துடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இப்படிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தும்போது ஒவ்வொரு தடவையும் நான் இந்தச் சபையின் முன் வர முடியாது. ஆனால் முடிந்த . . .

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அவ்வப்போது நீங்கள் இந்தச் செய்திகளை அறிவிக்க வேண்டுமென்று தான் சொல்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I would request the hon. Member Sri V. Krishnamurthi not to interrupt.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அப்படி பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டிருந்தாலும், நான் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் . . .

(Sri V. Krishnamoorthi rose again.)

MR. SPEAKER : I won't allow any interruption.

18th July 1962]

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அப்படி நான்கள் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டிருந்தாலும், ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இந்தச் சபைக்கு முன்பு வந்து 'நான்கள் இதைப்பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்தினோம், அதைப்பற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினோம்' என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே நான்கள் எந்தவிதமான பேச்சுவார்த்தைகளும் நடத்தவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1924-வது வருஷம் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் சம்பந்தமாக சமீப காலத்தில் மைசூர் ராஜ்யத்தோடு எந்தவிதமான பேச்சுவார்த்தையும் நடத்தவில்லை. அதைத்தான் இந்த நேரத்தில் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். காவேரி நதியைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு பெரிய விருப்பம் பலருக்கு இருக்கிறது. சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்கு, ராமநாதபுரம் பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு, இன்னும் புதுக்கோட்டை பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு பெரிய ஆர்வம், அந்தத் தண்ணீரை எப்படியாவது நாம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது. தங்களுடைய வறண்ட பகுதிகளுக்கு அந்தத் தண்ணீரை பயன்படுத்தவேண்டுமென்ற விருப்பத்தை அவரவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விருப்பத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, உண்மையிலேயே அது பூர்த்தியாகவேண்டுமென்று தான் நானும் ஆசைப்படுகிறேன். காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்தோ அல்லது வேறு எப்படியாகிலுமோ விவசாயிகள் படக்கூடிய துன்பம், துயரம் நீக்கப்பட வேண்டும். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள்—விவசாயம் பாதிக்கப்பட்ட காரணத்தினால், அவருடைய பகுதியில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் தஞ்சைக்கும், மற்ற நீர்ப்பாசனம் நிறைந்த பகுதிக்கும் குடும்பம் குடும்பமாக போகக்கூடிய காட்சியை காண்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் காட்சியை நான் நன்றாக பார்த்திருக்கிறேன். என்னுடைய பகுதியிலிருந்து கூட இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது . . .

MR. SPEAKER : I hope the House has no objection to sit beyond 1-30 p.m. till the Hon. Minister finishes his reply.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have not yet come to

MR. SPEAKER : The Hon. Minister can take his own time but it should not be too long.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Thank you, Sir. விவசாயம் சரியாகச் செய்ய முடியாத காரணத்தினால், அவர்கள் மற்ற பகுதிகளுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்த நிலை நிற்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய பெரிய ஆசை. அம்மாதிரி ஆசையோடு மட்டுமில்லாமல், அதற்காக நாம் அணுகக்கூடிய எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. வெ. ராமையா]

[18th July 1962]

இந்தக் கஷ்டமான நிலையினால் விவசாயத்திற்குப் பாதகம் ஏற்பட்ட காரணத்தினால், பல பகுதிகளிலிருந்து வேறு இடங்களுக்குக் குடும்பம் குடும்பமாகப் போவதை எப்படியாயினும் தடை செய்வதற்கு நல்ல முறையில் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய அவா. அதிருஷ்டவசமாக, இந்த விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்ட, கடவுள்மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் திரு. தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள், “சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில் கோவை ஜில்லாவில் நல்ல முறையில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றிய காரணத்தினால், பாசனக் குறை இல்லாத ஒரு ஜில்லாவிலிருந்து வருகிறேன், அப்படியிருந்தாலும் இரண்டு தாலுகாக்கள் மட்டும் இன்னும் கஷ்டத்தில் மூழ்கியிருக்கின்றன, அவைகளுக்கும் தண்ணீர் கொடுத்துவிடுங்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். கோவைப் பகுதிக்கு நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தந்ததுபோல, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலியில் பின்தங்கிய பகுதி, புதுக் கோட்டை பகுதி ஆகிய இடங்களுக்கு, அங்கு வாழக்கூடிய விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு எத்தனை முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு நல்ல திட்டங்களை நடைமுறையில் கொண்டு வரவேண்டுமோ, அத்தனை முயற்சிகளையும் அரசாங்கம் எடுக்கும் என்பது தான் என்னுடைய துணிவான முடிவு. அதற்குத் தகுந்த முறையிலே சிறிய பாசனத் திட்டங்களை அமைத்து விட்டால் போதாது. பெரிய திட்டங்களை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு இந்தச் சபை எப்பொழுதும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அமைந்திருக்கக் கூடிய முறையில் மத்திய அரசாங்கமும் பிளானிங் கமிஷனும் வெளியிட்டிருக்கக்கூடிய அறிக்கையில் பார்தோமானால், ‘ஏராளமான தண்ணீர் இருக்கிறது, அதைப் பயன்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலையை நாம் உண்டுபண்ணவேண்டும், அதற்குத் தகுந்த முயற்சியை நாம் எடுக்கவேண்டும்’ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நமக்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ராஜ்யங்களுடைய நிலையை எடுத்துக் கொண்டால், ஆந்திர ராஜ்யத்தில் ஏராளமான தண்ணீர் இருப்பதை அந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபோலவே மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து அதிகமான தண்ணீர் கடலில் வீழ்ந்து விரயம் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. மைசூர் ராஜ்யத்தில் தண்ணீர் இருக்கக்கூடிய நிலையைப்பற்றி, என்னிடம் போதுமான புள்ளிவிவரம் இல்லாததினால், அதற்குள்ளே அதிகமாக நான் புக விரும்பவில்லை. ஆனால், பக்கத்தில் அமைந்திருக்கக்கூடிய ஆந்திர ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு இருக்கக்கூடிய நிபுணர்களின் கருத்து, ‘ஏராளமான தண்ணீர் அங்கே இருக்கிறது’ என்பதுதான். அதை அங்கே இருப்பவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ராஜ்யங்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அவர்கள் திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், அவர்

18th July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

களுடைய திட்டங்கள் பூர்த்தியானதற்குப் பிறகு, மீதம் இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை தாராளமாகத் தரலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப் போலவே கேரள ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுடைய ராஜ்யத்தில் ஏராளமான தண்ணீர் இருப்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம், அவர்களுடைய ராஜ்யத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது தான். அவர்களுக்குக் கண்டு மீதமிருந்தால், தண்ணீர் கொடுப்பதிலே தடை இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும் பொழுது ஒரு நிலையில் சொல்பவம் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய தேவைக்கு அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்ட பிறகு மீதி தண்ணீர் நமக்குக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்படுகிறது. ஆனால், எப்பொழுது எந்தக் காலத்தில் அவர்களுடைய திட்டங்கள் பூர்த்தியாகும் என்று பார்த்தால், ஆந்திர ராஜ்யத்தின் நிலையை நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்த அவர்களுடைய ஸ்பெஷல் பிரதம என்ஜினியர் அவர்களுடைய முடிவு எப்படி அமைகிறது என்றால், 40 வருஷங்கள் வரைக்கும் சென்னை ராஜ்யம் பொறுத்திருக்கவேண்டும் என்பது தான். அவர்களுடைய திட்டங்கள் பூர்த்தியாக 40 வருஷங்கள் ஆகும். இதைப்போலவே கேரள ராஜ்யத்தில் 'மாஸ்டர் பிளான்' போட்டிருக்கிறார்கள். முதல் கட்டமாக 1971-ம் ஆண்டில் ஒரு சில திட்டங்கள் பூர்த்தியாகும். ஆனால், பெரும்பகுதி திட்டங்கள் 1921-ம் வருஷம் முடிவாகும். நூற்பது வருஷங்கள் வரை பொறுத்திருந்தால், பிறகு நமக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். 40 வருஷங்களுக்குப் பிறகு நமக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையையும் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நமது ராஜ்யத்தினுடைய நிலைமையையும் கொஞ்சம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். பிளானிங் கமிஷன் மூன்றாவது திட்டத்தில் உருவாக்கி யிருக்கக்கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது சம்பந்தமாகச் சொல்லக்கூடிய ஆலோசனை என்னவென்றால், 'திட்டங்கள் வேகமாக முடிவடையவேண்டும்; அதற்கு வேண்டிய சாத்தியக் கூறுகள், அதற்கு வேண்டிய நிபுணர்கள் உதவி, அதற்கு வேண்டிய ஊழியர்கள் அத்தனை பேர்களும் இருக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால், திட்டங்கள் கொஞ்சம் தாமதமாக நடைபெறும்,' என்று அவர்களுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், பிளானிங் கமிஷனும், மற்றும் அகில இந்திய ரீதியிலே செயல்படக்கூடிய பெரியோர்களும் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தின் தேவை மிக அதிகம். தண்ணீர் கிடைத்தால், மற்ற ராஜ்யங்களைப் போல் இல்லாமல் உடனே பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய சக்திபடைத்த விவசாயிகள் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இன்றைக்குப் பரம்பிக்குளம் திட்ட வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்ட வேலை பூர்த்தியாகி, அது வரைக்கும் தண்ணீர் கொடுப்பதை ஒத்திவைக்காமல், இந்த கட்டத்திலேயே தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு முடிவுகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பெரிய மகத்தான திட்டம் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்குள்

[திரு. வெ. ராமையா]

[18th July 1962]

அக்டோபர் 15-ம் தேதிக்குள் ஆஸியாறு அணையிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிலை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் பூர்த்தியாவதற்கு இன்னும் 4, 5 வருஷங்கள் இருந்தம்கூட, முதல் கட்டத்தில் எவ்வளவு வேகமாகத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமோ அதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை உண்டுபண்ணி, அந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதைப் போல சமீபத்தில் பல திட்டங்கள் பூர்த்தியாகி இருக்கின்றன. மற்ற மகாணங்களைச் சேர்ந்தவர்களும், அகில இந்திய ரீதியிலே வரக்கூடிய நிபுணர்களும் கூட சொல்லுகிறார்கள். 'சென்னை ராஜ்யத்தில் விவசாயிகள் தண்ணீரை பயன்படுத்திக் கொண்ட வேகத்தின் அளவுக்கு மற்ற மாகாணத்தில் நடக்கவில்லை' என்று சொன்னார்கள். எந்த ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், அதைத் துரிதமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் திறன் நமது ராஜ்யத்தில் அமைந்திருக்கிறது. இதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். கடந்த பத்து வருஷங்களாகத் தொடர்ந்து பெரிய திட்டங்களில் நமது பெரிய என்ஜினியர்களும், நமது பிராஜக்டில் வேலை செய்துவரக்கூடிய ஊழியர்களும் செயல்பட்ட காரணத்தினாலே, பெரிய பெரிய திட்டங்களைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்களாக அமைந்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் உதகமண்டலத்தில் 'வாட்டர் பவர் இர்ரிகேஷன் ஸெமினார்' நடந்தது. அதற்கு தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரிய நிபுணர்கள் அத்தனைபேர்களும் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய விவாதங்கள் முடித்ததற்குப் பிற்பாடு, குந்தா மின்சார நிலைய வேலைகளையும், பரம்பிசுளம் திட்ட வேலைகளையும் போய்ப் பார்த்தார்கள். அத்தனை நிபுணர்களும் பரம்பிசுளம் திட்டத்தில் வேலை நடப்பதைப் பார்த்து, ஆச்சரியப்பட்டுக்கூடிய முறையில் தங்கள் மனதில் ஓடக்கூடிய கருத்துக்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்—இந்தத் திட்டத்தில் செயல்படக்கூடிய பிரதம என்ஜினியர் பூர்மான் ஆனந்தராவ் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை எப்படி நடைமுறையில் கொண்டு வந்தார்கள் என்ற ஒரு பெரிய ஆச்சரியத்தை மற்ற மகாணங்களிலிருந்து வந்த பிரதம என்ஜினியர்கள் வெளியிட்டார்கள். அவ்வளவு சிக்கல்கள் நிறைந்த ஒரு பெரிய திட்டம் அது. இந்தியாவிலே இதற்கு முன்பு நடக்காத ஒரு புது முயற்சி அந்தத் திட்டத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. 'காண்டேர் கெனல்' அமைப்பு இதற்கு முன் வேண்டுமானால் ஏதோ ஒரு மைல், அரை மைலுக்குச் செய்திருக்கலாம். ஆனால், பெரிய 'காண்டேர் கெனல்' மலைச் சரிவிலே ஓடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் இவ்வளவு பெரிய அளவுக்கு 'காண்டேர் கெனல்' அமைப்பதை நமது அரசாங்கம் நமது நிபுணர்கள் ஆலோசனையைக் கொண்டு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய மற்றொரு முக்கியமான அமைப்பு, இந்தத் திட்டத்திற்காக நிர்ணயம் செய்த கால் அளவை விட, இன்னும் இது வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. காரணம், இதிலே செயல்பட்டு வந்திருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள் புதியவர்கள் அல்ல; ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளாகவே பல ப்ராஜெக்ட்களிலே

18th July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

வேலை பார்த்து வந்தவர்கள். எவ்வளவு சிக்கல்கள் இருந்தாலும், எவ்வளவு கடினமான வேலையாக இருந்தாலும், கொஞ்சம்கூட தயக்கம் இல்லாமல் வேலைகளைச் செய்யக்கூடிய சக்தி படைத்தவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினாலேதான் இந்தத் திட்டம் குறுகிய காலத்திலே முடிவடைகிறது. இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இன்றைக்கு நமது மாகாணத்திலே பணியாற்றும் என்ஜினியர்களைப் பொறுத்த வரையில், நமது தேசத்திற்கே வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடியவர்கள், அறிவும் ஆற்றலும் படைத்த இன்ஜினியர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அதோடுகூட நமது மாகாணத்திலே திட்ட வேலைகளை நன்றாக உணர்ந்தவர்கள், பல திட்டங்களிலே தொடர்ந்து செயல்பட்ட ஊழியர்கள், ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் பேர் நிர்ப்பாசன இலாகாவிலே செயலாற்றியவர்கள் மட்டும் இருக்கிறார்கள். இதேபோன்று மின்சார இலாகா பொறுப்புக்களை முடித்துக் கொடுத்தவர்கள் 25,000 அல்லது 30,000 பேர் இருக்கிறார்கள். பிளானிங் கமிஷன் இந்த விஷயத்திலே கவனம் செலுத்தி, இந்த 1,30,000 நிபுணர்களை பயன்படுத்த வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதை நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சபையின் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் எல்லோரையும் பயன்படுத்துவதற்கு இந்த சிறு சிறு பாசனத் திட்டங்கள் மட்டும் செயல்பட்டால் போதாது என்று நினைக்கும்போது, அவர்களை நல்ல முறையிலே ஆக்க வேலைகளுக்காக பயன்படுத்தாமல் விட்டு விட்டால் அது ஒரு பெரிய தேசிய நஷ்டம் என்று நான் கருதுகிறேன். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு பெரிய பெரிய திட்டங்களை அவர்கள் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். துங்கபத்திரா அணைக்கட்டு கட்டி முடித்தவர்கள், கோசி ப்ராஜெக்ட்டிலே வேலை பார்த்தவர்கள், குந்தா அணைக்கட்டுத் திட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்கள், இன்னும் பல பெரிய திட்டங்களிலே பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்கள், இதுபோன்ற நிபுணர்களை யெல்லாம் நாம் வைத்துக்கொண்டு, இன்றைக்கு 20 லட்சம் அல்லது 30 லட்சம் ரூபாய்க்கு திட்டமிட்டுள்ள ப்ராஜெக்ட்களிலே மட்டும் கவனம் செலுத்தினால் போதுமா, அது லாபம் கொடுக்குமா என்பதை பிளானிங் கமிஷன் போன்ற அமைப்புகள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபையின் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு பகுதியிலே ஏராளமாகத் தண்ணீர் இருக்கிறது. அப்படி தண்ணீர் இருந்தாலும், அந்தத் தண்ணீரை பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்துவதற்கு 40 அல்லது 50 வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நமது நாட்டினுடைய அவசரத் தேவையை மனதிலே கொண்டு அப்படி 40 வருடங்கள் காத்திருக்காமல், நம்முடைய நிபுணர்களின் துணுக்கமான அறிவையும் ஆற்றலையும் பயன்படுத்தும் வகையிலே, அதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்தத் திட்டங்களிலே செயலாற்றுவதற்கு ஆற்றல் படைத்த பல லட்சக்கணக்கான ஊழியர்களைப் பயன்படுத்தும் வகையிலே, 20 வருடங்களுக்குப் பிறகு நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய பல ராஜ்யங்களிலுள்ள திட்டங்களை

[திரு. வெ. ராமையா]

[18th July 1962]

யெல்லாம், அவைகளினால் கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீரை நாம் உடனே பயன்படுத்தும் வகையில், இப்பொழுதே எடுத்துக் கொள்வதற்கு மத்திய சர்க்காரும், பிளானிங் கமிஷனும் வழிகாட்ட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். இருபது வருடங்களுக்குப் பிறகு பயன்படுத்திக் கொள்ளப் போகும் அந்தத் தண்ணீரை மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் ஓடக்கூடிய அந்த தண்ணீரை, ஆந்திராவில் கிருஷ்ணா, கோதாவரி போன்ற நதிகளில் ஓடக்கூடிய தண்ணீரை, உடனே நமது ராஜ்யம் பயன்படுத்தக் கூடிய முறையிலே பிளானிங் கமிஷன் வழிகாட்டினால், எப்படி பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்பு கட்டி விடலாம் என்று நினைக்கிறோமோ, அதேபோல் பெரிய பெரிய திட்டங்களை கொண்டு வந்தால், நூற்றுக்கணக்கான திட்ட வேலைகளை பூர்த்தி செய்தவர்களின் உழைப்பைக் கொண்டு இந்த மாநிலத்திற்கு நல்ல வசதி ஏற்படக்கூடிய முறையிலே நல்லவிதமாக அந்தத் தண்ணீரை பயன்படுத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் இந்த நேரத்திலே எந்த திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அதற்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். எப்படி மைசூர் ராஜ்யத்தோடு நாம் 1924-ல் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு அதை மறுபடியும் 50 வருடங்கள் கழித்து 1974-லிலே மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ, அந்த வகையில், அப்படி 50 வருடங்கள் வரையிலும் காத்திராமல், 20 அல்லது 25 வருடங்களுக்குப் பிறகு பரிசீலனை செய்து கொள்ளும் முறையில் ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்ளலாம். நம்முடைய நாட்டிலே பல ப்ராஜெக்ட்களிலே வேலை செய்த டீச்ச்கணக்கான ஊழியர்கள் நமது தேசத்திற்கு நல்ல முறையிலே பயன்படவேண்டும். பெரும் பெரும் திட்டங்களுக்காக அவர்கள் பண்படவேண்டும். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் மற்ற ராஜ்யங்களும், பிளானிங் கமிஷனும், சென்டிடர் இன்லண்ட் வாட்டர்வேஸ் அண்டு பவர் கமிஷனும், அவர்களைப் போல் உள்ளவர்களும் இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 20 அல்லது 25 வருடங்களுக்குப் பிறகு நாம் முன்னேற்றப் பாதையில் தொடர்ந்து செல்லக்கூடிய அளவிலே பெரும் வளர்ச்சியை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். அந்த வளர்ச்சியை நமது தமிழ் நாட்டு மக்கள் சீக்கிரமே பெறக்கூடிய வகையில் இந்தக் கருத்தை பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபையின் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேரமாவதால் இன்னும் ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் பல அரிய ஆலோசனைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள் குறிப்பாக இரண்டு மூன்று அங்கத்தினர்கள் எழுப்பிய ஒரு பிரச்சனைக்கு நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். என்னை ஒரு இக் கட்டான நிலைக்கு சுதந்திராக கட்சித் தலைவரும், புதுக்கோட்டை அங்கத்தினர் திரு. தியாகராஜன் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொறடா அவர்களும் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறார்கள்.

18th July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

கிருட்கள். புதுக்கோட்டையில் அது சமஸ்தானமாக இருந்த பொழுது ஏதோ ஒரு திட்டம் இருந்ததாகவும், அந்த சமஸ்தானம் சென்னையுடன் இணைக்கப்பட்ட பிறகு அது கைவிடப்பட்டதாகவும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இதைக் கொஞ்சம் தீவிரமாக பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு, இங்கே ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்பொழுது, காவேரித் தண்ணீர் புதுக்கோட்டைக்கு வராதது என்று சொன்னவுடன் பெரிய விளம்பரத்துடன் அந்தச் செய்தி வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களான திரு. தியாகராஜன் அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய கொறடாவுக்கும், அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனையைக் குறித்து நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், ஒரு நாடு சிறு சிறு பகுதிகளாக இருந்தால் அதிலே என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை, இந்த புதுக்கோட்டைக்கு காவேரித் தண்ணீர் வராததை குறித்தே, எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதுக்கோட்டை தனி அரசாக இருந்தபோது, காவேரி மேட்டூர் ப்ராஜெக்ட் வந்தது. கல்லணையில் பட்டுக்கோட்டைக்குப் போக வேண்டிய தண்ணீரைப் பிரிக்க திட்டமிட்டார்கள். அந்த வாய்க் கால் புதுக்கோட்டை எல்லையிலே போகக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. அதற்கு ஒரு காண்ட்ரீ சானல் அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி காண்ட்ரீ சானல் போகும் பட்சத்தில் புதுக்கோட்டை பிராந்தியத்திலே 10,000 ஏக்கர்கள் பாசனத்திற்கு வந்திருக்கும். ஆனால் அன்றைக்கு அங்கே இருந்த நிர்வாகம் எழுப்பிய உரிமைப் பிரச்சனையின் காரணமாக, அந்த வாய்க்கால் புதுக்கோட்டை எல்லைக்குள் வர வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு ஆதிக்கம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வாய்க்காலை வெட்டப்போவது சென்னை அரசாங்கம், அதற்கு வேண்டிய பணத்தை செலவழிப்பதும் சென்னை அரசாங்கம். அந்த நிலையிலே எல்லா உரிமைகளையும் தங்களுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று உரிமை கொண்டாடினார்கள். புதுக்கோட்டையிலே ஏழை விவசாயிகளுடைய பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு நல்ல ஒரு ஆதரவைக் கொடுத்த சென்னை ராஜ்யத்தின் முதுகில் அடித்தது போல, “எங்களுடைய எல்லைக்குள் போவதாக இருந்தால் எங்களுடைய உரிமைக்கு உட்பட்டுத்தான் அந்த வாய்க் கால் போகவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்குக்கூட கனம் அங்கத்தினர் தியாகராஜன் அவர்களும், கனம் அங்கத்தினர் தர்மலிங்கம் அவர்களும், வேண்டுமானால் அந்த இடத்தைப் போய் பார்க்கட்டும். காண்ட்ரீ சானலுக்குப் பதிலாக கால்வாயை நேரடியாகக் கொண்டு போகவேண்டிய கட்டம் ஏற்பட்டது. அதனால் ஏறத்தாழ 40 அல்லது 50 அடி “டிராப்” செய்ய வேண்டிய வந்தது. இப்பொழுதும் அங்கே போய் பார்த்தால் சிறு சிறு அருவிகள் (waterfalls) போல் இருக்கும். அது என்ன என்று கேட்கும் பொழுதுதான், புதுக்கோட்டையில் ஏற்பட்ட சிக்கல்களைப் பற்றி எனக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் புதுக்கோட்டை சென்னையுடன் இணைந்த பிறகு அதற்கு ஏதேனும் நல்லது செய்ய வேண்டுமே என்ற ஒரே ஆசையின் காரணமாக

[திரு. வெ. ராமையா]

[18th July 1962]

அப்பொழுது நீர்ப்பாசன இலாகா அமைச்சராக இருந்த கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள், 1950-ம் வருடத்தில் ஒரு திட்டத்தைத் தொடங்கி, உள்வயல் சானல் மூலமாக அந்தப் பகுதிக்கு 7,000 ஏக்கருக்கு பாசனம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் காவேரித் தண்ணீரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே தான் நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். சிறு சிறு அரசுகளாக இருந்தால் இப்படித்தான் பல பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது போய்விடும். கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பெரிய திட்டங்களைப் பற்றிப் பேசாததற்குக் காரணம் அவர் சிறிய நாட்டைப் பற்றி மட்டுமே நினைத்துக்கொண்டிருப்பது தானே என்னவோ. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைத் திட்டத்தைப் பற்றி அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஆந்திர மாகாணத்துத் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவது பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் அவர்கள் வற்புறுத்தி நான் அவற்றுக்குச் சமாதானம், சொல்வது என்கிற நிலை இல்லாததால் தான் நானே அந்தத் திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் வற்புறுத்த நேர்ந்தது. நான் ஒரு சிறிய பிரதேசத்தை, ஒரு சிறிய நாட்டைச் சேர்ந்தவன் என்று மட்டும் நினைப்பதில்லை. நான் இந்தியன், என்னுடைய தேசம் இந்தியா. நான் ஒரு இந்தியப் பிரஜை என்ற முறையில், இந்த தேசம் பலவகையிலும் சிறந்தோங்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த தேசத்தில் உள்ள இயற்கை வளங்கள் எல்லாம் இந்த தேச மக்கள் அனைவருக்கும் பயன்படக்கூடியனவாக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அதனால் தான் இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் தேசியத் திட்டங்களாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினேன். நமது அண்டை ராஜ்யங்கள் எல்லாம் நம்முடைய பெரும் உதவிக்கு உடனே வரும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நேசப்பான்மை குன்றிவிடாது நாம் அதைப் பாதுகாத்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். முன்பு கேரளாவில் இருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த மந்திரி சபை அளித்த உதவி ஒரு மாஸ்டர் ப்ளான். அவர்களுக்குக்கூட தெய்வ நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று உணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் அவர்களே தங்கள் ரிப்போர்ட்டில் “Water is divine gift” என்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். கடவுள் கொடுத்த பரிசாகிய தண்ணீரை—இந்த தேசத்திலுள்ள தண்ணீர் அத்தனையையும் இந்த தேசத்து மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் திட்டங்களைப் போடும் பணியை நிபுணர்கள் கையில் நாம் விட்டு விடவேண்டும். அதிருஷ்டவசமாக இர்ரிகேஷன் பவர் செமினாருக்கு நமது தலைமை என்ஜினியர் திரு. ஆனந்தராவ் தலைமை வகித்தார். அப்போது அவர் பேசும்போது ரிவர் வாலி ஸ்கீம்பற்றி 1944-ல் குறிப்பிட்டேன், நமது அரசாங்கம் இப்போது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். நான் பேசும்போது, அது மட்டும் போதாது, இண்டர்வாலி யூலேஜ் ஸ்கீம் வரவேண்டும் என்றேன். ஒரு பள்ளத்தாக்கிலிருந்து இன்னொரு பள்ளத்தாக்குக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோக வழி செய்தால் கங்கையில் இருந்து தாம்பிரபரணிக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோகலாம்.

18th July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

கோதாவரியில் இருந்து பாலாற்றுக்குக் கொண்டுவரலாம். அத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்பட்டாக வேண்டும், ஏற்படவேண்டுமென்பது என் ஆசை. அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தத்தான் போகிறோம். இது பெரும் கஷ்டமான பிரச்சனையாக இருக்கலாம். இருந்தும் நமக்கு இந்தத் துறையில் நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உதவி செய்வார்கள். நீண்டகால அதுபவமும் ஆற்றலும் மிக்க நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவரும் இத்துறையில் நமக்கு மிகவும் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விலா காவில் உள்ள அத்தனை தலைமை என்ஜினியர்களும் நமக்குப் பேருதவியாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் இதுவரையில் ஆற்றி வந்திருக்கும்படியான பணிகளை எல்லாம் பார்க்கிறபோது இந்தக் காரியங்களையும் அவர்களால் சாதிக்க முடியும் என்றே நம்புகிறேன். அவர்களுக்கு எல்லாம் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளத்தைப்பற்றியும், அதிலிருந்து தேசத்தைப் பாதுகாக்க நாம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றியும் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அதிகாரிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு உண்மையில் நாம் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அரசாங்கமும் ஏராளமான பொருளைச் செலவிட்டிருக்கிறது. “ஏதோ ஒரு சூப்பிரண்டிங் என்ஜினியரைப் போட்டு விட்டால் போதுமா?” என்று கனம் மதியழகன் குறிப்பிட்டார்கள். வெள்ளம் வந்த காலத்தில் எடுத்துக்கொண்ட பாதுகாப்பு வேலைகளையும், வெள்ளம் வடிந்த பின் நடந்திருக்கிற வேலைகளையும் அவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்களானால் இப்படிப் பேசியிருக்கமாட்டார்கள். மேலும் கனம் மதியழகன் அவர்கள் அந்த என்ஜினியருடைய அறிக்கையைத் தாம் பத்திரிகையில் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். எப்படியும் பார்த்தாரோ தெரியவில்லை. அந்த அறிக்கை இன்னமும் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. அங்கங்கே பார்த்திருக்கலாமே தவிர, பிரதம என்ஜினியர்கூட இன்னும் மொத்தமாகப் படித்திருப்பதற்கு அவகாசம் ஆகவில்லை. ஏதோ அரைகுறையாகப் படித்து விட்டு கனம் அங்கத்தினர் இங்கே குறிப்பிட்டார் என்று நினைக்கிறேன் . . . கனம் அங்கத்தினர் அரைகுறையாகப் படித்தவர்கள் என்று சொல்லவில்லை. விஷயத்தை அரைகுறையாகத் தெரிந்துகொண்டு சொல்லியிருக்கலாம் என்றேன். அவர் ப்ளெட் கண்டிரோல் போர்டில் சேராதது பற்றி அழுத்தத்திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். சேராததினால் நாம் ஏதோ பணத்தை இழந்துவிடுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியில்லை; அதில் மொத்தமாக 80 கோடி ரூபாய் செலவு என்றால் அந்த ராஜ்யம் தான் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறது. அந்தப் பணத்தை அதில் மெம்பர்களாக உள்ள ராஜ்யங்கள்தான் கண்டுபிடித்தாகவேண்டும். நமது அரசாங்கம் அதில் சேராததனால் ஏதோ பணத்தைக் கோட்டை விட்டுவிட்டதாக நினைக்கக்கூடாது. அந்த வேலையை நம் அரசாங்கமே செய்துகொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய நிதியில்

[திரு. வெ. ராமையா]

[18th July 1962]

இருந்தே செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதோடு இல்லாமல் மற்ற பீகார், அஸ்ஸாம் போன்ற ராஜ்யங்களில் அடிக்கடி ஏற்படக்கூடியதைப்போன்ற பிரும்மாண்டமான வெள்ள அபாயம் நமக்குக் கிடையாது. சென்ற தடவை ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் போதே நான் நேரில் பார்த்தேன். அதிகாரிகளோடு கலந்தும் பேசியிருக்கிறேன். அரசாங்க நிபுணர்களே சொன்னார்கள். இப்படி ஏற்படுகிற காலத்தில் நாம் நம் பொது நிதியில் இருந்தே செலவு செய்துகொள்ளலாம். ப்ளெட் கண்ட்ரோல் போர்டில் இருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை. அதில் சேராததனால் கஷ்டம் இல்லை என்றார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றியும் ஒன்றும் அங்கத்தினர்கள் வருந்தவேண்டியதில்லை.

பொதுவாக இங்கே பேசின அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் நீர்ப் பாசனத்திற்காக இன்னும் அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கவேண்டும் என்றே குறிப்பிட்ட காரணத்தினால் 100 ரூபாய் குறைக்க வேண்டும் என்று இந்த மானியத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளுக்கு அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறேன். வெட்டுப்பிரேரணை பிரேரேபித்த கனம் அங்கத்தினர்கள் அதை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் பல யோசனைகள் கூறிய அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லாம் என் நன்றியைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : On a point of personal explanations, Sir பக்கிங்ஹாம் கனாலிப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டதற்கு அது வெறும் கடல் நீர் தான், அதை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த முடியாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏதோ அரைகுறையாகத் தெரிந்துகொண்டு சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். நான் சொன்னதை அரைகுறையாகப் புரிந்து கொண்டு அவர் பதில் சொன்னார் என்று சொல்லவில்லை. அப்படி நாங்கள் சொல்லவும் மாட்டோம். “நாவிகேஷன், இர்ரி கேஷன் சானல்” என்றே அதற்குப் பெயர். அதில் நல்ல தண்ணீர் வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டும், விவசாயத்திற்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் என்று சொன்னேன். இன்று கடல் நீர் எதிர்த்திருக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம். இன்னொன்று சொல்வேன். இன்றைக்கு பக்கிங்ஹாம் கனாலில் கடல் நீர் கூட ஓடவில்லை. இன்றைக்குச் சென்னைச் சாக்கடைத் தண்ணீர் தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுத்து அதை நாவிகேஷன், இர்ரி கேஷன் கனாலாக ஆக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றுதான் நான் கேட்டேன்.

2-00
P.M.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, சிறு விளக்கம் ஒன்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் திரு. மதியழகன் அவர்கள் எழுப்பிய, பக்கிங்ஹாம் கால்வாய், கூவம் நதித் திட்டத்தைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரை கூறினார்கள். பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் வெட்டப்பட்டு, இடையிலே வருகிற பல்வேறு வாய்க்கால்கள் மூலமாகப் பாய்கின்ற மழை நீரை அதன் வழியாக வாங்கி, கடலில்

18th July 1962] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சேர்த்த அளவுக்கும், கூவம் நதியும் இடையிலே வரும் மழை நீரை சேர்த்துக்கொண்டு, கடலில் வந்து சேரும் அளவுக்கும் அமைந்திருந்ததாகத்தான் வரலாறு இருக்கிறது. பச்சையப்ப முதலியார் அவர்கள் கூட, சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் குடி இருந்தவர்கள், நாள் தோறும் காலை ஆறு மணிக்குக் கூவம் நதியில் குளித்துவிட்டு வீடு வந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. அவ்வளவு நல்ல நீர் ஓடிய காலம் ஒன்று இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இப்பொழுது பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் ஆங்காங்கு தூர்க்கப்பட்டு துண்டு துண்டாக நின்றுவிட்ட காரணத்தாலும், கடல் நீர் ஏறியிருக்கிற காரணத்தாலும், கடல் நீரும் சாக்கடை நீரும் தேங்கியிருக்கும் தன்மை இன்று இருக்கிறது. பேராற்று நீரை வாங்கி, இந்தக் கால்வாயில் விட்டால், கடல் நீரை அடித்துக்கொண்டு கடலில் சேர்க்கவும், நீர்ப் பாசனத் திற்கு வசதி ஏற்படவும் கூடும். இந்தக் கருத்து பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பக்கிங்ஹாம் கால்வாய்ப் பிரச்சினையும், கூவம் நதிப் பிரச்சினையும் வல்லநர்களின் ஆலோசனையில் இருக்கின்றன. பக்கிங்ஹாம் கால்வாயும், கூவம் நதியும் கடல் நீரோடு கலக்கும் அளவில் நீரோடும் ஆறுகளாக இப்பொழுது இல்லை. இப்பொழுது துண்டு துண்டாக இருக்கின்ற காரணத்தால் தேங்கி நிற்கும் அளவுக்குக் கடல் நீர் பாய்ந்து, சாக்கடை நீரும் கலந்து இருக்கிறது. ஆகவே, ஆந்திராவிலுள்ள பெரு ஆற்று நீரை வாங்கி இப்படிப்பட்ட கால்வாயில் விட்டால், அந்த நீரை வாங்கும் அளவுக்குக் கால்வாயை ஆழப்படுத்தித் தோண்டினால், நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும் என்ற கருத்து இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை ஒட்டித்தான் கனம் திரு. மதியழகன் குறிப்பிட்டார் என்று நான் கருதுகிறேன்.

(Sri V. Krishnamoorthy rose.)

MR. SPEAKER: The hon. Member may please resume his seat and listen to what the hon. the Leader of the Opposition is saying.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கனம் பொது அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சினத்திற்கு ஆளாகிப் பதில் சொன்னார்கள். உறுப்பினர்கள் விளக்கங்கள் கேட்கின்றபோது, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எப்படிப் பொறுமையாக, பெருமதன்மையோடு விளக்கங்களுக்குப் பதில் சொல்லுகிறார்களோ, அப்படி ஒரு முறை வைத்திருப்பது போலவே, பொதுப்பணித் துறைக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள், உறுப்பினர்கள் விளக்கங்கள் கேட்கும்போது சினத்திற்கு ஆளாகாமல், விவரங்கள் தெரிவிக்கின்ற வகையில் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். புதிதாக வந்திருக்கும் உறுப்பினர்கள் சில பல விளக்கங்களைக் கேட்கும்போது, ஐந்து, பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளாக ஆட்சி செய்து அனுபவம் பெற்றவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் விவரங்களை வைத்து விளக்கம் கொடுக்கும் அளவுக்கு, அவர்கள் சினத்திற்கு ஆளாகாமல், பதில் சொல்வார்களானால் அது நன்றாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு விளக்கம் கொடுக்க முற்படுகிற தன்மையை அடிப்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [18th July 1962]

படையாக வைத்து, பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் பதில் சொல்வார்களானால் நல்ல பயனளிப்பதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் பதில் சொல்லவில்லை ஏதோ கொஞ்சம் பொறுமையோடு சொல்லவில்லை என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால், இதிலே நான் யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தக்கூடிய முறையில் பேசியிருக்க முடியாது. அப்படிப் பேசியிருந்தால், அதற்காக என்னுடைய வருத்தத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறுக்கிடக் கூடியவர்களுக்கு என்னால் முடிந்த வரையில் தான் பதில் சொல்லியிருக்க முடியும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் போலவே நானும் சொல்ல வேண்டும் என்று முயற்சி எடுக்கிறேன். ஆனால், அவர்கள் மாதிரி என்னால் முடியாது.

இந்த பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் விவகாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், முன்பு பெரியார்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்ற சர்ச்சைக்குப் போகாமல், இப்பொழுது இருக்கும் நிபுணர்கள்—பக்கிங்ஹாம் கால்வாயைப்பற்றி நன்றாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள்—எனக்குத் சந்திருக்கும் தகவலை வைத்துக் கொண்டு சொல்கிறேன். அந்தக் கால்வாயில் எப்படித் தண்ணீர் வந்திருக்க முடியும், அது எப்படிப் போக்குவரத்துக்குப் பயன்பட்டது என்றெல்லாம் நிபுணர்கள் என்னிடத்தில் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லியிருக்கும் காரணத்தால், 'கடலிலிருந்து அந்தக் கால்வாயில் வரக்கூடிய தண்ணீர் உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது, அது விவசாயத்திற்குப் பயன்படாது' என்று நான் திரும்பவும் இங்கே சொல்கிறேன். பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் மராமத்து வேலை நடக்கவேண்டும். 'சம்யூனிகேஷன்' என்ற தலைப்பிலுள்ள மான்யம் இந்தச் சபை முன் வரும்போது, அது சம்பந்தமான விவாதம் எழுந்தால் அதற்கு வேண்டிய பதிலை அந்த நேரத்தில் நான் சொல்கிறேன். பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் வரக்கூடிய தண்ணீர் எப்போதுமே உப்புத் தண்ணீராகத்தான் இருந்தது என்று நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். அதைத்தான் திரும்பவும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி உப்புத் தண்ணீராக இருப்பதை மாற்றியாகவேண்டும். (திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாற்றவேண்டும் என்று தான் நான் சொன்னேன்). மாற்றுவது என்றால், அது வேறு சமாசாரம். இப்பொழுது அதிலே தண்ணீர் இல்லை. பல இடங்களில் தூர்ந்து போயிருக்கிறது. இதைப் பெரிய திட்டமாகப் பரிசீலனை செய்யும்போது, அந்தத் தண்ணீரை உப்பு இல்லாமல் மாற்ற முடியுமானால், அதைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம். பக்கத்தில் இருக்கும் பூமியை விட இந்தக் கால்வாய் கொஞ்சம் ஆழமாகப் போகக்கூடிய காரணத்தால், நேரடியாகப் பாசனம் செய்ய முடியாது. அப்படியே நல்ல தண்ணீர் வந்தாலும், கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஏ. கே. சுப்பைய்யா அவர்கள் சொன்னதுபோல், பம்பிங் ஸ்கீம் மூலமாகத்தான் செய்யவேண்டும். இதெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய பிரச்சனை. இப்பொழுது உப்புத் தண்ணீர் இருக்கிறது

18th July 1962] [திரு. வெ. ராமையா]

அந்தக் காலவாயில், என்பதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உப்புத் தண்ணீரை நேரடியாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய நிலைக்கு தமிழ்நாட்டு விவசாயிகள் வரவில்லை என்று சொன்னேனே தவிர, மனம் புண்படக்கூடிய முறையில் யாருக்கும் நான் பதில் சொல்லவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 5,43,77,000 under Demand XXVI—Irrigation be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,43, 77, 000 under Demand XXVI—Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member, Sri A. Raghava Reddi pressing his cut motion or withdrawing it?

(Sri A. Raghava Reddi's reply was not heard on account of noise in the House.)

MR. SPEAKER: Since both sides of the House make noise, the statement made by the hon. Member, Sri A. Raghava Reddi is not audible.

SRI A. RAGHAVA REDDI: I am withdrawing my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,53,59,600 under Demand—XLI—Capital outlay on irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

V.—ANNOUNCEMENT.

BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER: I will make an announcement now.

On the 27th July 1962, one hour each for discussion on Demand X—Administration of Justice and Demand XI—Jails will be allotted and at 11-30 a.m. the other Demands will be taken up. After that, the Official Bills will be taken up for consideration.

On the 28th July we are having the consideration of the Appropriation Bill and then the remaining Official Bills will be taken up for consideration. The House will sit on the 30th July 1962, also to consider the Official Bills not disposed of on the 28th July 1962.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.